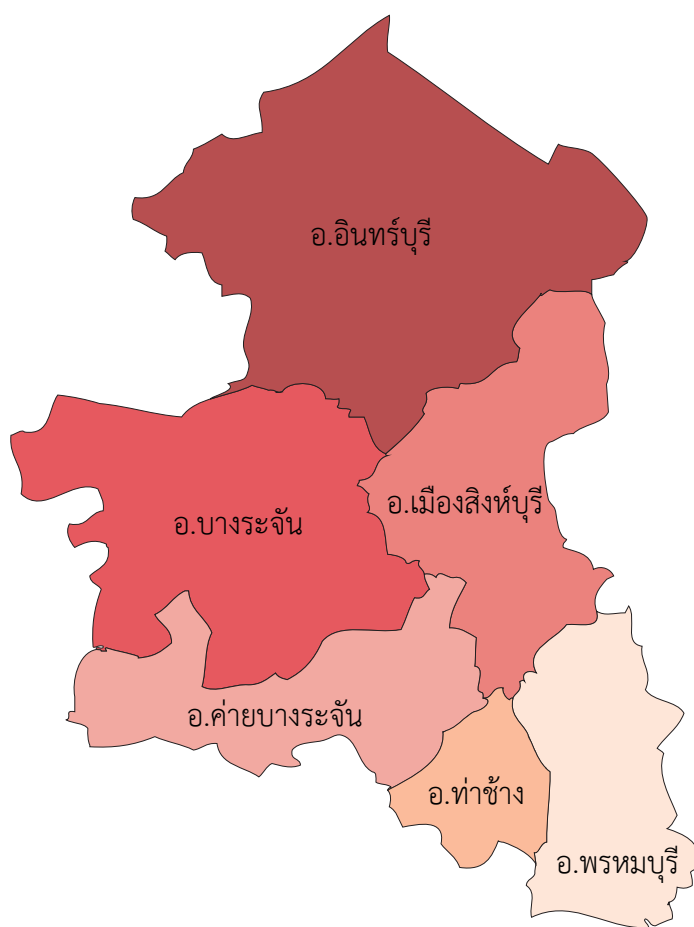

แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัดสิงห์บุรี

บทสรุปผู้บริหาร

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ซึ่งเป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 เป็นการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง ชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสม ซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูล ที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติ และสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่ม จังหวัด โดยโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2557) มีวัตถุประสงค์หลักคือ

- 1) บูรณาการข้อมูลสารสนเทศระดับพื้นที่เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด สนับสนุนการตัดสินใจเชิงพื้นที่
- 2) พัฒนาสมรรถนะของบุคลากรด้านสถิติขององค์กรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพ ด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ

การดำเนินโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการดำเนินงานหลักประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจังหวัดก่อนการลงพื้นที่ : ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพ ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ก่อนทำการนัดหมายเพื่อนำเสนอ ข้อมูลผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ 2 นัดหมายลงพื้นที่ : ดำเนินการนัดหมายเพื่อนำเสนอผลการศึกษาเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเป็นการดำเนินงานร่วมกันระหว่างที่ปรึกษานิเทศ ทีมที่ปรึกษาจังหวัด และสถิติจังหวัด ในการเตรียมความพร้อมทั้งข้อมูล รูปแบบการนำเสนอ และจัดเตรียมเอกสาร

ขั้นตอนที่ 3 สรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นสำคัญ (Critical Issue : CI) : นำเสนอผลการศึกษาประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด ที่ได้กำหนดเบื้องต้นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด พร้อมขอข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และกำหนดนัดหมายการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

ขั้นตอนที่ 4 ประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด : จัดเตรียมเนื้อหาการประชุมคณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ โดยมีเรื่องนำเสนอเพื่อพิจารณาสำคัญ คือ การรับร่างแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่มีเนื้อหาสำคัญประกอบด้วย ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)/ประเด็นสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด พร้อมแผนผังรายการสถิติทางการที่แสดงชุดข้อมูล ตามห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ประเด็นยุทธศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล (Data Gap Analysis) และแนวทางการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 จัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด : ดำเนินการจัดทำรายงานแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด ให้สมบูรณ์และเป็นไปตามมติที่ประชุม ที่ให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลสำคัญ จำเป็น ที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ต่อไป

โดยในการดำเนินงานโครงการครั้งนี้ คาดว่าประโยชน์ที่จังหวัดจะได้รับ คือ

- ยกระดับคุณภาพข้อมูลเพื่อการตัดสินใจระดับจังหวัดให้มีมาตรฐานทางวิชาการ
- สร้างมาตรฐานการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานจังหวัด และสำนักงานสถิติจังหวัด
- สนับสนุนการรายงานการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และสำนักงานจังหวัด

ทั้งนี้ จังหวัดสิงห์บุรี ได้ดำเนินงานครบทั้ง 5 ขั้นตอนแล้ว โดยมีสรุปผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ตามประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดทั้ง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่นำไปสู่การพัฒนาห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) และจัดทำแผนผังสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมผลวิเคราะห์ช่องว่างการพัฒนาข้อมูล (Data Gap Analysis) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมการเกษตรคุณภาพและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรแบบครบวงจร โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 51 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ 20 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 31 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 35 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ 14 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และมีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ 21 รายการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “เมืองน่าอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 63 รายการ เป็นรายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ 63 รายการ ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บ

คำนำ

ด้วยภารกิจตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มาตรา 6 (1) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำแผนแม่บทเกี่ยวกับการดำเนินงานทางสถิติของรัฐบาล เสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เพื่อให้การดำเนินงานด้านสถิติของประเทศมีความเป็นเอกภาพ ข้อมูลสถิติมีมาตรฐาน ลดความซ้ำซ้อนของการจัดทำสถิติ นำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศร่วมกัน และมาตรา 6 (7) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลสถิติและสารสนเทศของประเทศ ดังนั้นสำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้จัดทำแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2553 และเพื่อให้การแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยไปสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สอดรับกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 หมวด 1 การบริหารบ้านเมืองที่ดี มาตรา 6 (1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน (3) มีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ และ (6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงบริบทให้เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยการปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้ง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว

ในปี พ.ศ. 2557 นี้ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงได้ดำเนินงาน “โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด” ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องจากการดำเนินงานที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555 - 2556) ที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด ซึ่งคณะกรรมการนโยบายบริหารราชการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ มีนโยบายให้กลุ่มจังหวัดมียุทธศาสตร์ที่เน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจที่นำการพัฒนาสังคมและเป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องการการบูรณาการข้อมูล การทำงานอย่างมีส่วนร่วม รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการบริหารยุทธศาสตร์ของจังหวัด ที่มีความต้องการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์เป็นอย่างมาก รายงานฉบับนี้จึงได้จัดทำขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาข้อมูลสนับสนุนการบริหารงานจังหวัดต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก - ข
คำนำ	
อภิธานศัพท์	i - iv
บทที่ 1 : บทนำ	
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด	3
บทที่ 2 : ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด	5
2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด	5
2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด	13
2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)	15
2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และ ข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน	20
บทที่ 3 : ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด	
3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	38
3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	49
บทที่ 4 : บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ	
4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ในปัจจุบัน	63
4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต	66
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	
ภาคผนวก ข : ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)	
ภาคผนวก ค : รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata : OS Metadata)	
ภาคผนวก ง : CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด	

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม	15
แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	63
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	64
แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	65

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 : ผลผลิตถั่วลิสงรวมจังหวัดสิงห์บุรี ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2550 - 2554	6
ตารางที่ 2 : การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอจังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ. 2555	7
ตารางที่ 3 : สถิติการผลิตการเกษตรพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสิงห์บุรี ปีเพาะปลูก 2553 - 2555	7
ตารางที่ 4 : จำนวนและมูลค่าสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ. 2555	8
ตารางที่ 5 : ผลผลิตการประมง ปี พ.ศ. 2553 - 2555	8
ตารางที่ 6 : สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวเยี่ยมชมเยือนและรายได้จากการท่องเที่ยว จังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ. 2553 - 2555	9
ตารางที่ 7 : จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2553 - 2555	9
ตารางที่ 8 : โครงสร้างประชากรจังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ. 2556	11
ตารางที่ 9 : จำนวน โรงเรียน และจำนวนนักเรียน จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา 2552 - 2556	11
ตารางที่ 10 : จำนวนผู้ป่วยและผู้ป่วยในจากสถานบริการของกระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ. 2551 - 2555	12
ตารางที่ 11 : สถิติความเสียหายจากอุทกภัย ปี พ.ศ. 2551 - 2555	13
ตารางที่ 12 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	17
ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	18
ตารางที่ 14 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11	19
ตารางที่ 15 : ผลผลิตที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1	25
ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่”	27
ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตที่มีศักยภาพ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่”	36
ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตที่มีศักยภาพ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่”	36
ตารางที่ 19 : ผลผลิตที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2	38
ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”	40
ตารางที่ 21 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”	47
ตารางที่ 22 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”	47
ตารางที่ 23 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมืองน่าอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี”	51
ตารางที่ 25 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “เมืองน่าอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี”	61
ตารางที่ 26 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก	69

อภิธานศัพท์

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ (76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด) มีการใช้เครื่องมือและรูปแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยคำศัพท์ และคำย่อหลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้การขยายผลการดำเนินงานมีความเข้าใจตรงกัน มีการทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงได้รวบรวมคำศัพท์และคำย่อต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน มาให้ความหมาย หรือคำจำกัดความที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด แสดงดังตารางต่อไปนี้

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
แผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	เครื่องมือสำคัญในการกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาการเก็บข้อมูลสถิติที่สำคัญและจำเป็นต่อการบริหารงานยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดในระยะสั้น 1 ปี และระยะกลาง 4 ปี ซึ่งจะกำหนดกิจกรรมต่างๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพสถิติทางการ ว่ามีรายการใดบ้าง จะพัฒนาอย่างไร หน่วยงานใดเป็นผู้รับผิดชอบ พร้อมทั้งระบุระยะเวลา (Baseline) ที่ต้องดำเนินการด้วย
ผังสถิติทางการ	<p>รายการข้อมูลสถิติที่สำคัญ และจำเป็นที่สามารถตอบสนองการณ ยุทธศาสตร์ และสภาพปัญหาในระดับพื้นที่ ซึ่งราชการส่วนภูมิภาค หรือคณะผู้บริหารจังหวัดมีความจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนระดับนโยบายจังหวัด ทั้งแผนปฏิบัติงานและการจัดสรรงบประมาณในแผนงานและโครงการ โดยผังสถิติทางการ จะประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตารางแผนผังสถิติทางการของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ ซึ่งประกอบด้วย <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ชื่อชุดข้อมูล - ตัวชี้วัดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ที่เป็นกรอบแนวคิดในการกำหนดประเภทกิจกรรมและกระบวนการเพื่อกำหนดรายละเอียดของข้อมูล 1.2 รายการสถิติทางการที่สำคัญ พร้อมคุณลักษณะของข้อมูล ว่าเป็นข้อมูลระดับนามบัญญัติ (Nominal Scale) หรือข้อมูลระดับอันดับ (Ordinal Scale) หรือข้อมูลระดับช่วงชั้น (Interval Scale)/ข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio Scale) 1.3 สถานะการเก็บข้อมูลในปัจจุบันว่ามีการเก็บหรือไม่ 1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 1.5 ความถี่ในการเก็บข้อมูล 1.6 หน่วยงานผู้รับผิดชอบ 2. รายละเอียดสถิติทางการ (Official Statistics Metadata) ซึ่งจะมีรายละเอียดสำคัญ 5 ส่วน ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การผลิต/จัดทำสถิติทางการ เป็นส่วนแรกที่จะแนะนำรายละเอียดกระบวนการจัดทำระเบียบการค้นคว้า เพื่อความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ต่อไป โดยมีรายละเอียดที่สำคัญ คือ <ol style="list-style-type: none"> 2.1.1 ชื่อโครงการ/งาน/ทะเบียน/รายงาน 2.1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ สัมภาษณ์ สํารวจ ทะเบียน และรายงาน 2.1.3 มาตรฐานการจำแนกข้อมูล 2.1.4 รูปแบบการเก็บข้อมูล ได้แก่ จัดเก็บในรูปเอกสาร/รายงาน จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูลดิจิทัล และฐานข้อมูล

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
	<p>2.1.5 ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>2.1.6 ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล</p> <p>2.2 การเผยแพร่สถิติทางการ เป็นส่วนที่ใช้ตรวจสอบความถูกต้องและเป็นปัจจุบันของสถิติทางการประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ</p> <p>2.2.1 วิธีการเผยแพร่</p> <p>2.2.2 ความถี่ในการเผยแพร่</p> <p>2.2.3 ระดับการเข้าถึงข้อมูล</p> <p>2.3 สถิติทางการ จะประกอบไปด้วย ชื่อสถิติทางการ ปีที่จัดทำ สาขา หมวดหมู่ รวมถึงวิธีการคำนวณที่ได้มาซึ่งสถิติทางการ (ที่เป็นตัวชี้วัด) โดยในหนึ่งการผลิตอาจมีสถิติทางการมากกว่า 1 รายการสถิติทางการก็ได้</p> <p>2.4 คำนิยามที่สำคัญ</p> <p>2.5 หน่วยงานรับผิดชอบผลิต/จัดทำข้อมูล เพื่อระบุแหล่งที่มาและเจ้าของข้อมูลประกอบไปด้วย 7 ส่วน คือ</p> <p>2.5.1 กลุ่ม/ฝ่าย</p> <p>2.5.2 สำนัก/ศูนย์/กอง</p> <p>2.5.3 กรม/หน่วยงาน</p> <p>2.5.4 กระทรวง</p> <p>2.5.5 โทรศัพท์</p> <p>2.5.6 โทรสาร</p> <p>2.5.7 E-mail address</p>
รายการสถิติทางการ	ข้อมูลที่ใช้บรรยายเหตุการณ์หรือข้อเท็จจริง (facts) ของเรื่องต่างๆ ที่ต้องการศึกษา เช่น สถิติจำนวนผู้ป่วย สถิติจำนวนคนเกิด สถิติจำนวนคนตาย เป็นต้น
รายการข้อมูล (Data List)	ข้อเท็จจริง (facts) ที่เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริงที่เป็นตัวเลข เช่น จำนวนผู้ป่วยที่ติดเชื้อ HIV ในหมู่บ้าน ราคาของพืชผักและผลไม้ต่างๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น หรืออาจเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ใช่ตัวเลข เช่น การศึกษา หรือ อาชีพของคนในหมู่บ้าน เป็นต้น
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	การกำหนดคุณสมบัติพิเศษของจังหวัดว่ามีลักษณะพิเศษในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดได้อย่างไร ซึ่งกลยุทธ์ในการแข่งขันหรือการพัฒนาต่อยอดนั้น จังหวัดสามารถเลือกแนวทางกลยุทธ์ได้หลายรูปแบบ อาทิ ตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด มีหน้าที่เพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนว่า จากลักษณะพิเศษของจังหวัดนั้นแล้ว จังหวัดจะมีทิศทางอย่างไร มีคู่แข่งหรือไม่ คือจังหวัดใด หรือมีการพัฒนาเชิงเปรียบเทียบด้านใด (Benchmarking) ทั้งนี้ เพื่อจะสามารถกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณของการพัฒนาได้ และจะช่วยในการสร้างการรับรู้ศักยภาพของจังหวัดได้
ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC)	ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคัดเลือก ซึ่งมีความโดดเด่น สามารถนำมาพัฒนาและส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จและสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในจังหวัดได้เป็นอย่างดี

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI)	เป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญทางด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหลายเรื่องและหลายประเด็น ดังนั้นในการศึกษาภายใต้โครงการฯ ที่มีข้อจำกัดด้านเวลานั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดขอบเขตการศึกษา โดยเลือกหัวข้อสำคัญที่มาจากทฤษฎีสถานการณ์ปัจจุบันของด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมีความสำคัญ จำเป็น เร่งด่วน หรือเป็นหัวข้อที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดระบุให้มีความสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งจะต้องวางแผนทางป้องกัน แก้ไข และมีแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พื้นที่ และ/หรือสามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัดต่อไป
ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC)	เป็นแนวคิดที่แบ่งกิจกรรมภายในองค์กร เป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า โดยการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่า จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าที่องค์กรส่งมอบให้แก่ลูกค้า โดยแต่ละกิจกรรมในห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดคุณค่าทั่วทั้งองค์กร ซึ่งแต่ละกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการสร้างคุณค่าขององค์กรให้กับลูกค้า ด้วยการเริ่มต้นแยกแยะองค์ประกอบของทรัพยากรต่างๆ จึงมีการกำหนดโครงการและจัดสรรงบประมาณเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุดให้กับองค์กร
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)	เป็นห่วงโซ่มูลค่ารูปแบบกลางที่ได้จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาภาพรวมของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด สามารถแบ่งแนวทางการพัฒนาเป็น 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นในแต่ละด้านจะมีประเด็นย่อยรวม 14 เรื่อง ในแต่ละเรื่องจะมีการจัดทำห่วงโซ่มูลค่าแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) โดยกิจกรรมทุกประเภทมีส่วนในการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาพื้นที่
ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์ (Value Chain ยุทธศาสตร์)	การปรับห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปเป็นห่วงโซ่มูลค่าที่สอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ในแต่ละประเด็น ซึ่งจะต้องเลือกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ การจัดทำห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์จะแสดงกิจกรรมหลัก (Primary Activities) และกิจกรรมสนับสนุน (Support Activities) เป็นการช่วยเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้าหรือบริการ หรือลด แก้ไข ป้องกันปัญหาให้กับประเด็นปัญหาสำคัญที่เลือก โดยแต่ละกิจกรรมในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ให้กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) หรือประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ให้กับพื้นที่จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

คำศัพท์/คำย่อ	ความหมาย
ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF)	ปัจจัยที่สำคัญที่ต้องทำให้มีหรือเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามวิสัยทัศน์ หรือคือ เป็นการให้หลักการ แนวทาง หรือวิธีการที่องค์กรจะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์ได้ แต่ละองค์กร จะมีปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเป้าหมายหลัก ที่เป็นรูปธรรมในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงาน ทุกระดับ ให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้เจ้าหน้าที่และผู้บริหารขององค์กรรู้ว่าต้องทำอะไรบ้าง เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ขององค์กรตอบสนองวิสัยทัศน์ หากปราศจากปัจจัยสู่ ความสำเร็จแล้ว วิสัยทัศน์ขององค์กรจะไม่ได้มีการตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ปัจจัยสู่ความสำเร็จเป็นเสมือนเครื่องมือ หรือวิธีการฝึกการแยกแยะและ วิเคราะห์ปัจจัยสำคัญที่จะเร่งดำเนินการให้ดีที่สุด เพื่อการบรรลุเป้าหมายการประกอบ การที่เหนือกว่าในกลุ่มอุตสาหกรรมนั้นๆ
ตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI)	ตัวชี้วัดผลสำเร็จของงาน หรือ ตัวบ่งชี้สมรรถนะหลัก หรือตัวชี้วัดผลงานหลัก เป็นเครื่องมือหนึ่ง ในการช่วยประเมินผลความสำเร็จขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้น ธุรกิจหลายแห่ง มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงานตั้งแต่ระดับองค์กร และแตกลงมาสู่ระดับฝ่าย แผนก ซึ่งตัวชี้วัด เหล่านี้ มักจะเป็นเครื่องมือในการบอกว่าหน่วยงานนั้นๆ ทำงานได้ตามเป้าหมายหรือ ได้ตามมาตรฐานตัวชี้วัดผลงานที่กำหนดหรือไม่ ถ้าทำได้ก็หมายความว่าผลงาน ของหน่วยงานนั้นเป็นที่น่าพอใจ หรือมีผลงานที่ได้มาตรฐาน แต่สิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เลย ก็คือ การที่หน่วยงานจะสามารถบรรลุผลตามตัวชี้วัดที่กำหนดได้นั้น พนักงานในหน่วยงาน จะต้องช่วยกันทำงานเพื่อให้หน่วยงานได้ผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนด ดังนั้น พนักงานในหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวชี้วัดผลงาน เพื่อเป็นเครื่องมือในการประเมินผลงาน ของพนักงานแต่ละคนว่า ทำงานขนาดไหนจึงจะได้มาตรฐานที่กำหนด หรือสำเร็จตาม เป้าหมาย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเริ่มมีการดำเนินงานเกี่ยวกับสถิติของประเทศมาประมาณ 100 ปี โดยมีสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยสถิติกลางผลิตสถิติในทุกสาขา โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติจากการสำรวจ นอกจากนั้นยังมีหน่วยงานภาครัฐจำนวนมากที่ผลิตสถิติจากระบบการรายงานงานทะเบียน โดยส่วนใหญ่เป็นสถิติที่เกี่ยวข้องกับภารกิจและการดำเนินงานของหน่วยงาน จนถึงปัจจุบันมีการผลิตสถิติในเกือบทุกสาขาโดยหน่วยงานภาครัฐจำนวนมาก แม้ว่าการผลิตสถิติภายใต้ระบบดังกล่าวมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็เป็นการพัฒนาที่ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นการพัฒนาเพื่อตอบสนองประโยชน์ในการใช้งานของแต่ละหน่วยงานซึ่งมีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ ฯลฯ แตกต่างกันไป ส่งผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำด้านมาตรฐานและคุณภาพของงานด้านสถิติ และในบางกรณีเกิดความซ้ำซ้อนและสิ้นเปลืองในการดำเนินงาน

แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 - 2558 เป็นแผนแม่บทฉบับแรก นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. 2550 มีเป้าประสงค์ที่จะพัฒนาระบบสถิติของประเทศให้เข้มแข็งและก้าวหน้าอย่างเป็นระบบเพื่อให้สถิติเป็นฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศอย่างมีคุณภาพ และได้กำหนดวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีระบบสถิติที่ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อนเพื่อให้เกิดสถิติทางการที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ” ยุทธศาสตร์ของแผนแม่บทระบบสถิติฯ ได้แก่

- การบริหารจัดการระบบสถิติอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แผนพัฒนาสถิติสาขาต่างๆ รวม 21 สาขา
- การพัฒนาสถิติให้มีมาตรฐานโดยมีเครื่องมือสำคัญ คือ แนวทางการปฏิบัติที่ดีสำหรับการผลิตสถิติ และการประเมินคุณภาพสถิติ
- การให้บริการสถิติอย่างทั่วถึงโดยมีเครื่องมือสำคัญคือระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนสถิติระหว่างหน่วยงานต่างๆ

ทั้งนี้ หน่วยงานต่างๆ ผลิตสถิติจำนวนมากเพื่อตอบสนองการใช้ประโยชน์หลากหลายวัตถุประสงค์ แต่แผนแม่บทระบบสถิติฯ จะครอบคลุมการบริหารจัดการเฉพาะ “สถิติทางการ” ซึ่งเป็นสถิติที่มีความสำคัญจำเป็นต่อการกำหนดนโยบายและติดตามสถานการณ์การพัฒนาระดับชาติ ระดับสาขา และระดับพื้นที่เท่านั้น โดยคณะกรรมการสถิติรายสาขา และพื้นที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการสถิติแต่ละสาขา และพื้นที่ ภายใต้กรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสถิติของประเทศ และรายงานความก้าวหน้าและปัญหาอุปสรรคต่อคณะกรรมการจัดระบบสถิติประเทศไทย 3 ด้าน (ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

การปรับบริบทของการจัดองค์กร การจัดการกระบวนการ และการสร้างสมรรถนะให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่เพิ่มขึ้น จากบริบทเดิมที่กำหนดให้มีการดำเนินงานในระดับกระทรวง กรม นั้น รวมทั้งคณะรัฐมนตรีได้รับทราบแผนการดำเนินการโครงการแปลงแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทยสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2554 อีกทั้งในปี พ.ศ. 2555 ได้มีการบูรณาการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่

โดยนำร่องใน 10 จังหวัด (กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี และนครนายก) ผลลัพธ์ที่ได้คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และในปี พ.ศ. 2556 ได้ขยายการดำเนินการในระดับกลุ่มจังหวัด โดยนำร่องใน 2 กลุ่มจังหวัดคือกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 (ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง ชัยนาท) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2 (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร) ได้ผลลัพธ์คือชุดข้อมูล (ผังสถิติทางการ) สำหรับกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดดังกล่าว

สำนักงานสถิติแห่งชาติพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การพัฒนาระบบสถิติเชิงพื้นที่รองรับการพัฒนาประเทศในระดับต่อไป ที่มีความต้องการหน่วยงานสนับสนุนด้านข้อมูลเพื่อการบริหารยุทธศาสตร์ระดับสูง และเป็นงานที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ของประเทศสู่ยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของจังหวัด สำนักงานฯ จึงได้จัดทำโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพฯ) เป็นการต่อยอดผลการดำเนินงานที่ได้มีการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2555 และปี พ.ศ. 2556 ที่ได้มีการพัฒนาชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ซึ่งมุ่งเน้นในมิติเศรษฐกิจ ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2557 จะมีการพัฒนาต่อยอดและขยายชุดข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับพื้นที่ใน 3 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งชุดข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงนับได้ว่าเป็นการพัฒนากระบวนการสารสนเทศที่เหมาะสมซึ่งได้จากการบูรณาการภารกิจในพื้นที่ (Area) ภารกิจประจำตามหน้าที่ (Function) และภารกิจตามวาระแห่งชาติ (Agenda) ซึ่งจะนำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศบนฐานข้อมูลที่มีอยู่จริง เกิดการสร้างธรรมาภิบาลในการเข้าถึงข้อมูลเชิงยุทธศาสตร์ของประชาชน และก่อให้เกิดการใช้งบประมาณในการพัฒนาพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเกิดประสิทธิผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรด้านสถิติและสารสนเทศ การจัดทำยุทธศาสตร์จังหวัด การนำข้อมูล/สถิติไปใช้ประโยชน์ การบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ทั้งนี้ โครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ดำเนินการในรูปแบบของการมีส่วนร่วม และการบูรณาการของส่วนราชการที่เป็นหน่วยจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่ คือ คณะกรรมการสถิติระดับพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ หน่วยงานในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ สถิติจังหวัด หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และหัวหน้ากลุ่มงานข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสารจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการร่วม ด้วยการกำหนดรูปแบบของชุดข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทางสถิติและข้อมูลทะเบียนของหน่วยงานภาครัฐ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพร้อมๆ กัน รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานสถิติจังหวัดและหน่วยราชการในภูมิภาค ผ่านการให้คำปรึกษา และแนะนำ (Coaching) ของที่ปรึกษา และอบรมบุคลากรของสำนักงานสถิติจังหวัด 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ให้สามารถบูรณาการข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ และตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ เพื่อการผลิตและการใช้ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

โดยจังหวัดสิงห์บุรี ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูลศักยภาพและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด เพื่อจัดทำผังสถิติทางการของข้อมูลที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจในระดับพื้นที่ รวมทั้งมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และวาระแห่งชาติ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงได้จัดทำแผนพัฒนาสถิติจังหวัดสิงห์บุรีฉบับนี้ขึ้นเพื่อสรุปผลการดำเนินงาน และนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสำคัญในการพัฒนาพื้นที่ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อทบทวนข้อมูลสถิติและสารสนเทศในระดับพื้นที่ออกเป็น 21 สาขา (Sector) ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูล (Verify Data) วิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ขาดหายแต่มีความสำคัญและจำเป็น (Data Gap Analysis) ที่ต้องใช้ในการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งของภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานที่จะต้องรับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินการ และเชื่อมโยง/บูรณาการข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.2 เพื่อจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศ (ผังสถิติทางการระดับจังหวัด) ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์หลักของจังหวัด และจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่จังหวัดที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) รวมถึงวาระแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อสร้างวัฒนธรรมการใช้ข้อมูลสถิติและสารสนเทศ สนับสนุนการตัดสินใจในระดับพื้นที่ ตลอดจนสร้างโอกาสการเข้าถึงข้อมูลยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่ของประชาชน

1.2.4 เพื่อสร้างเครือข่ายการทำงานและสร้างความมีส่วนร่วมของหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลในระดับพื้นที่

1.2.5 เพื่อพัฒนาบุคลากรด้านสถิติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้มีความเป็นมืออาชีพด้านข้อมูลสถิติและสารสนเทศ ที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่ และมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการนำแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่เข้าเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนา 4 ปี และแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด

1.3 แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาสถิติระดับจังหวัดในโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัดครั้งนี้ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1.3.1 ศึกษาทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดด้านประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดของจังหวัด และศึกษาทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

1.3.2 วิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ตัวชี้วัดการพัฒนา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.3.3 ปรับปรุงห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) จากแบบมาตรฐาน (Generic Value Chain : GVC) เป็นรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าที่ครอบคลุมประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1.3.4 กำหนดเป็นความหมายของสถิติทางการตำแหน่งยุทธศาสตร์/ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพของจังหวัดที่ได้ดำเนินการศึกษาในครั้งนี้

1.3.5 ทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา และสรุปรวบรวมรายการข้อมูลสถิติของแต่ละห่วงโซ่มูลค่าเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดที่มีการจัดทำในปัจจุบัน เพื่อจัดทำเป็นร่างผังรายการสถิติทางการ

1.3.6 ประชุมคณะทำงานในระดับจังหวัด เพื่อการจัดทำผังสถิติทางการระดับจังหวัดและแผนพัฒนาสถิติระดับพื้นที่ เพื่อคัดเลือกรายการสถิติทางการที่มีความสำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจให้เป็น “สถิติทางการ”

1.3.7 ศึกษาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) พร้อมวิเคราะห์ความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด ที่เลือกจัดทำผังรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็น และเพียงพอต่อการตัดสินใจ กับแนวทางการดำเนินการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะผ่าน 13 แผนงาน เพื่อเสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของจังหวัด และจัดทำเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานในลำดับต่อไป

1.3.8 จัดทำ “ผังสถิติทางการ” ที่แสดงชื่อรายการสถิติ ตัวชี้วัด วิธีการจัดเก็บ ความถี่ในการจัดเก็บ รูปแบบการจัดเก็บและหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้สถิติทางการในผังสถิติทางการบางรายการอาจจะยังไม่มีการผลิต หรือขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบในปัจจุบัน ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาในลำดับต่อไป

1.3.9 สรุปข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและเสนอแผนการพัฒนาในอนาคต

บทที่ 2

ศักยภาพ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.1 - 2.3) เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของจังหวัด ศักยภาพในด้านต่างๆ ที่สำคัญ และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยรวบรวมและศึกษาทบทวนข้อมูลจากแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสิงห์บุรี¹ และส่วนที่สอง (ครอบคลุมเนื้อหาหัวข้อ 2.4 และ 2.5) เป็นการวิเคราะห์ของทีมที่ปรึกษาเกี่ยวกับความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดฯ กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) และแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) รวมไปถึงข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.1 ข้อมูลพื้นฐานจังหวัด

จังหวัดสิงห์บุรี ตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 142 กิโลเมตร มีเนื้อที่ทั้งสิ้น 822.478 ตารางกิโลเมตร หรือ 514,049 ไร่ ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่ราบลุ่มและพื้นที่ลูกคลื่นลอนตื้น ซึ่งเกิดจากการทับถมของตะกอนดินริมแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเวลานาน จึงมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรดินและน้ำเป็นอย่างมาก เป็นผลให้สามารถทำการเกษตรในลักษณะกึ่งวนได้ แบ่งการปกครองออกเป็น 6 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสิงห์บุรี อำเภอบางระจัน อำเภอค่ายบางระจัน อำเภอพรหมบุรี อำเภอท่าช้าง และอำเภออินทร์บุรี

2.2 ศักยภาพสำคัญของจังหวัด

2.2.1 ด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่าเท่ากับ 20,698 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 1,294 ล้านบาท และมีผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากรเท่ากับ 87,556 บาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 5,487 บาท โดยโครงสร้างเศรษฐกิจหลักขึ้นอยู่กับสาขาอุตสาหกรรมมีมูลค่าสูงสุดเท่ากับ 6,593 ล้านบาท รองลงมา ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้มีมูลค่าเท่ากับ 2,778 ล้านบาท อันดับสามได้แก่สาขาการขนส่ง การขายปลีก มีมูลค่าเท่ากับ 2,374 ล้านบาท

สาขาตัวกลางทางการเงิน สาขาบริหารราชการแผ่นดินฯ สาขาการให้บริการชุมชน สังคม และส่วนบุคคลอื่นๆ สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล ขยายตัวร้อยละ 30.1, 3.2, 2.0, 7.1, 9.2, 9.1 และ 70.3 ตามลำดับ และสาขาการผลิตที่หดตัว คือ สาขาไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา สาขาโรงแรมและภัตตาคาร สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ สาขาการศึกษา หดตัวร้อยละ 0.7, 8.9, 39.9, 1.7 และ 4.9 ตามลำดับ

¹ แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสิงห์บุรี, ฉบับนำเสนอสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556

ตารางที่ 1 : ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสิงห์บุรี ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2550 - 2554

หน่วย : ล้านบาท

จังหวัดสมุทรสงคราม	2550	2551	2552	2553	2554
ภาคเกษตร	3,150	5,470	4,805	2,812	2,843
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	3,104	5,415	4,755	2,753	2,778
การประมง	46	55	50	59	64
ภาคนอกเกษตร	15,788	16,090	16,425	16,592	17,855
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	4	6	5	5	8
อุตสาหกรรม	7,341	7,256	6,599	6,112	6,593
การไฟฟ้า แก๊ส และการประปา	475	401	725	787	749
การก่อสร้าง	546	581	944	971	1,044
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน	1,594	1,963	1,903	2,123	2,374
โรงแรมและภัตตาคาร	39	49	60	88	78
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	331	364	360	404	204
ตัวกลางทางการเงิน	1,061	963	963	1,073	1,204
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทาง ธุรกิจ	1,344	1,197	1,316	1,216	1,422
การบริหารราชการและการป้องกันประเทศ รวมทั้ง การประกันสังคมภาคบังคับ	1,026	1,122	1,208	1,289	1,409
การศึกษา	1,262	1,398	1,454	1,585	1,750
การบริการด้านสุขภาพและสังคม	612	639	729	775	809
การให้บริการด้านชุมชนสังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	137	122	124	136	158
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	16	26	34	28	54
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	18,938	21,560	21,230	19,404	20,698
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	80,478	91,548	89,997	82,069	87,556
ประชากร (1,000 คน)	235	236	236	236	236

ที่มา : สถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสิงห์บุรี ปี 2554 สำนักงานคลังจังหวัด

2.2.2 ศักยภาพด้านการเกษตร²

ในปี พ.ศ. 2555 จังหวัดสิงห์บุรีมีพื้นที่ทั้งหมด 514,049 ไร่ มีพื้นที่อยู่ในเขตชลประทาน 411,781 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 80.11 ของพื้นที่จังหวัด โดยพื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่อยู่ในเขตชลประทาน มีการใช้พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด 418,565 ไร่ (ร้อยละ 82) จำแนกเป็นที่นา 377,385 ไร่ (ร้อยละ 90 ของพื้นที่การเกษตร) พื้นที่ปลูกพืชไร่ 11,102 ไร่ (ร้อยละ 3) พื้นที่สวน (พืชผัก ไม้ผล ไม้ยืนต้น) 26,970 ไร่ (ร้อยละ 6) พื้นที่เลี้ยงสัตว์ 1,187 ไร่ (ร้อยละ 0.28) และพื้นที่ประมงเพาะเลี้ยง 2,029 ไร่ (ร้อยละ 0.48)

² แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561) จังหวัดสิงห์บุรี, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 หน้า 4

ตารางที่ 2 : การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอจังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ. 2555

อำเภอ	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)					
	ที่นา	พืชไร่	พืชสวน (ไม้ผล,พืชผัก, ไม้ยืนต้น)	เลี้ยงสัตว์	พื้นที่ประมง	รวม
1. เมืองสิงห์บุรี	46,915	381	5,019	91	248	52,654
2. บางระจัน	97,692	6,314	9,001	435	416	113,858
3. อินทร์บุรี	146,021	1,365	6,497	625	819	155,324
4. พรหมบุรี	30,222	130	1,830	38	239	32,459
5. ท่าช้าง	14,374	-	2,668	-	300	17,342
6. ค่ายบางระจัน	42,161	-	1,855	-	-	46,928
รวม	377,385	11,102	26,870	1,189	2,019	418,565

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสิงห์บุรี (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสิงห์บุรี, หน้า 5)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 3 : สถิติการผลิตการเกษตรพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดสิงห์บุรี ปีเพาะปลูก 2553 - 2555

พืช	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)			ผลผลิต/ไร่ (กก.)			ผลผลิตรวม (ตัน)		
	2553	2554	2555	2553	2554	2555	2553	2554	2555
ข้าวนาปี	287,580	213,600	322,970	714	601	665	181,751	89,710	163,434
ข้าวนาปรัง	331,600	317,098	352,951	622	577	718	196,970	215,687	234,331
อ้อย	32,295	57,234	8,040	13,000	15,029	15,804	357,871	694,427	127,077
โรงงาน									
ถั่วลิสง	1,560	1,019	1,019	738	877	800	1,423	1,008	815
มะม่วง	8,792	11,072	1,554	788	1,214	619	639,788	1,469,006	431

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสิงห์บุรี (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสิงห์บุรี, หน้า 5)

หมายเหตุ : ข้าวนาปีและข้าวนาปรังปลูกซ้ำในพื้นที่เดิม (บางส่วน)

จากสถิติการผลิตการเกษตรจะเห็นว่า พืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และถั่วลิสง เป็นต้น และมีเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตร จำนวน 22,868 ครัวเรือน การผลิตปศุสัตว์ เป็นสาขาที่สำคัญสาขาหนึ่งรองจากอาชีพเพาะปลูกพืช จังหวัดสิงห์บุรี มีเกษตรกรประกอบอาชีพปศุสัตว์ในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 10,913 ครัวเรือน สัตว์เศรษฐกิจที่เลี้ยง ได้แก่ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ เป็ดไข่ โคเนื้อ โคนม สุกร นกกระทา โดยมีปริมาณและมูลค่าผลิตแสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 : จำนวนและมูลค่าสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ. 2555

สัตว์เศรษฐกิจที่เลี้ยง	จำนวน (ตัว)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
ไก่เนื้อ	1,784,984	544,055,626
ไก่ไข่	142,215	94,390,630
เป็ดไข่	431,323	199,814,651
โคเนื้อ	7,668	13,276,600
โคนม	194	10,327,903
สุกร	55,161	78,191,592
นกกระทา	300,269	55,809,300

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสิงห์บุรี (อ้างอิงแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสิงห์บุรี, หน้า 6)

การผลิตประมง เป็นแหล่งผลิตด้านประมงน้ำจืดที่สำคัญจังหวัดหนึ่งในภาคกลาง และยังเป็นแหล่งผลิตปลาช่อนแม่น้ำที่มีชื่อเสียง เป็นปลาที่มีรสชาติอร่อย ในปี พ.ศ. 2555 มีครัวเรือนที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จำนวน 2,190 ครัวเรือน รวม 2,213 บ่อ คิดเป็นเนื้อที่ 2,904,365 ไร่ จำนวน 898 กระชัง คิดเป็นเนื้อที่ 14.86 ไร่ มูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้ เท่ากับ 46.22 ล้านบาท และมูลค่าผลผลิตฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเท่ากับ 31.98 ล้านบาท

ตารางที่ 5 : ผลผลิตการประมง ปี พ.ศ. 2553 - 2555

ประเภท	ปี 2553		ปี 2554		ปี 2555	
	ปริมาณ (กก.)	มูลค่า (บาท)	ปริมาณ (กก.)	มูลค่า (บาท)	ปริมาณ (กก.)	มูลค่า (บาท)
สัตว์น้ำที่จับได้ตามธรรมชาติ	534,160	22,719,960	1,026,095	44,055,866	13,601,522	46,219,691
ผลผลิตฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	711,340	26,672,800	764,760	28,298,975	830,293	31,981,180

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสิงห์บุรี (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสิงห์บุรี, หน้า 7)

จากผลผลิตการประมงจะเห็นได้ว่า ทรัพยากรสัตว์น้ำมีจำนวนแนวโน้ม เพิ่มขึ้น และประชาชนนิยมบริโภคสัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้น

2.2.3 ด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดสิงห์บุรีมีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย โดยสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของสิงห์บุรี ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น แหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย ศูนย์อนุรักษ์ควายไทย เขางาม เป็นต้น สถานที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น อุทยานแม่ลามาธาราชาณุสรณ์ เป็นต้น สถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เช่น คูค่ายพม่า เมืองโบราณบ้านคูเมือง อนุสาวรีย์วีรชน และอุทยานค่ายบางระจัน เป็นต้น

ตารางที่ 6 : สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวเยี่ยมชมเยือนและรายได้จากการท่องเที่ยว จังหวัดสิงห์บุรี
ปี พ.ศ. 2553 - 2555

รายการ	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	307,321	279,906	406,594
ร้อยละที่เพิ่มขึ้น	+13.00	-8.92	+45.26
รายได้ (ล้านบาท)	326.60	311.36	544.20
ร้อยละที่เพิ่มขึ้น	+16.64	-4.67	+74.78
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวนักท่องเที่ยว (บาท/คน/วัน)	731.77	748.90	899.86
ร้อยละที่เพิ่มขึ้น	+1.42	+2.34	+19.62

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสิงห์บุรี, หน้า 7)

จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวพบว่า ปี พ.ศ. 2555 จังหวัดสิงห์บุรีมีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสิงห์บุรีเท่ากับ 406,594 คน ซึ่งเพิ่มมากขึ้นจากในปี พ.ศ. 2554 คิดเป็นร้อยละ 45.26 เนื่องจากในปี พ.ศ. 2554 จังหวัดได้ประสบปัญหาอุทกภัย และในช่วงที่ผ่านมาจังหวัดได้ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว โดยได้กำหนดนโยบายกระตุ้นการท่องเที่ยว โดยสนับสนุนงบประมาณและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดสิงห์บุรี

2.2.4 ด้านอุตสาหกรรม

จากจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมพบว่า ในปี พ.ศ. 2555 ประเภทอุตสาหกรรมที่ผลิตในจังหวัดมากที่สุด เป็นประเภทโลหะ จำนวน 53 โรงงาน รองลงมาได้แก่ การเกษตร จำนวน 42 โรงงาน และ อาหาร จำนวน 29 โรงงาน มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมรวม 267 โรงงาน

ตารางที่ 7 : จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2553 - 2555
(หน่วย : โรงงาน)

ประเภทอุตสาหกรรม	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
รวม	260	266	267
การเกษตร	41	42	42
อาหาร	29	29	29
เครื่องดื่ม	2	2	2
สิ่งทอ	2	2	2
เครื่องแต่งกาย	1	1	1
เครื่องหนัง	1	1	1
ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	21	22	22
เฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	13	13	13
สิ่งพิมพ์	2	2	2
กระดาษ	2	2	2
เคมี	9	9	9

ตารางที่ 7 : จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี พ.ศ. 2553 - 2555 (ต่อ)

(หน่วย : โรงงาน)

ประเภทอุตสาหกรรม	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555
ปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	3	3	3
ยาง	4	4	4
พลาสติก	13	13	13
โลหะ	51	53	53
โลหะ	1	1	1
ผลิตภัณฑ์โลหะ	11	11	12
เครื่องจักรกล	9	9	9
ไฟฟ้า	10	11	11
ขนส่ง	18	18	18
อื่นๆ	17	18	18

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสิงห์บุรี (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสิงห์บุรี, หน้า 11)

2.2.5 ด้านสังคม และคุณภาพชีวิต

2.2.5.1 ประชากรและแรงงาน³

ข้อมูลกำลังแรงงาน การมีงานทำ และการว่างงาน เป็นข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรโดยสำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรีดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนและประมวลผลเป็นไตรมาส สำหรับปี พ.ศ. 2556 การประมวลผลใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรไตรมาส 1 - 2 มกราคม - มิถุนายน พ.ศ. 2556 พบว่ามีประชากรอยู่ในวัยทำงานอายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 202,132 คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน 140,872 คน แยกเป็นผู้มีงานทำจำนวน 137,890 คน คิดเป็น ร้อยละ 98 ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด ผู้ว่างงานจำนวน 1,019 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 และกำลังแรงงาน ที่ฤดูกาล จำนวน 1,963 คน คิดเป็น ร้อยละ 1 ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน 61,260 คน จำแนกออกเป็นทำงานบ้านจำนวน 15,385 คน (คิดเป็นร้อยละ 25 ของผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด) เรียนหนังสือ จำนวน 16,612 คน (คิดเป็นร้อยละ 27) และอื่นๆ จำนวน 29,263 คน (คิดเป็นร้อยละ 48)

³ แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสิงห์บุรี, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 หน้า 12

ตารางที่ 8 : โครงสร้างประชากรจังหวัดสิงห์บุรี ปี พ.ศ. 2556

สถานภาพแรงงาน	ปี 2556 (ข้อมูล ณ มกราคม - มิถุนายน 2556)		
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	94,628	107,504	202,132
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	72,680	68,192	140,872
- ผู้มีงานทำ	71,188	66,702	137,890
- ผู้ว่างงาน	382	637	1,019
- กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	1,110	853	1,963
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	21,948	39,312	61,260
- ทำงานบ้าน	714	14,671	15,385
- เรียนหนังสือ	8,523	8,089	16,612
- อื่น ๆ	12,711	16,552	29,263

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดสิงห์บุรี (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสิงห์บุรี, หน้า 13)

2.2.5.2 การศึกษา

จังหวัดสิงห์บุรี มีสถานศึกษาในสังกัดประกอบด้วย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด โดยในปี พ.ศ. 2556 มีจำนวนโรงเรียนรวมเท่ากับ 158 โรงเรียน และจำนวนนักเรียนรวมเท่ากับ 32,352 คน ทั้งนี้ข้อมูลจากปี พ.ศ. 2552 ถึง พ.ศ. 2555 จะเห็นได้ว่า มีแนวโน้มจำนวนโรงเรียนและจำนวนนักเรียนลดลง และขนาดโรงเรียนเล็กลง นอกจากนี้ จังหวัดสิงห์บุรีมีสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาภาครัฐ จำนวน 5 แห่ง ภาคเอกชน จำนวน 1 แห่ง และระดับอุดมศึกษา จำนวน 1 แห่ง (มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี วิทยาเขตสิงห์บุรี)

ตารางที่ 9 : จำนวน โรงเรียน และจำนวนนักเรียน จำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา 2552 - 2556

(หน่วย : โรงงาน)

ปีการศึกษา	สังกัด									
	สพม.		สพป.		สำนักบริหารงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน		กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		อื่นๆ	
	โรงเรียน	นักเรียน	โรงเรียน	นักเรียน	โรงเรียน	นักเรียน	โรงเรียน	นักเรียน	โรงเรียน	นักเรียน
2552	12	8,799	124	17,848	16	5,489	5	1,783	6	644
2553	12	8,737	123	17,175	15	5,342	5	1,765	6	490
2554	12	8,546	122	16,896	15	5,408	5	1,725	6	526
2555	12	8,396	120	16,422	15	5,444	5	1,705	6	516
2556	12	8,239	119	16,099	15	5,872	6	1,636	6	506

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 , สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี , สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสิงห์บุรี, หน้า 12)

2.2.5.3 การสาธารณสุข

จังหวัดสิงห์บุรี มีโรงพยาบาลภาครัฐ จำนวน 6 แห่ง โรงพยาบาลเอกชน จำนวน 1 แห่ง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 47 แห่ง และคลินิกเอกชน 75 แห่ง

ตารางที่ 10 : จำนวนผู้ป่วยและผู้ป่วยในจากสถานบริการของกระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ. 2551 - 2555

ประเภทผู้ป่วย	2551 (คน)	2552 (คน)	2553 (คน)	2554 (คน)	2555 (คน)
ผู้ป่วยนอก	667,330	767,865	813,277	916,240	900,852
ผู้ป่วยใน	44,197	47,890	57,697	59,745	36,219
รวม	711,527	815,755	870,974	975,985	937,071

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี

จากจำนวนผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยในจากสถานบริการของกระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2551 - 2555 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนมาใช้บริการสถานบริการภาครัฐมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น มีเฉพาะในปี พ.ศ. 2555 ที่มีจำนวนลดลงจากปีที่ผ่านมา

2.2.6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม⁴

2.2.6.1 ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดสิงห์บุรี ไม่มีพื้นที่ป่าไม้ขนาดใหญ่และป่าสงวนแห่งชาติ แต่มีป่าไม้ในลักษณะป่าชุมชน โดยจังหวัดสิงห์บุรี มีพื้นที่ป่าชุมชน ประมาณ 49 ไร่ (ปี พ.ศ. 2549) ส่วนใหญ่อยู่ใกล้แหล่งน้ำ ป่าชุมชนปลูกโดยชุมชน และให้ชุมชนดูแลรักษา พร้อมใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน ถึงแม้จังหวัดสิงห์บุรีจะไม่มีพื้นที่ป่าอนุรักษ์ แต่ด้วยโครงการปลูกป่าชุมชน ส่งผลให้ประชาชนเรียนรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ เรียนรู้การอยู่ร่วมกับป่า และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรป่าไม้ อย่างเกิดประโยชน์สูงสุด

2.2.6.2 ทรัพยากรน้ำ

ทรัพยากรน้ำผิวดิน ได้แก่ แม่น้ำสายหลัก ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำสายรอง ได้แก่ แม่น้ำน้อยแม่น้ำลพบุรี นอกจากนี้ยังมีคู คลอง ลำราง ห้วย ดังนี้

- ลำราง 13 แห่ง ได้แก่ ลำปากลาด ลำโพธิชัย ลำห้วยชัน ลำรางท้ายน้ำ ลำรางจิก ลำรางกรูดลำรางบ้านคู ลำรางกะโฮ้ ลำรางไผ่ดำ ลำรางมะดัน ลำรางเจ๊ก ลำรางปากแรต ลำรางพระยาพายเรือ

- ห้วย 5 แห่ง ได้แก่ ห้วยหน้าวัดพระนอน ห้วยจระเข้ (ตำบลหัวไผ่), ห้วยจระเข้ (ตำบลโพชนไก่) ห้วยจระเข้ (ตำบลบางระจัน) ห้วยขนาน

- คู คลอง 729 แห่ง หนอง บึง 853 แห่งอ่างเก็บน้ำ 2 แห่ง

ทั้งนี้ในจังหวัดสิงห์บุรี มีแหล่งน้ำใต้ดินอยู่ทั่วไป ซึ่งสามารถจำแนกตามปริมาณ การไหลได้ 2 บริเวณ ดังนี้

- บริเวณที่มีปริมาณน้ำใต้ดินมาก (50-200 ลบ.ม./ชม.) โดยทั่วไป น้ำมีคุณภาพดี ครอบคลุมพื้นที่ตอนกลางและแนวเหนือ-ใต้ของจังหวัดบางพื้นที่เป็น น้ำกร่อย และมีตะกอนสนิมเจือปนครอบคลุมพื้นที่ตอนกลางของจังหวัด

⁴ แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 – 2561) จังหวัดสิงห์บุรี, ฉบับนำส่งสำนักงาน ก.พ.ร. ตุลาคม 2556 หน้า 17

- บริเวณที่ให้ปริมาณน้ำใต้ดินน้อย (1-30 ลบ.ม./ชม.) โดยทั่วไปคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี ครอบคลุมพื้นที่ด้านตะวันออกของอำเภออินทร์บุรี อำเภอเมือง บางพื้นที่เป็นน้ำกร่อย และมีตะกอนสนิมเหล็กเจือปนครอบคลุมพื้นที่ตอนบนของอำเภอพรหมบุรี

2.2.6.3 ภัยธรรมชาติ

จังหวัดสิงห์บุรี ประสบปัญหาอุทกภัยเป็นประจำทุกปี จากสถิติความเสียหายจากอุทกภัย ปี พ.ศ. 2550 - 2555 พบว่า ปี พ.ศ. 2554 เป็นปีที่เกิดอุทกภัยมากที่สุด

ตารางที่ 11 : สถิติความเสียหายจากอุทกภัย ปี พ.ศ. 2551 - 2555

ปี พ.ศ.	พื้นที่ประสบอุทกภัย	จำนวนผู้ประสบอุทกภัย	พื้นที่การเกษตรประสบอุทกภัย (ไร่)
2551	4 อำเภอ 1 เทศบาล 17 ตำบล 81 หมู่บ้าน 5 ชุมชน	7,954 ครัวเรือน	5,683
2552	2 อำเภอ 32 หมู่บ้าน 8 ตำบล	968 ครัวเรือน 2,982 คน	-
2553	6 อำเภอ 6 เทศบาล 33 ตำบล	19,174 ครัวเรือน	131,652
2554	6 อำเภอ 6 เทศบาล 33 ตำบล	39,295 ครัวเรือน 133,410 คน	124,514.75
2555	ไม่มีพื้นที่ประสบอุทกภัย	-	-

ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสิงห์บุรี (อ้างอิงในแผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 - 2561) จังหวัดสิงห์บุรี, หน้า 18)

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

2.3 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และตัวชี้วัด

วิสัยทัศน์จังหวัด

“แหล่งผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพ ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เมืองน่าอยู่ของไทย”

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. ส่งเสริมการเกษตรคุณภาพและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรแบบครบ

วงจร

เป้าประสงค์

ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐานสู่ตลาดผู้บริโภค

กลยุทธ์

- 1) ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพและได้มาตรฐาน
- 2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคเกษตรและบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
- 3) ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจาก

เกษตรปลอดภัย

- 4) เสริมสร้างช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัยและบริหารจัดการสินค้า

(Logistic)

ตัวชี้วัด

1) ร้อยละของจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับใบรับรองมาตรฐานต่อจำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับการตรวจจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ GPP ภาคการเกษตร

2. พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว และบริการ การท่องเที่ยว มีคุณภาพได้มาตรฐาน

กลยุทธ์

1) พัฒนาระบบบริหารจัดการและปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความยั่งยืน

2) สร้าง พื้นฟู และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวสู่การแข่งขันในระดับประเทศและต่างประเทศ

3) พัฒนาศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

4) ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดเชิงรุก สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวจากทุกภาคส่วนทั้งในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัด

1) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว (คำนวณจากค่าเฉลี่ย 3 ปี ย้อนหลัง)

2) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว (คำนวณจากค่าเฉลี่ย 3 ปีย้อนหลัง)

3. พัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม

เป้าประสงค์

ชาวสิงห์บุรีมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

กลยุทธ์

1) เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

2) เสริมสร้างพฤติกรรมสุขภาวะด้วย 3 อ. 2 ส.

3) พัฒนาระบบบริการทางการศึกษา

4) ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพและการเข้าสู่ระบบประกันสังคม

5) พัฒนาระบบการรักษาความมั่นคงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

6) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และพลังงาน

7) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ

ตัวชี้วัด

1) จำนวนตัวชี้วัดความจำเป็นพื้นฐานที่มีผลการประเมินความสำเร็จไม่น้อยกว่าร้อยละ 95

2) อัตราส่วนนักเรียนต่อประชากรวัยเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

3) อัตราส่วนนักเรียนต่อประชากรวัยเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

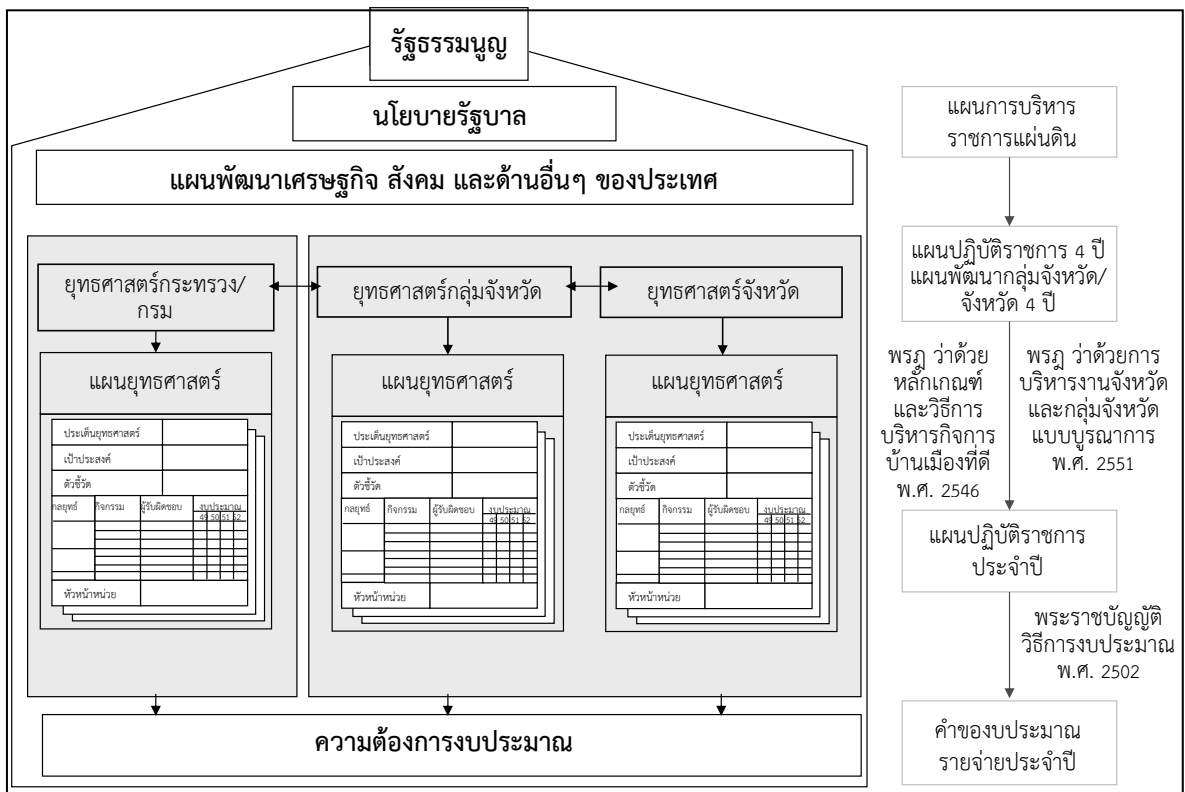
4) ร้อยละของจำนวนคดีอาญาที่ลดลง (คดีกลุ่มที่ 1 - 3)

5) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของหมู่บ้านที่มีการแพร่ระบาดของยาเสพติดรุนแรง

2.4 ผลการทบทวนความสอดคล้องเชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)

ภายใต้กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และการแปลงแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการประจำปีนั้น **หนึ่งในกรอบแนวคิดตั้งต้นที่สำคัญยิ่ง คือ “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”** ในช่วงเวลานั้นๆ เนื่องด้วย ความสอดคล้องระหว่างทิศทางการพัฒนาพื้นที่ซึ่งถูกกำหนดโดยแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด กับแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจะเป็นกลไกหลัก ของหน่วยงานภาคีการพัฒนาในระดับจังหวัด และกลุ่มจังหวัดได้นำไปเสนอ เพื่อขอรับรองประมาณ สันับสนุนการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการต่างๆ ในการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสังคมในภาพรวมได้อย่างยั่งยืน ดังสามารถสรุปได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 : การเชื่อมโยงเชิงยุทธศาสตร์ระดับประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด เพื่อให้เกิด การพัฒนาประเทศในแบบองค์รวม

จากโครงสร้างความสัมพันธ์ดังที่ได้สรุปข้างต้นนั้น “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)” จึงเป็นกรอบแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่สำคัญยิ่ง ในการจัดทำ และทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ปี พ.ศ. 2558 - 2561 ทั้งนี้ แนวทางการพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันเป็นลำดับแรก โดยภูมิคุ้มกันในกรณีนี้ หมายถึงรวมถึงการสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ การเตรียมความพร้อมรองรับการเปิดเสรีทางการค้า

ระดับต่างๆ การสร้างเกราะคุ้มกันทางสังคม รวมถึงการป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติ โดยสรุปสาระสำคัญของแนวทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ ดังต่อไปนี้⁵

(1) การพัฒนาศักยภาพคนไทยในเรื่องการคิด วิเคราะห์ ใฝ่เรียนรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับการเสริมสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาและแหล่งเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในระดับชุมชน

(2) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีกระบวนการผลิตที่เน้นการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคมให้มีคุณภาพและครอบคลุมอย่างทั่วถึง

(3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และส่งเสริมบทบาทภาคประชาสังคม และธุรกิจเอกชนให้เป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคมไทย

(4) การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจไทยในตลาดภูมิภาค และตลาดโลก

(5) การส่งเสริมความร่วมมืออย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาทั้งในระดับอนุภูมิภาค และภูมิภาค รวมทั้งพัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียได้

(6) การเตรียมความพร้อมของไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยการพัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการ ทักษะแรงงาน และปรับกฎ ระเบียบ ให้สอดคล้องกับกติกาของอาเซียน

(7) การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ และการใช้ที่ดินเพื่อสนับสนุนความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งปรับปรุงกระจายการถือครองที่ดินให้เป็นธรรม

(8) การยกระดับขีดความสามารถของไทยในการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติ

(9) การส่งเสริมการสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยยึดหลักการบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนากลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ และส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

อนึ่ง แนวทางการพัฒนาประเทศดังกล่าวจึงสอดคล้องกับวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทยในระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” โดยมีเป้าหมายของแผนฯ รวมถึงตัวชี้วัดการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังต่อไปนี้

⁵ สรุปประเด็นโดย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประชุมการประชุมวันที่ 30 มี.ค. 2555

ตารางที่ 12 : เป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11	ตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11
(1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> - ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข - ดัชนีความสงบสุข - สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 - สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน - สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม - ดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน
(2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น	<ul style="list-style-type: none"> - จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย - ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม - สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง - จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา - อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ - ดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว
(3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40	<ul style="list-style-type: none"> - อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ - อัตราเงินเฟ้อ - ผลิตภาพการผลิตรวม - อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ - สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
(4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ	<ul style="list-style-type: none"> - คุณภาพน้ำและอากาศ - ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ - สัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

เพื่อให้การพัฒนาประเทศบรรลุวัตถุประสงค์ และมีแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ไว้ 6 ประเด็นหลัก ดังนี้

(1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี รวมทั้งสนับสนุนการสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบ ตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม

(2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม

(3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร ตลอดห่วงโซ่การผลิต การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน อีกทั้งยังครอบคลุมถึงการปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

(4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม และการบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ

(5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่างๆ การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ และการเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นต้น

(6) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสำคัญ

ในการนี้ คณะทำงานที่ปรึกษาได้สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่าง 3 ประเด็นยุทธศาสตร์ และ 10 ตัวชี้วัดของจังหวัดสิงห์บุรีกับประเด็นยุทธศาสตร์ และตัวชี้วัดภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี
(1) การสร้างความเป็นธรรมในสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม
(2) การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม
(3) การสร้างสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการเกษตรคุณภาพและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรแบบครบวงจร

ตารางที่ 13 : ความสอดคล้องระหว่างประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัดฯ และประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์แผนฯ 11	ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี
(4) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการเกษตรคุณภาพและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรแบบครบวงจร ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว
(5) การสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการเกษตรคุณภาพและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรแบบครบวงจร
(6) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมการเกษตรคุณภาพและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรแบบครบวงจร

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ในส่วนของการสร้างความเป็นธรรมในสังคม การพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด การเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในภูมิภาค (เตรียมตัวรองรับการแข่งขัน) และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 14 : ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาจังหวัดฯ และตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

ตัวชี้วัดตามแผนฯ 11	ตัวชี้วัด/เป้าหมายรวม 4 ปี การพัฒนาจังหวัดสิงห์บุรี
(1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10 กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ 10 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน	- สัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น 28% - ร้อยละที่ลดลงของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ 50%
(2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับ การศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว	- จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย 11.50 ปี - ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับการส่งเสริมศักยภาพและสนับสนุนการประกอบอาชีพมีคุณภาพชีวิตที่ดี 75% - ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้รับการคัดกรองเบาหวาน 90% - ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้รับการคัดกรองความดันโลหิตสูง 90% - ร้อยละของผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษา/ส่งต่อ 100%
(3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิภาพการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	- อัตราขยายตัวของ GPP เพิ่มขึ้น 6% - อัตราขยายตัวของ GPP ภาคเกษตร เพิ่มขึ้น 6% - รายได้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (เทียบกับค่าเฉลี่ย 3 ปี ย้อนหลัง) 20 %
(4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว	- ไม่มีตัวชี้วัดที่สอดคล้อง-

ตัวชี้วัดการพัฒนาของจังหวัดสอดคล้องกับตัวชี้วัดด้านการดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ และอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่ไม่มีตัวชี้วัดในเรื่องของ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.5 ผลการศึกษาความสอดคล้องเชื่อมโยงของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา จังหวัด กับแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province) และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

2.5.1 ความเป็นมาแนวทางการพัฒนาจังหวัดอัจฉริยะ (Smart Province)

จากยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 - 2559) และแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ฉบับที่ 2 ของประเทศไทย (พ.ศ.2552 - 2556) ได้วางแนวทางหลักในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ของประเทศไทย ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และพัฒนาบริการภาครัฐผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึง บริการได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม ดังนั้นเพื่อให้เกิดโครงการที่เป็นรูปธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร โดยสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (สโร.) จึงจัดทำโครงการจังหวัด อัจฉริยะ (Smart Province) ขึ้น โดยถือเป็นนโยบายเร่งด่วนภายใต้แนวคิดการพัฒนาประเทศไปสู่ “Smart Thailand” ซึ่งประกอบไปด้วย Smart Network Smart Government และ Smart Business ทั้งนี้ในระยะแรกของโครงการได้กำหนดให้ “จังหวัดนครนายก” เป็นต้นแบบของจังหวัดที่จะดำเนินการ ให้บริการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อก้าวสู่การเป็น “Smart Province” เนื่องด้วยความเหมาะสมของ ขนาดพื้นที่จังหวัดและความพร้อมทั้งด้านสถานที่ราชการ สถานที่ท่องเที่ยว การเกษตร และจะขยายผล ไปสู่จังหวัดอื่นๆ ต่อไป

ทั้งนี้ สำหรับโครงการ Smart Thailand ประกอบด้วยกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่

(1) กิจกรรม Smart City หรือ Smart Province ซึ่งได้ดำเนินการนำร่องที่ จังหวัดนครนายก โดยจะทำให้เกิดการบริหารงานราชการในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้บริการข้อมูล ที่จำเป็นสำหรับประชาชนในระดับท้องถิ่น

(2) กิจกรรม Smart Citizen Info. (การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบ บริการภาครัฐโดยใช้ประโยชน์จากบัตรประจำตัวประชาชน) ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จาก Smart Card ตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยเป็นระบบที่จะช่วยให้นำบัตร ประชาชนแบบ Smart Card มาใช้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐได้

เป้าหมายโครงการ Smart Thailand

(1) ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการตรวจสอบข้อมูลการ ให้บริการและสนับสนุนความช่วยเหลือตามมาตรการต่างๆ รวมถึงข้อมูลสิทธิที่ตนพึงได้รับจากบริการ ภาครัฐผ่านบัตรประจำตัวประชาชน (Smart Card) ผ่านศูนย์บริการร่วมโครงการ Smart Citizen Info.

(2) ประชาชนสามารถทำธุรกรรม หรือขั้นตอนทางราชการต่างๆ ด้วยอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ณ จุดบริการครบวงจรแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service)

(3) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาปรับปรุง คุณภาพของระบบบริการภาครัฐแบบบูรณาการผ่านระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ กลางภาครัฐ

2.5.2 ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE) และตัวชี้วัดสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

สำหรับโครงการการพัฒนาข้อมูลสถิติและสารสนเทศระดับพื้นที่ 76 จังหวัด/18 กลุ่มจังหวัด ที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นั้น นอกจากจะทำการศึกษามลพิษที่มีศักยภาพของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) รวมถึงกำหนดตัวชี้วัด/รายการข้อมูลที่จะสะท้อนถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์หรือประเด็นสำคัญนั้นๆ แล้ว การศึกษาในครั้งนี่ยังได้ทำการศึกษาแนวโน้มในการจัดทำยุทธศาสตร์และตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางของจังหวัดอัจฉริยะหรือไม่เพียงใด เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาปรับปรุงตัวชี้วัดให้มีหลักการ ทิศทางที่สอดคล้องต่อการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นจังหวัดอัจฉริยะต่อไปในอนาคต

ในเบื้องต้นจากการศึกษาจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกดังที่ได้ศึกษาไว้ในรายงานฉบับที่แล้วนั้น จะพบว่าตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะต้นแบบของจังหวัดนครนายกมีการรอบการกำหนดตัวชี้วัดที่เน้น เป้าหมาย 5 ตัวชี้วัดในการพัฒนาเพื่อให้กรอบการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในแต่ละด้านมีมิติในการพิจารณาได้ละเอียดและชัดเจนนั้น ขณะที่ปรึกษาได้จัดทำกรอบตัวชี้วัดภายใต้กรอบเป้าหมายทั้ง 5 ด้านที่สอดคล้องกับจังหวัดนครนายกไว้ และได้มีการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัดไว้ ดังนี้

ด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE)

(1) ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(P : Gross Province Product)

- การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)
- การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น
- คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น

(2) รายได้ประชากรต่อหัวต่อปีของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น

(I : Per Capita Income)

- ประชาชนพึ่งพาตนเองได้
- การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)
- การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น
- จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น
- จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น

(3) การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(D : Distribution of Income)

- ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล

สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด

- การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์เพิ่มขึ้น
- การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่างเพิ่มขึ้น
- การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละจังหวัดและ

ภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้น

(4) ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น

(H : Gross Happiness Index)

- สุขภาพแข็งแรง
- มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ
- ใช้ชีวิตแบบพอเพียง
- ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้
- มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น
- มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น
- ไม่มีหนี้สิน
- มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ
- มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง
- มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี
- มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน
- ไม่มีความผิด
- ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น
- ได้รับการบริการของรัฐที่ดี
- ได้รับการคุ้มครองรักษาสิทธิ
- มีจิตอาสา
- เลี้ยงลูกได้ดี
- ครอบครัวอบอุ่น
- จิตใจเบิกบาน

(5) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง

(E : Government Expense)

- บุคลากร
- มอบอำนาจและกระจายอำนาจ
- ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง
- ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์
- ลดการเดินทาง
- ลดเวลาการปฏิบัติ
- ทำงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)
- ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร

นอกจากด้านคุณภาพชีวิตแล้วนั้น คณะที่ปรึกษายังได้จัดกลุ่มตัวชี้วัดที่จะสะท้อนมิติด้านสังคมอุดมปัญญา เพื่อเป็นตัวชี้วัดที่จะบอกถึงการอยู่ร่วมกันโดยสงบและเป็นสังคมของผู้มีปัญญาในการอยู่ร่วมกันอย่าง สงบ สันติและสร้างสรรค์

ด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS)

- (1) สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม (P : Peaceful)
- (2) ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ (A : Adjustment)
- (3) เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน (R : Reason)
- (4) เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต (K : knowledge)
- (5) พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ (S : Sufficiency)

ซึ่งมีรายละเอียดและการเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดในด้านคุณภาพชีวิต (PIDHE) และด้านสังคมอุดมปัญญา (PARKS) กับการเปรียบเทียบตัวชี้วัดในกรอบดังกล่าวกับตัวชี้วัดตามแผนพัฒนาของแต่ละจังหวัด/กลุ่มจังหวัด รายละเอียดตามภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้

2.5.3 สรุปความสอดคล้องเชื่อมโยง และข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินงาน

แนวทางการสร้างจังหวัดอัจฉริยะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติในหลายด้าน ได้แก่ ประชาชนจะได้รับการบริการจากภาครัฐได้สะดวกรวดเร็วขึ้น รัฐสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนงานด้านการพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพตรงต่อความต้องการ และประชาชนสามารถใช้เครื่องมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) ในการติดต่อสื่อสารหรือการขอรับบริการจากภาครัฐได้อย่างกว้างขวาง โดยอาศัยหลักการบริหารแบบบูรณาการ สามารถเชื่อมโยง 5 ภาคส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนท้องที่และชุมชน หน่วยงานส่วนท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค หน่วยงานราชการส่วนกลางและภาคเอกชนเข้าด้วยกัน เมื่อทุกภาคส่วนทำงานเชื่อมโยงกันจนเป็นระบบ จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ การประสานงาน และการสั่งการให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ทันท่วงทีเหตุการณ์ ช่วยลดระยะเวลาและรายจ่าย ซึ่งเป็นผลดีทั้งรัฐ เอกชนและประชาชน ซึ่งผลที่ได้รับคือการพัฒนาและศักยภาพที่ก้าวกระโดดของจังหวัดและประเทศชาติ

อย่างไรก็ตามการจะสร้างให้เกิดจังหวัดอัจฉริยะนั้น นอกจากแนวทางในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) มาใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการแบบบูรณาการดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้วนั้น ยังต้องอาศัยประเด็นสำคัญอื่นๆ อาทิ การสร้างสังคมที่สงบสุข มีรายได้ ความมั่นคงปลอดภัย ใฝ่รู้เพื่อสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าสู่สังคมและพัฒนาไปพร้อมๆ กับการเจริญเติบโตของเทคโนโลยี จึงได้เกิดการกำหนดตัวชี้วัด “จังหวัดอัจฉริยะ” ในนิยามใหม่ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นจังหวัดที่นำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาใช้บริหารจัดการงานของจังหวัดให้บูรณาการได้เท่านั้น แต่จังหวัดอัจฉริยะใหม่ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาค้นคว้า จะหมายถึงความรวมถึงความการยกระดับให้แต่ละจังหวัดมีแผนการบริหารจัดการงานที่ดี มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการมุ่งเน้นการพัฒนาให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น บนพื้นฐานของความสงบสุข สันติ สามัคคี ใฝ่รู้ เพื่อสร้างสรรค์สังคมใหม่ที่น่าอยู่ร่วมกัน

การกำหนดตัวชี้วัดของแต่ละจังหวัดในแผนพัฒนาจังหวัดที่ปรากฏในภาคผนวก ข ของรายงานฉบับนี้นั้น ยังไม่สอดคล้องกับตัวอย่างตัวชี้วัดของจังหวัดอัจฉริยะที่คณะที่ปรึกษาได้นำเสนอเป็นตัวอย่างเป็นแนวทาง เนื่องจากแต่ละจังหวัดมุ่งเน้นจัดทำตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาและโครงการ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานทั่วไป ที่เน้นเชิงปริมาณ หรือในบางตัวชี้วัดอาจวัดได้ยากทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ในขณะที่ตัวชี้วัดที่ที่ปรึกษาได้ตั้งขึ้นมาเพื่อสะท้อนการเป็นจังหวัดอัจฉริยะในนิยามใหม่นั้น จะเน้นตัวชี้วัดที่จะสะท้อนเชิงคุณภาพของคุณภาพชีวิตประชาชนที่มีคุณภาพมากขึ้นและเป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนความสงบสุขของสังคม เป็นต้น

บทที่ 3

ผังสถิติทางการของประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ในบทนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์การจัดเก็บข้อมูลรายการสถิติทางการที่สำคัญและจำเป็นของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) และ/หรือ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue) แยกตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด รวมไปถึงการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติทางการที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) พร้อมสรุปแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและมอบหมายหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บ ซึ่งเป็นการเรียบเรียงและรวบรวมข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัดสิงห์บุรี เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2557

3.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมการเกษตรคุณภาพและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรแบบครบวงจร

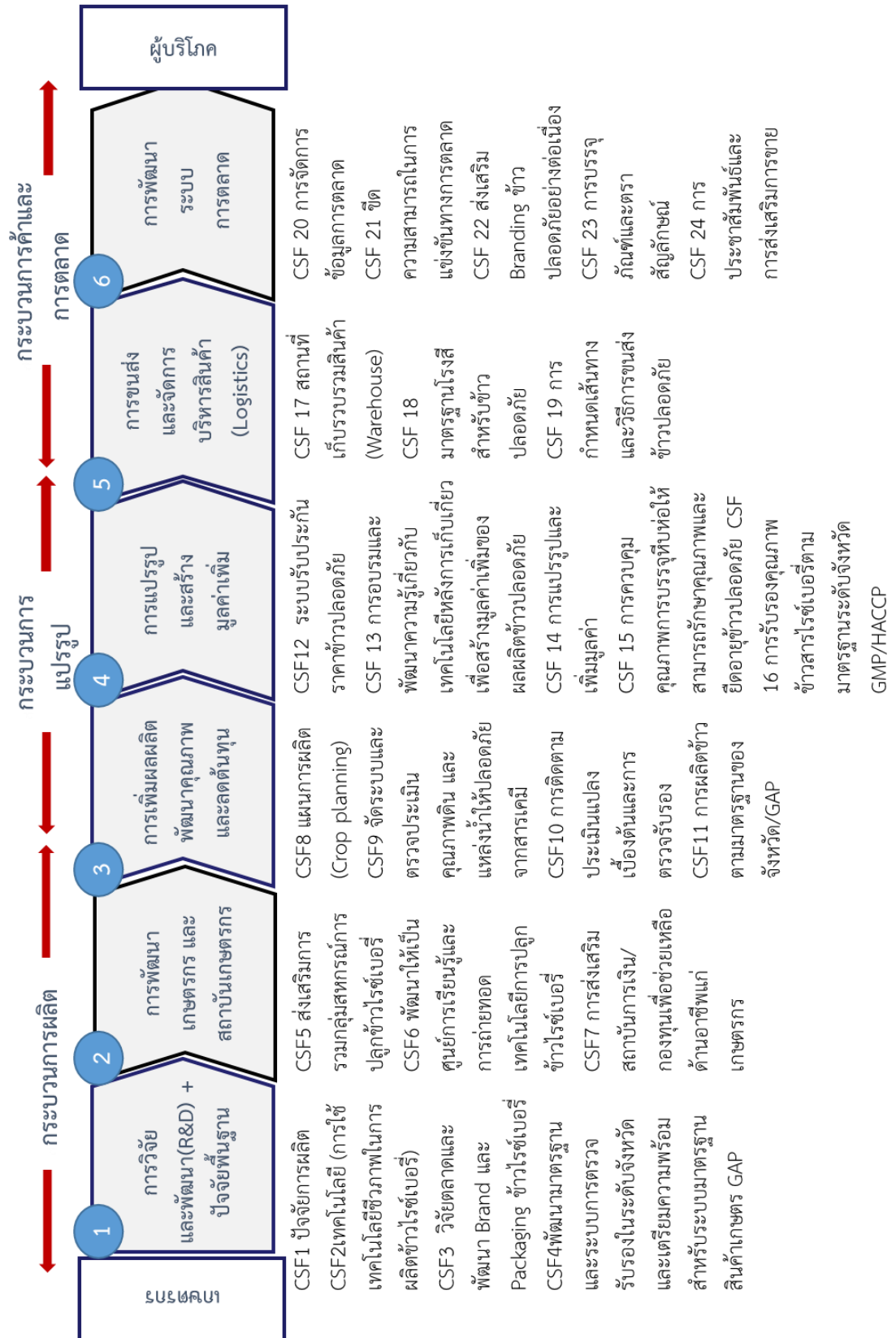
3.1.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “ข้าวไรซ์เบอร์รี่”

ตารางที่ 15 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion) / ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
ส่งเสริมการเกษตรคุณภาพและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรแบบครบวงจร	เศรษฐกิจ => เกษตร=> ข้าวปลอดภัย	ข้าวไรซ์เบอร์รี่
สรุปเหตุผลสนับสนุน - ปี 2552 - 2555 ด้านเกษตรปลอดภัย จังหวัดสิงห์บุรีได้ส่งเสริมการผลิตทางการเกษตรที่ปลอดภัยและได้มาตรฐาน โดยเฉพาะข้าว นอกจากนี้แล้วพืชเศรษฐกิจอื่นๆ เช่น พืชผัก ก็มีความศักยภาพสูง โดยเป็นนโยบายอย่างต่อเนื่องที่จะพัฒนาด้านเกษตรปลอดภัย เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ชลประทานและทำด้านการเกษตรเป็นหลัก		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ผลักดันที่มีศักยภาพ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่”

3.1.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพหรือประเด็นสำคัญ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่”

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC1 : การวิจัยและพัฒนา (R&D) + ปัจจัยพื้นฐาน						
CSF 1 ปัจจัยการผลิต	KPI 1.1 คุณภาพดินและลักษณะพื้นที่ที่มี ความเหมาะสมในการเพาะปลูก ข้าวปลอดภัย (ไรซ์เบอร์รี่)	Data 1.1.1 ข้อมูลชุดดินในแต่ละพื้นที่	ไม่มี			สนง.พัฒนาที่ดิน จังหวัด
		Data 1.1.2 ค่าวิเคราะห์ดินในแต่ละพื้นที่	ไม่มี			สนง.พัฒนาที่ดิน จังหวัด
		Data 1.1.3 ข้อมูลแบบจำลองระดับความสูงเชิงเลข (DEM)	ไม่มี			สนง.พัฒนาที่ดิน จังหวัด
	KPI 1.2 จำนวนพื้นที่บริหารจัดการน้ำ ในเขตชลประทานและแหล่งน้ำ สาธารณะ	Data 1.2.1 จำนวนพื้นที่ชลประทาน	มี			โครงการ ชลประทาน จังหวัด
		Data 1.2.2 จำนวนแหล่งน้ำสาธารณะ	มี			โครงการ ชลประทาน จังหวัด
	KPI 1.3 จำนวนชนิดพันธุ์ข้าวและแหล่ง ผลิตพันธุ์ข้าวปลอดภัย (ไรซ์ เบอร์รี่)	Data 1.3.1 พันธุ์ข้าวและลักษณะประจำพันธุ์ของ ข้าวที่ใช้ปลูกในจังหวัด	มี			สนง.เกษตร จังหวัด
		Data 1.3.2 แหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวปลอดภัย (ไรซ์เบอร์รี่)	มี			สนง.เกษตร จังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 2 เทคโนโลยี (การใช้เทคโนโลยีชีวภาพในการผลิตข้าวปลอดภัยไรซ์เบอร์รี่)	KPI 2.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวไรซ์เบอร์รี่ที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตปลอดภัย	Data 2.1.1 จำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวไรซ์เบอร์รี่โดยใช้สารอินทรีย์	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 2.1.2 จำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวไรซ์เบอร์รี่ที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวปลอดภัย	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 2.1.3 จำนวนศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน	มี			สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 3 วิจัยตลาดและพัฒนา Brand และ Packaging ข้าวปลอดภัย (ไรซ์เบอร์รี่)	KPI 3.1 จำนวนรายงานการศึกษาตลาดและการพัฒนา Brand และ Packaging ข้าวปลอดภัย (ไรซ์เบอร์รี่)	Data 3.1.1 จำนวนรายงานการศึกษาตลาดและการพัฒนา Brand และ Packaging ข้าวปลอดภัย (ไรซ์เบอร์รี่)	ไม่มี			
CSF 4 พัฒนามาตรฐานและระบบการตรวจรับรองในระดับจังหวัดและเตรียมความพร้อมสำหรับระบบมาตรฐานสินค้าเกษตร GAP	KPI 4.1 จำนวนหลักเกณฑ์มาตรฐานและระบบการรับรองที่จังหวัดจัดทำเสร็จ	Data 4.1.1 หลักเกณฑ์มาตรฐานข้าวปลอดภัย (ไรซ์เบอร์รี่)	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC2 : การพัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร						
CSF 5 ส่งเสริมการรวมกลุ่มสหกรณ์การปลูกข้าวปลอดภัย	KPI 5.1 จำนวนสหกรณ์และกลุ่มสหกรณ์ผู้ปลูกข้าวปลอดภัยของจังหวัด (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	Data 5.1.1 จำนวนสหกรณ์และกลุ่มสหกรณ์ในพื้นที่	ไม่มี			สนง.สหกรณ์จังหวัด
		Data 5.1.2 จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 6 พัฒนาให้เป็นศูนย์การเรียนรู้และการถ่ายทอดเทคโนโลยีการปลูกข้าวปลอดภัย	KPI 6.1 ร้อยละของเกษตรกรและสมาชิกสหกรณ์ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ	Data 6.1.1 จำนวนศูนย์การเรียนรู้ในจังหวัด	ไม่มี			
		Data 6.1.2 ข้อมูลเกษตรกรที่ผ่านการอบรมในหลักสูตรการปลูกข้าวปลอดภัย (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	ไม่มี			
CSF 7 การส่งเสริมสถาบันการเงิน/กองทุนเพื่อช่วยเหลือด้านอาชีพแก่เกษตรกร	KPI 7..1 จำนวนสถาบันการเงินที่เป็นแหล่งทุนให้เกษตรกรกู้ยืมได้	Data 7.1.1 กองทุนเงินกู้ต่างๆ	ไม่มี			
		Data 7.1.2 สถาบันการเงินที่เป็นแหล่งทุนให้เกษตรกรกู้ยืม	ไม่มี			
VC3: การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน						
CSF 8 แผนการผลิต (Crop planning)	KPI 8.1 แผนการผลิต (Crop planning) การคัดเลือกพันธุ์ข้าวที่เหมาะสมกับฤดูกาลเพาะปลูก	Data 8.1.1 ชนิดพันธุ์ข้าวและเนื้อที่เพาะปลูกข้าวปลอดภัยตามมาตรฐาน GAP (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	มี			สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 8.1.2 ชนิดพันธุ์ข้าวและเนื้อที่เพาะปลูกและผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	มี			สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 8.1.3 ความไวแสง ฤดูกาลเพาะปลูกและอายุการเก็บเกี่ยวของพันธุ์ข้าวปลอดภัย (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	มี			สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 9 จัดระบบและตรวจประเมินคุณภาพดิน และแหล่งน้ำให้ปลอดภัยจากสารเคมี	KPI 9.1 คุณภาพดินเพื่อการเกษตรกรรมอยู่ในระดับที่เหมาะสมกับการเพาะปลูกข้าวปลอดภัย (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	Data 9.1.1 ข้อมูลคุณภาพดินที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	มี			สนง.พัฒนาที่ดินจังหวัด
CSF 10 การติดตามประเมินแปลงเบื้องต้นและการตรวจรับรอง	KPI 10.1 ร้อยละของจำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวปลอดภัยต่อพื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมด	Data 10.1.1 จำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวปลอดภัย (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	มี			สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 10.1.2 จำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวทั้งหมด (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	มี			สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 10.2 ร้อยละของจำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวปลอดภัยที่ผ่านการตรวจประเมิน	Data 10.2.1 จำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวปลอดภัยที่ผ่านการตรวจประเมินแปลงเบื้องต้น (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	มี			สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 11 การผลิตข้าวตามมาตรฐานของจังหวัด/GAP	KPI 11.1 ร้อยละของจำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน	Data 11.1.1 จำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวที่ได้รับการรับรองตามมาตรฐาน	มี			สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 11.1.2 จำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวที่เข้าร่วมโครงการและได้รับการตรวจจากหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่จังหวัดแต่งตั้ง	มี			สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 11.2 ร้อยละของพื้นที่ปลูกข้าวที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP	Data 11.2.1 จำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวที่ได้รับใบรับรองมาตรฐาน GAP	มี			สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 11.2.2 จำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวที่เข้าร่วมโครงการและได้รับการตรวจจากกรมการข้าว	มี			สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 11.3 ผลผลิตข้าวปลอดภัยเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	Data 11.3.1 จำนวนผลผลิตข้าวปลอดภัยเฉลี่ยต่อไร่	มี			สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 11.3.2 จำนวนผลผลิตข้าวเฉลี่ยต่อไร่	มี			สนง.เกษตรจังหวัด
VC4 : การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม						
CSF 12 ระบบรับประกันราคาข้าวปลอดภัย	KPI 12.1 มูลค่าที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตข้าวปลอดภัย (โดยเฉพาะข้าวไรซ์เบอร์รี่)	Data 12.1.1 ราคากลางและราคารับซื้อข้าวปลอดภัย	มี			สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 12.1.1 ราคากลางและราคารับซื้อข้าว	มี			สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 13 การอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตข้าวปลอดภัย	KPI 13.1 จำนวนเกษตรกรและโรงสีที่ได้รับ การอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตข้าวปลอดภัย	Data 13.1.1 จำนวนเกษตรกรและโรงสีที่ได้รับ การอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตข้าวปลอดภัย	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัด
	KPI 13.2 วิธีการเก็บรักษาข้าวเปลือก (ลานตาก, โรงอบ)	Data 13.2.1 จำนวนลานตากข้าว และโรงอบข้าว	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัด
CSF 14 การแปรรูปและเพิ่มมูลค่า	KPI 14.1 มูลค่าที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากข้าว (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	Data 14.1.1 มูลค่าของผลิตภัณฑ์ที่มีการเพิ่มคุณค่าทางสารอาหารให้กับข้าวปลอดภัย	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัด
		Data 14.1.2 มูลค่าของผลิตภัณฑ์ที่มีการแปรรูปข้าวปลอดภัยเป็นน้ำมันรำข้าว	ไม่มี			สนง.เกษตรจังหวัด

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
CSF 15 การควบคุมคุณภาพการบรรจุหีบห่อให้สามารถรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	KPI 15.1 จำนวนรูปแบบการบรรจุหีบห่อที่ได้รับการตรวจสอบว่าสามารถรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	Data 15.1.1 จำนวนรูปแบบการบรรจุหีบห่อที่ได้รับการตรวจสอบว่าสามารถรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวปลอดภัย	ไม่มี			
CSF 16 การรับรองคุณภาพข้าวสารปลอดภัยตามมาตรฐานระดับจังหวัด GMP/HACCP	KPI 16.1 ผลผลิตข้าวสารของจังหวัดสิงห์บุรีที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้าวปลอดภัยจังหวัด GMP/HACCP	Data 16.1.1 จำนวนผู้ผลิตข้าวสารปลอดภัยที่ได้รับการรับรองคุณภาพตามมาตรฐานของจังหวัด	ไม่มี			
		Data 16.1.2 ผลผลิตข้าวสารของจังหวัดที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน GMP/HACCP	ไม่มี			
VC5 : การขนส่งสินค้าและการจัดการบริหารสินค้า (Logistics)						
CSF 17 สถานที่เก็บรวบรวมสินค้า (Warehouse)	KPI 17.1 จำนวนสถานที่เก็บรวบรวมสินค้า (Warehouse)	Data 17.1.1 ข้อมูลจำนวนสถานที่เก็บรวบรวมสินค้า (ขนาด, ที่ตั้ง)	ไม่มี			
CSF 18 มาตรฐานโรงสีสำหรับข้าวปลอดภัย	KPI 18.1 จำนวนโรงสีข้าวปลอดภัยที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	Data 18.1.1 ข้อมูลจำนวนโรงสีข้าวปลอดภัยที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน	ไม่มี			
		Data 18.1.2 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีข้าวสหกรณ์ และโรงสีเอกชนที่เข้าร่วมโครงการ	ไม่มี			

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 19 การกำหนดเส้นทางและวิธีการ ขนส่งข้าวปลอดภัย	KPI 19.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการขนส่งข้าว ปลอดภัย (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	Data 19.1.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการขนส่งข้าว ปลอดภัยจำแนกตามเส้นทางและ วิธีการขนส่ง	ไม่มี			
VC 6 การพัฒนาระบบการตลาด						
CSF 20 การจัดการข้อมูลการตลาด	KPI 20.1 จำนวนช่องทางการตลาดใหม่ของ ข้าวปลอดภัย (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	Data 20.1.1 ข้อมูลแผนการ Road Show	ไม่มี			สนง.ท้องถิ่น จังหวัด, สนง.พาณิชย์ จังหวัด
		Data 20.1.2 ข้อมูลการ Matching ความต้องการ ของตลาด	ไม่มี			
CSF 21 ขีดความสามารถในการแข่งขัน ทางการตลาด	KPI 21.1 มูลค่าการค้าข้าวปลอดภัย (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	Data 21.1.1 มูลค่าและปริมาณการซื้อขาย ข้าวเปลือกและข้าวสารปลอดภัย	ไม่มี			
CSF 22 ส่งเสริม Branding ข้าวปลอดภัย อย่างต่อเนื่อง	KPI 22.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อ ส่งเสริม Branding ข้าวปลอดภัย อย่างต่อเนื่อง (ข้าวไรซ์เบอร์รี่)	Data 22.1.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริม Branding ข้าวปลอดภัย	ไม่มี			
		Data 22.1.2 จำนวนรายงานการศึกษาตลาดและ การพัฒนา Brand และ Packaging ข้าวปลอดภัย ที่มีการใช้ประโยชน์	ไม่มี			

ตารางที่ 16 : แผนผังรายการสถิติทางการ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 23 การบรรจุภัณฑ์และตราสัญลักษณ์	KPI 23.1 จำนวนชนิดและรูปแบบบรรจุ ภัณฑ์และตราสัญลักษณ์ที่จังหวัด ให้การรับรองและมีการจด ทรัพย์สินทางปัญญา	Data 23.1.1 จำนวนชนิดและรูปแบบบรรจุภัณฑ์ และตราสัญลักษณ์ที่จังหวัดให้การ รับรองและมีการจดทรัพย์สินทาง ปัญญา	ไม่มี			
CSF 24 การประชาสัมพันธ์และการส่งเสริม การขาย	KPI 24.1 จำนวนช่องทางการโฆษณา ประชาสัมพันธ์	Data 24.1.1 จำนวนช่องทางการโฆษณา ประชาสัมพันธ์	ไม่มี			สนง.ท้องถิ่น จังหวัด, สนง.พาณิชย์ จังหวัด

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมการเกษตรคุณภาพและอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากการเกษตรแบบครบวงจร โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 51 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 20 รายการ และที่เหลือจำนวน 31 รายการเป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ดังนี้

ตารางที่ 17 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1	VC2	VC3	VC4	VC5	VC6
		4 CSFs, 6 KPIs	3 CSFs, 3 KPIs	4 CSFs, 7 KPIs	5 CSFs, 6 KPIs	3 CSFs, 3 KPIs	5 CSFs, 5 KPIs
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	20 (39.22%)	5	-	13	2	-	-
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล	31 (60.78%)	7	6	-	7	4	7
รวม	51 (100%)	12	6	13	9	4	7

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานรับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 1.1.1 ข้อมูลชุดดินในแต่ละพื้นที่	สนง.พัฒนาที่ดินจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบ - การจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 1.1.2 ค่าวิเคราะห์ดินในแต่ละพื้นที่	สนง.พัฒนาที่ดินจังหวัด	
Data 1.1.3 ข้อมูลแบบจำลองระดับความสูงเชิงเลข (DEM)	สนง.พัฒนาที่ดินจังหวัด	
Data 2.1.1 จำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวไรซ์เบอร์รี่โดยใช้สารอินทรีย์	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 2.1.2 จำนวนเกษตรกรและพื้นที่ปลูกข้าวไรซ์เบอร์รี่ที่เข้าร่วมโครงการปลูกข้าวปลอดภัย	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 3.1.1 จำนวนรายงานการศึกษาตลาดและการพัฒนา Brand และ Packaging ข้าวไรซ์เบอร์รี่		
Data 4.1.1 หลักเกณฑ์มาตรฐานข้าวไรซ์เบอร์รี่	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 5.1.1 จำนวนสหกรณ์และกลุ่มสหกรณ์ในพื้นที่	สนง.สหกรณ์จังหวัด	
Data 5.1.2 จำนวนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 6.1.1 จำนวนศูนย์การเรียนรู้ในจังหวัด		
Data 6.1.2 ข้อมูลเกษตรกรที่ผ่านการอบรมในหลักสูตรการปลูกข้าวไรซ์เบอร์รี่		

ตารางที่ 18 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 7.1.1 กองทุนเงินกู้ต่างๆ		
Data 7.1.2 สถาบันการเงินที่เป็นแหล่งทุนให้เกษตรกรกู้ยืม		
Data 13.1.1 จำนวนเกษตรกรและโรงสีที่ได้รับการอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลผลิตข้าวไรซ์เบอร์รี่	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 13.2.1 จำนวนลานตากข้าว และโรงอบข้าว	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 14.1.1 มูลค่าของผลิตภัณฑ์ที่มีการเพิ่มคุณค่าทางสารอาหารให้กับข้าวไรซ์เบอร์รี่	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 14.1.2 มูลค่าของผลิตภัณฑ์ที่มีการแปรรูปข้าวไรซ์เบอร์รี่เป็นน้ำมันรำข้าว	สนง.เกษตรจังหวัด	
Data 15.1.1 จำนวนรูปแบบการบรรจุหีบห่อที่ได้รับการตรวจสอบว่าสามารถรักษาคุณภาพและยืดอายุข้าวไรซ์เบอร์รี่		
Data 16.1.1 จำนวนผู้ผลิตข้าวสารไรซ์เบอร์รี่ที่ได้รับการรับรองคุณภาพตามมาตรฐานของจังหวัด		
Data 16.1.2 ผลผลิตข้าวสารของจังหวัดที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน GMP/HACCP		
Data 17.1.1 ข้อมูลจำนวนสถานที่เก็บรวบรวมสินค้าขนาด ที่ตั้ง		
Data 18.1.1 ข้อมูลจำนวนโรงสีข้าวไรซ์เบอร์รี่ที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน		
Data 18.1.2 จำนวนโรงสีชุมชน โรงสีข้าวสหกรณ์ และโรงสีเอกชนที่เข้าร่วมโครงการ		
Data 19.1.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการขนส่งข้าวไรซ์เบอร์รี่จำแนกตามเส้นทางและวิธีการขนส่ง		
Data 20.1.1 ข้อมูลแผนการ Road Show	สนง.ท้องถิ่นจังหวัด, สนง.พาณิชย์จังหวัด	
Data 20.1.2 ข้อมูลการ Matching ความต้องการของตลาด		
Data 21.1.1 มูลค่าและปริมาณการซื้อขายข้าวเปลือกและข้าวสารไรซ์เบอร์รี่		
Data 22.1.1 จำนวนโครงการ/กิจกรรมเพื่อส่งเสริม Branding ข้าวไรซ์เบอร์รี่		
Data 22.1.2 จำนวนรายงานการศึกษาตลาดและการพัฒนา Brand และ Packaging ข้าวปลอดภัยที่มีการใช้ประโยชน์		
Data 23.1.1 จำนวนชนิดและรูปแบบบรรจุภัณฑ์และตราสัญลักษณ์ที่จังหวัดให้การรับรองและมีการจดทรัพย์สินทางปัญญา		
Data 24.1.1 จำนวนช่องทางการโฆษณาประชาสัมพันธ์		

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

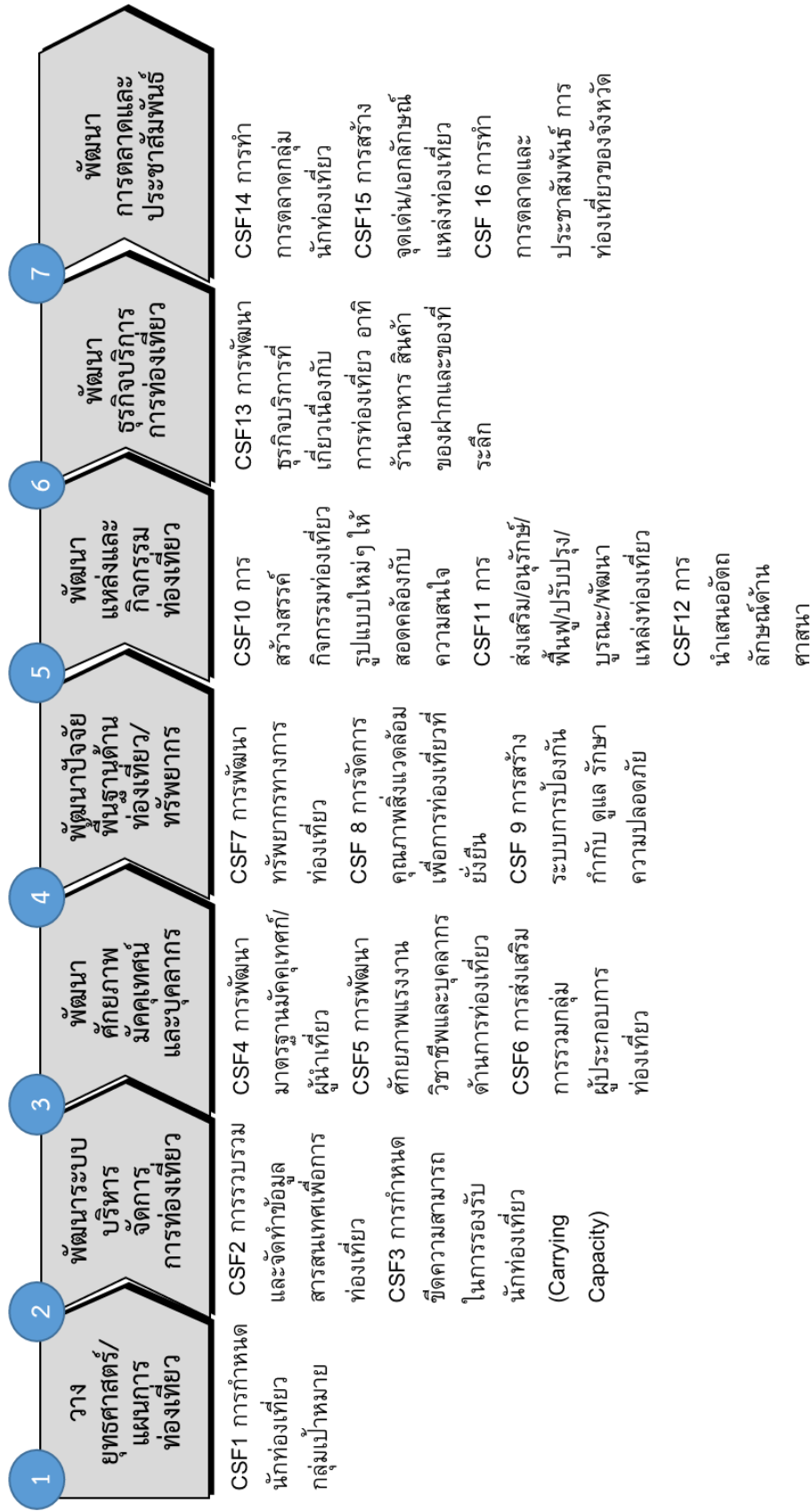
3.2.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”

ตารางที่ 19 : ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ /สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว	เศรษฐกิจ => การท่องเที่ยว	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์
สรุปเหตุผลสนับสนุน - จังหวัดสิงห์บุรีมีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ/ ธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม/ ประวัติศาสตร์/ ศาสนา และแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ผลลัพธ์ที่คาดหวังเชิงประวัติศาสตร์”

3.2.2 ผังสถิติทางการผลิตภัณฑที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
VC1 : วางยุทธศาสตร์/แผนการท่องเที่ยว						
CSF 1 การกำหนดนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย	KPI 1.1 นักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์มาเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์และการท่องเที่ยวเชิงศาสนาเพิ่มขึ้น	Data 1.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยวไทยจำแนกตามวัตถุประสงค์/ประเภทของการท่องเที่ยว	มี			กรมการท่องเที่ยว
		Data 1.1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจำแนกตามวัตถุประสงค์/ประเภทของการท่องเที่ยว	มี			กรมการท่องเที่ยว
	KPI 1.2 ร้อยละของรายได้จากการท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเที่ยว เชิงประวัติศาสตร์และการท่องเที่ยวเชิงศาสนา	Data 1.2.1 ค่าใช้จ่ายในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติตามวัตถุประสงค์ของการมาเที่ยวจำแนกตามประเภทของค่าใช้จ่าย/วัน เช่น ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าที่พัก	มี			กรมการท่องเที่ยว
		Data 1.2.2 ระยะเวลาพำนักรโดยเฉลี่ย (วัน) ของนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างชาติตามวัตถุประสงค์ของการมาเที่ยว	มี			กรมการท่องเที่ยว
VC2 : พัฒนาระบบบริหาร จัดการ การท่องเที่ยว						
CSF 2 การรวบรวมและจัดทำข้อมูลนักท่องเที่ยว	KPI 2.1 ฐานข้อมูลนักท่องเที่ยวที่สมบูรณ์	Data 2.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว	ไม่มี			

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
		Data 2.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยว จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว	ไม่มี			
CSF 3 การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity)	KPI 3.1 ปริมาณและคุณภาพสถานที่พักและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	Data 3.1.1 จำนวนสถานที่พักและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว	มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
		Data 3.1.2 จำนวนสถานที่พักและธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน	มี			ปกครองจังหวัด
	KPI 3.2 ปริมาณและคุณภาพของบุคลากรในธุรกิจด้านการท่องเที่ยว	Data 3.2.1 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภท เช่น มัคคุเทศก์ พนักงานโรงแรม พนักงานบริษัททัวร์ เป็นต้น	ไม่มี			
		Data 3.2.2 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามระดับและสาขา/ความสามารถ เฉพาะ/การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรมาตรฐาน	ไม่มี			

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC3 : พัฒนาศักยภาพมัคคุเทศก์และบุคลากร						
CSF 4 การพัฒนามาตรฐาน มัคคุเทศก์ / ผู้นำเที่ยว	KPI 4.1 มาตรฐานมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	Data 4.1.1 จำนวนมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยว	มี			สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
		Data 4.1.2 จำนวนมัคคุเทศก์/ผู้นำเที่ยวที่ ผ่านการทดสอบมาตรฐาน	มี			สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
CSF 5 การพัฒนาศักยภาพ แรงงานวิชาชีพ และบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยว	KPI 5.1 แรงงานและบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยวได้รับการอบรมอย่าง ต่อเนื่อง	Data 5.1.1 จำนวนแรงงานวิชาชีพและบุคลากร ด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการอบรม	ไม่มี			
		Data 5.1.2 จำนวนครั้งในการจัดให้มีการฝึกอบรมแก่ แรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการ ท่องเที่ยว	มี			สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด
CSF 6 การส่งเสริมการรวมกลุ่ม ผู้ประกอบการท่องเที่ยว	KPI 6.1 จำนวนกลุ่ม/ชมรมผู้ประกอบการ ท่องเที่ยว	Data 6.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว	ไม่มี			
		Data 6.1.2 จำนวนชมรมผู้ประกอบการท่องเที่ยว	มี			สนง.ท่องเที่ยวและ กีฬาจังหวัด

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC4 : พัฒนาปัจจัยพื้นฐานด้านท่องเที่ยว/ทรัพยากร						
CSF 7 การพัฒนาทรัพยากร ทางการท่องเที่ยว	KPI 7.1 รายได้จากแหล่งท่องเที่ยว	Data 7.1.1 รายได้จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว	ไม่มี			
	KPI 7.2 ความพึงพอใจแหล่งท่องเที่ยว	Data 7.2.1 ร้อยละของความพึงพอใจต่อแหล่ง ท่องเที่ยว	ไม่มี			
	KPI 7.3 จำนวนบุคลากร ท่องเที่ยว	Data 7.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของบุคลากรท่องเที่ยว	ไม่มี			
	KPI 7.4 ความพึงพอใจต่อบุคลากร	Data 7.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของความพึงพอใจต่อ บุคลากรท่องเที่ยว	ไม่มี			
CSF 8 การจัดการคุณภาพ สิ่งแวดล้อมเพื่อการ ท่องเที่ยวที่ยั่งยืน	KPI 8.1 มลพิษจากสิ่งแวดล้อมทั้งทางน้ำ อากาศ ปริมาณขยะ และพื้นที่ บริเวณแหล่งท่องเที่ยวต่ำกว่า เกณฑ์ค่าเฉลี่ยของประเทศ	Data 8.1.1 ค่ามลพิษเฉลี่ยของทั้งประเทศ จำแนกตาม ประเภทมลพิษต่างๆ	ไม่มี			
		Data 8.1.2 ค่ามลพิษบริเวณแหล่งท่องเที่ยว จำแนก ตามประเภทมลพิษและแหล่งท่องเที่ยวใน จังหวัด	ไม่มี			
CSF 9 การสร้างระบบการป้องกัน กำกับ ดูแล รักษาความ ปลอดภัย	KPI 9.1 ร้อยละของคดีความเกี่ยวกับ นักท่องเที่ยวพลัดหลง	Data 9.1.1 จำนวนคดีความเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว	ไม่มี			

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ
	KPI 9.2 ร้อยละของจำนวนเรื่องร้องเรียนลดลง	Data 9.2.1 จำนวนเรื่องร้องเรียน จำแนกตามประเภทการร้องเรียน	ไม่มี			
VC5 : พัฒนา แหล่งและกิจกรรม ท่องเที่ยว						
CSF 10 การสร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความสนใจ	KPI 10.1 กิจกรรมท่องเที่ยว	Data 10.1.1 จำนวนกิจกรรมในการส่งเสริมตลาด การท่องเที่ยวใหม่ๆ	มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
CSF 11 การส่งเสริม/ อนุรักษ์/ พัฒนา/ ปรับปรุง/ บูรณะ/ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	KPI 11.1 แหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการอนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/ บูรณะ/พัฒนา	Data 11.1.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการอนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนา	มี			สนง.ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
		Data 11.1.2 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมอนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	ไม่มี			
CSF12 การนำเสนออัตลักษณ์ด้านศาสนา	KPI 10.1 จำนวนแหล่งท่องเที่ยวด้านศาสนาที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด	Data 10.1 ฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวด้านศาสนาและจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง	ไม่มี			

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
VC6 : พัฒนา ธุรกิจบริการการท่องเที่ยว						
CSF 13 การพัฒนาธุรกิจบริการที่ เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ร้านอาหาร ของที่ระลึก	KPI 12.1 รายได้จากธุรกิจบริการที่ เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยว ขยายตัวสูงขึ้น	Data 12.1.1 รายได้จากธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการ ท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทธุรกิจ และ ขนาด	ไม่มี			
VC7 : พัฒนา การตลาดและประชาสัมพันธ์						
CSF 14 การทำการตลาดกลุ่ม นักท่องเที่ยวคุณภาพ	KPI 14.1 กิจกรรมในการส่งเสริม การตลาด	Data 14.1.1 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมส่งเสริม การตลาด จำแนกตามประเภทของ กิจกรรม	ไม่มี			
	KPI 14.2 จำนวนนักท่องเที่ยวคุณภาพที่ เพิ่มขึ้นจากการตลาดในแต่ละ ครั้ง	Data 14.2.1 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามสถิติ ระยะเวลาพำนัก อายุ อาชีพ รายได้ ฯลฯ	ไม่มี			
CSF 15 การสร้างจุดเด่น/ เอกลักษณ์ แหล่งท่องเที่ยว	KPI 15.1 อันดับภาพลักษณ์แหล่ง ท่องเที่ยวที่ดีขึ้น	Data 15.1.1 การจัดอันดับภาพลักษณ์แหล่งท่องเที่ยว	มี			กรมการท่องเที่ยว
		Data 15.1.2 อันดับสถานที่ที่นักท่องเที่ยวนิยม มาท่องเที่ยว	มี			กรมการท่องเที่ยว

ตารางที่ 20 : แผนผังรายการสถิติทางการ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด	ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ
CSF 16 การทำการตลาดและ ประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยว ของจังหวัด	KPI 16.1 ร้อยละการเพิ่มขึ้นของ นักท่องเที่ยว	Data 16.1.1 จำนวนช่องทางที่มีการเผยแพร่สถานที่ ท่องเที่ยว/กิจกรรมท่องเที่ยว	ไม่มี			
		Data 16.1.2 ความถี่ในการประชาสัมพันธ์	ไม่มี			

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ คือ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 35 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 14 รายการ และที่เหลือจำนวน 21 รายการ เป็นรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ ดังนี้

ตารางที่ 21 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1	VC2	VC3	VC4	VC5	VC6	VC7
		1 CSF, 2 KPIs	2 CSFs, 3 KPIs	3 CSFs, 3 KPIs	3 CSFs, 7 KPIs	3 CSFs, 3 KPIs	1 CSF, 1 KPI	3 CSFs, 4 KPIs
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	14 (40%)	4	2	4	-	2	-	2
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	-	-	-	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล	21 (60%)	-	4	2	8	2	1	4
รวม	35 (100%)	4	6	6	8	4	1	6

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ตารางที่ 22 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์”

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 2.1.1 จำนวนนักท่องเที่ยว จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว		<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดคำนิยามคำอธิบายให้ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล
Data 2.1.2 รายได้จากการท่องเที่ยว จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว		
Data 3.2.1 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวจำแนกตามประเภท เช่น มัคคุเทศก์ พนักงานโรงแรม พนักงานบริษัททัวร์ เป็นต้น		
Data 3.2.2 จำนวนบุคลากรในธุรกิจด้านการท่องเที่ยวจำแนกตามระดับและสาขา/ความสามารถเฉพาะ/การผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรมาตรฐาน		
Data 5.1.1 จำนวนแรงงานวิชาชีพและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการอบรม		
Data 6.1.1 จำนวนกลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว		
Data 7.1.1 รายได้จำแนกตามแหล่งท่องเที่ยว		

ตารางที่ 22 : รายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บของผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” (ต่อ)

ข้อมูลสำคัญ	หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	แนวทางพัฒนา
Data 7.2.1 ร้อยละของความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว		
Data 7.3.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของบุคลากรท่องเที่ยว		
Data 7.4.1 ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของความพึงพอใจต่อบุคลากรท่องเที่ยว		
Data 8.1.1 ค่านิยมเฉลี่ยของทั้งประเทศ จำแนกตามประเภทลพิษต่างๆ		
Data 8.1.2 ค่านิยมบริเวณแหล่งท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทลพิษและแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด		
Data 9.1.1 จำนวนคดีความเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว		
Data 9.2.1 จำนวนเรื่องร้องเรียน จำแนกตามประเภทการร้องเรียน		
Data 11.1.2 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมอนุรักษ์/ฟื้นฟู/ปรับปรุง/บูรณะ/พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว		
Data 12.1.1 ฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวด้านศาสนา และจำนวนนักท่องเที่ยวในแต่ละแห่ง		
Data 13.1.1 รายได้จากธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจำแนกตามประเภทธุรกิจ และขนาด		
Data 14.1.1 จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาด จำแนกตามประเภทของกิจกรรม		
Data 14.2.1 จำนวนนักท่องเที่ยวจำแนกตามสัญชาติ ระยะเวลาพำนักร อายุ อาชีพ รายได้ ฯลฯ		
Data 16.1.1 จำนวนช่องทางที่มีการเผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยว/กิจกรรมท่องเที่ยว		
Data 16.1.2 ความถี่ในการประชาสัมพันธ์		

3.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม

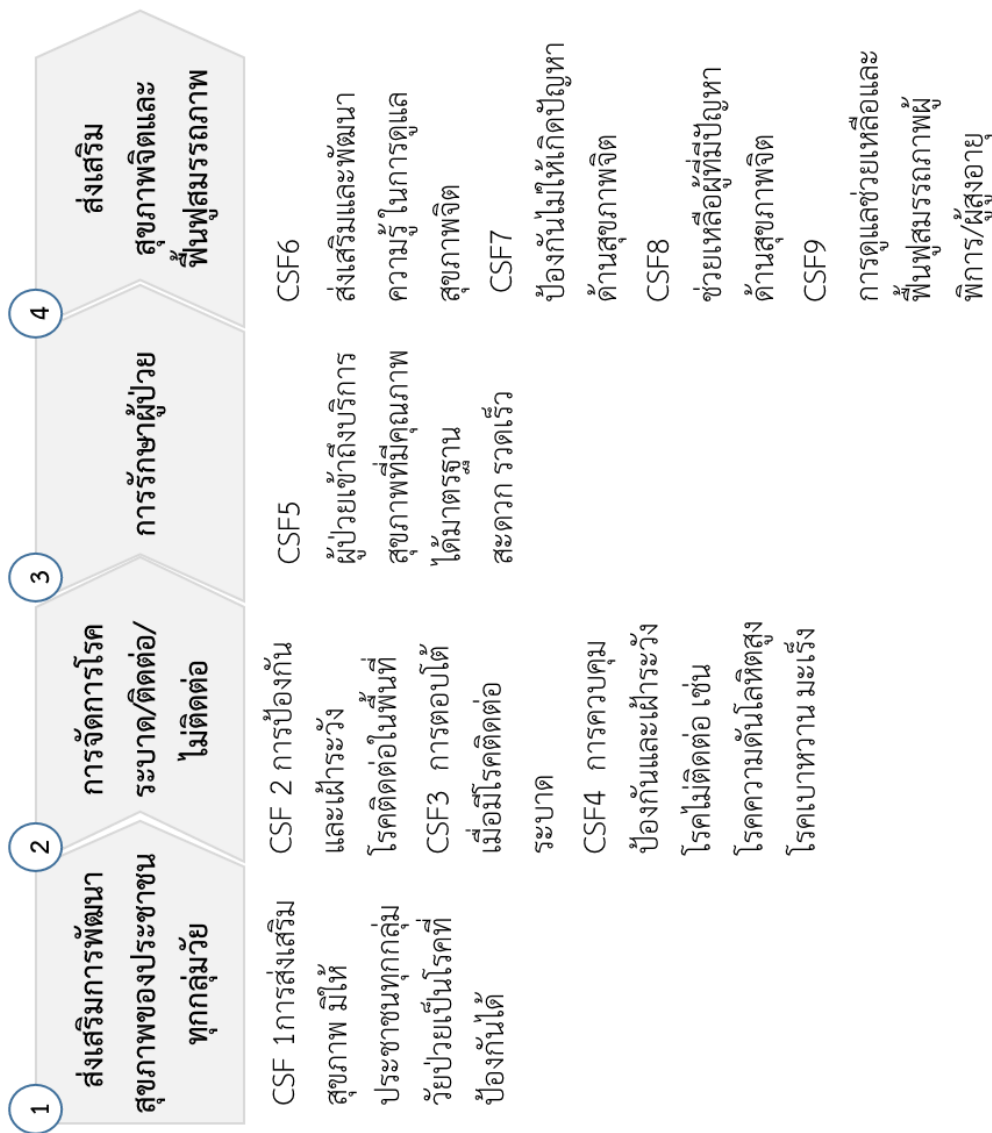
3.3.1 ห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ของประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) “เมื่อนำอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี”

ตารางที่ 23 : ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue: CI) ของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

ประเด็นยุทธศาสตร์	สถิติทางการด้านเศรษฐกิจ /สังคม/สิ่งแวดล้อม	ผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion)/ ประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue)
พัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม	สังคม => คุณภาพชีวิต	เมื่อนำอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี
สรุปเหตุผลสนับสนุน - จังหวัดสิงห์บุรีมีวิสัยทัศน์ที่จะเป็นเมื่อนำอยู่อันดับหนึ่งของประเทศ โดยประกอบไปด้วยการพัฒนาด้านสุขภาพ โครงสร้างทางสังคม และคุณภาพชีวิต		

หมายเหตุ : ข้อมูลประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดระยะ 4 ปี พ.ศ. 2558 - 2561 (จัดทำ พ.ศ. 2556)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ประเด็นปัญหาสำคัญ “เมื่อนำอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี”

3.3.2 ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการผลิตสินค้าที่มีศักยภาพหรือประเด็นสำคัญ “เมื่อนำอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี”

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมื่อนำอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี”

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC 1 ส่งเสริมการพัฒนาสุขภาพของประชาชนทุกกลุ่มวัย						
CSF 1 การส่งเสริมสุขภาพ มีให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยป่วยเป็นโรคที่ป้องกันได้	KPI 1.1 อัตราการตายต่อการเกิดมีชีพไม่เกิน 15 คนต่อการเกิดมีชีพพันคน	Data 1.1.1 จำนวนเด็กเกิดมีชีพทั้งหมด	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
		Data 1.1.2 อัตราการตายต่อการเกิดมีชีพ	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
	KPI 1.2 เด็ก 0-5 ปีมีพัฒนาการสมวัยมากกว่าร้อยละ 85	Data 1.2.1 จำนวนเด็กอายุ 0-5 ปี ในเขตพื้นที่ที่ได้รับส้มสำรวจตรวจประเมินพัฒนาการตามเกณฑ์กรมอนามัยแบบประเมินอนามัย 55	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
		Data 1.2.2 ร้อยละเด็กอายุ 0-5 ปี ที่ตรวจประเมินพัฒนาการตามเกณฑ์กรมอนามัยผ่านทุกข้อมีพัฒนาการสมวัยตามแบบประเมินอนามัย 55	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมื่อนำอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
	KPI 1.3 หญิงตั้งครรภ์ได้รับดูแล	Data 1.3.1 จำนวนหญิงตั้งครรภ์ที่คลอดทั้งหมด	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 1.3.2 ร้อยละหญิงตั้งครรภ์ได้รับการฝากครรภ์ กับบุคลากรสาธารณสุข ครบ 5 ครั้งตาม เกณฑ์	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
* กลุ่มเด็กวัยเรียน	KPI 1.4 เด็กนักเรียนมีภาวะอ้วน ลดลง	Data 1.4.1 จำนวนเด็กอายุ 6-12 ปี ที่ชั่งน้ำหนักและ วัดส่วนสูงทั้งหมด	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 1.4.2 ร้อยละเด็กอายุ 6-12 ปี ที่มีภาวะอ้วน (เริ่มอ้วน + อ้วน)	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
* กลุ่มเด็กวัยรุ่น/ นักศึกษา)	KPI 1.5 ผู้บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน ประชากรอายุ 15-19 ปี ลดลง	Data 1.5.1 ความชุกของผู้บริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ในประชากรอายุ 15-19 ปี	มี	สำรวจ	ปีละ 1 ครั้ง	สำนักงานสถิติ จังหวัดสิงห์บุรี
* กลุ่มวัยทำงาน	KPI 1.6 ประชาชน 15 ปีขึ้นไปได้รับการ ส่งเสริมสุขภาพ เฝ้าระวังและ ดูแลโรคเบาหวาน/ ความดันโลหิตสูง เพิ่มขึ้น	Data 1.6.1 ประชาชนกลุ่มเสี่ยงโรคเบาหวาน/ ความดันโลหิตสูงทั้งหมด	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมื่อนำอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
		Data 1.6.2 ร้อยละประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคเบาหวาน/ความดันโลหิตที่มีการปรับ พฤติกรรม 3 อ 2 ส และลดเสี่ยง	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 1.6.3 จำนวนผู้ป่วยโรคเบาหวานทั้งหมด	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 1.6.4 ร้อยละผู้ป่วยโรคเบาหวานที่ควบคุม ระดับน้ำตาลได้ดี	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 1.6.5 จำนวนผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง ทั้งหมด	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 1.6.6 ร้อยละผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูงที่ ควบคุมระดับความดันโลหิตได้ดี	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
	KPI 1.7 อัตราการตายจากโรคหลอดเลือด หัวใจ ลดลง	Data 1.7.1 อัตราการตายด้วยโรคหลอดเลือดหัวใจตาม รหัส I20-I25 อายุ 15-59 ปี	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
*กลุ่มผู้สูงอายุ	KPI 1.8 อัตราการตายจากโรคหลอดเลือด สมองในผู้สูงอายุ ลดลง	Data 1.8.1 อัตราการตายด้วยโรคหลอดเลือดสมองตาม รหัส I60-I69 อายุ 60 ปีขึ้นไป	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมื่อนำอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
VC2. การเฝ้าระวัง/ป้องกัน/แก้ปัญหา/การจัดการโรคระบาด/ติดต่อ/ไม่ติดต่อ						
CSF 2 การป้องกันและเฝ้าระวังโรคติดต่อในพื้นที่	KPI 2.1 อัตราป่วยของโรคติดต่อที่สำคัญ 5 โรคลดลง (อุจจาระร่วง อาหารเป็นพิษ ไข้เลือดออก มือเท้าปาก หัด)	Data 2.1.1 อัตราป่วยของโรคอุจจาระร่วง	มี	รายงาน	รายเดือน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
		Data 2.1.2 อัตราป่วยของโรคอาหารเป็นพิษ	มี	รายงาน	รายเดือน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
		Data 2.1.3 อัตราป่วยของโรคไข้เลือดออก	มี	รายงาน	รายเดือน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
		Data 2.1.4 อัตราป่วยของโรคมือเท้าปาก	มี	รายงาน	รายเดือน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
		Data 2.1.5 อัตราป่วยของโรคหัด	มี	รายงาน	รายเดือน	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
CSF 3 การตอบโต้ เมื่อมีโรคติดต่อระบาด	KPI 3.1 มีทีมเฝ้าระวังสอบสวนเคลื่อนที่เร็ว (Surveillance and Rapid Response Team หรือ SRRT) ที่มีคุณภาพ	Data 3.1.1 อำเภอที่มีทีมเฝ้าระวังสอบสวนเคลื่อนที่เร็ว (Surveillance and Rapid Response Team หรือ SRRT) ที่มีคุณภาพ	มี	ประเมินมาตรฐาน	ปีละ 1 ครั้ง	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมืองน่าอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวมข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
CSF 4 การควบคุมป้องกันและ เฝ้าระวังโรคไม่ติดต่อ เช่น โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน มะเร็ง	KPI 4.1 ประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับ การคัดกรองโรคไม่ติดต่อที่ สำคัญ โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน มะเร็ง (มากกว่า ร้อยละ80)	Data 4.1.1 ร้อยละประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้รับ การคัดกรองเบาหวาน	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 4.1.2 ร้อยละประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป ได้รับ การคัดกรองความดันโลหิตสูง	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 4.1.3 ร้อยละสตรีอายุ 30-60 ปี มีการตรวจเต้านมด้วยตนเอง	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 4.1.4 ร้อยละสตรีอายุ 30-60 ปีได้รับการตรวจ คัดกรองมะเร็งปากมดลูก	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
	KPI 4.2 ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับ การคัดกรองโรคไม่ติดต่อที่ สำคัญ โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน มะเร็ง ได้รับการ ส่งต่อเพื่อการรักษาเมื่อได้รับ การวินิจฉัยว่าป่วย (ร้อยละ100)	Data 4.2.1 ร้อยละผู้ป่วยเบาหวานที่มี ภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษาส่ง ต่อ	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 4.2.2 ร้อยละผู้ป่วยความดันโลหิตสูงที่มี ภาวะแทรกซ้อนได้รับการดูแลรักษา ส่งต่อ	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมื่อนำอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		Data 4.2.3 ร้อยละสตรีอายุ 30-60 ปี มีการตรวจเต้านมและพบความผิดปกติได้รับส่งต่อเพื่อการรักษา	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
		Data 4.2.4 ร้อยละสตรีอายุ 30-60 ปี ได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก และพบความผิดปกติได้รับส่งต่อเพื่อการรักษา	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
VC3 การรักษาผู้ป่วย						
CSF 5 ผู้ป่วยเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน สะดวก รวดเร็ว	KPI 5.1 สัดส่วนประชาชนที่เข้าถึงบริการและได้รับบริการสุขภาพที่มีคุณภาพ	Data 5.1.1 ร้อยละความครอบคลุมของประชาชนจังหวัดสิงห์บุรีผู้มีสิทธิประกันสุขภาพ	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
		Data 5.1.2 อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากร	มี	รายงาน	ปีละ 1 ครั้ง	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
		Data 5.1.3 อัตราส่วนทันตแพทย์ต่อประชากร	มี	รายงาน	ปีละ 1 ครั้ง	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
		Data 5.1.4 อัตราส่วนเภสัชกรต่อประชากร	มี	รายงาน	ปีละ 1 ครั้ง	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมื่อนำอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มีฐานข้อมูล	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	ความถี่ของข้อมูล	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
		Data 5.1.5 อัตราส่วนพยาบาลต่อประชากร	มี	รายงาน	ปีละ 1 ครั้ง	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
	KPI 5.2 สถานบริการสาธารณสุขมีคุณภาพได้มาตรฐาน	Data 5.2.1 โรงพยาบาลของรัฐได้รับการพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐาน HA	มี	การประเมินมาตรฐาน	ปีละ 1 ครั้ง	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
		Data 5.2.2 โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐาน PCA	มี	การประเมินมาตรฐาน	ปีละ 1 ครั้ง	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
	KPI 5.3 การลดความแออัดและระยะเวลารอคอย	Data 5.3.1 อัตราครองเตียงในโรงพยาบาล	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
		Data 5.3.2 ระยะเวลาการรอคอยในการรับบริการสุขภาพ	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
VC4 ส่งเสริมสุขภาพจิตและฟื้นฟูสมรรถภาพ						
CSF 6 ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพจิต	KPI 6.1 พัฒนาองค์ความรู้ ในการดูแลสุขภาพจิตให้บุคลากรสาธารณสุข และประชาชน	Data 6.1.1 ร้อยละบุคลากรสาธารณสุขที่ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ในด้านสุขภาพจิต	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี
		Data 6.1.2 จำนวนกิจกรรมรณรงค์และให้ความรู้กับประชาชนในการดูแลสุขภาพจิต	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสิงห์บุรี

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมื่อนำอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
		Data 6.1.3 จำนวนประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรม รณรงค์และให้ความรู้กับประชาชนในการ ดูแลสุขภาพจิต	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
CSF 7 ป้องกันไม่ให้เกิดปัญหา ด้านสุขภาพจิต	KPI 7.1 ปัญหาด้านสุขภาพจิตลดลง	Data 7.1.1 ประชาชนกลุ่มเสี่ยงในภาวะวิกฤตได้รับ การ คัดกรองและดูแล	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 7.1.2 จำนวนผู้ป่วยโรคซึมเศร้า	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 7.1.3 จำนวนผู้ป่วยโรคจิต	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 7.1.4 จำนวนผู้พยายามฆ่าตัวตาย	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 7.1.5 ร้อยละของโรงพยาบาลมีการจัดบริการ สุขภาพจิตและจิตเวช ที่มีคุณภาพมาตรฐาน	มี	ประเมิน มาตรฐาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
CSF 8 ช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาด้าน สุขภาพจิต	KPI 8.1 ผู้ป่วยด้านสุขภาพจิตเข้าถึง บริการการรักษาเพิ่มขึ้น	Data 8.1.1 ร้อยละผู้ป่วยโรคซึมเศร้าได้รับการดูแล/ รักษา	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมื่อนำอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
		Data 8.1.2 ร้อยละผู้ป่วยโรคจิตได้รับการดูแล/รักษา	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 8.1.3 ร้อยละผู้ป่วยยาเสพติดที่ได้รับการ ดูแล/รักษา	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 8.1.4 อัตราส่วนบุคลากรด้านสุขภาพจิตต่อ ผู้ป่วย สุขภาพจิตคัดการณ์	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
CSF 9 การดูแลช่วยเหลือและ ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้พิการ/ ผู้สูงอายุ	KPI 9.1 ผู้พิการได้รับการดูแลช่วยเหลือ และฟื้นฟูสมรรถภาพเพิ่มขึ้น	Data 9.1.1 จำนวนคนพิการด้านการมองเห็น	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 9.1.2 จำนวนคนพิการด้านการเคลื่อนไหว	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 9.1.3 จำนวนคนพิการด้านการได้ยินหรือสื่อ ความหมาย	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 9.1.4 จำนวนคนพิการด้านจิตใจหรือพฤติกรรม	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี

ตารางที่ 24 : แผนผังรายการสถิติทางการ “เมื่อนำอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี” (ต่อ)

ห่วงโซ่มูลค่า (VC) และ ปัจจัยสู่ความสำเร็จ (CSF)	ตัวชี้วัด (KPI)	ข้อมูลพื้นฐาน (Data List)	มี/ไม่มี ฐานข้อมูล	วิธีการเก็บ รวบรวม ข้อมูล	ความถี่ของ ข้อมูล	หน่วยงานที่ รับผิดชอบ
		Data 9.1.5 จำนวนคนพิการด้านสติปัญญาหรือการเรียนรู้	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 9.1.6 ร้อยละผู้พิการที่ได้รับการดูแลช่วยเหลือ และฟื้นฟูสมรรถภาพ	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 9.1.7 ร้อยละผู้พิการที่มีความต้องการทำงาน และมีงานทำ	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
	KPI 9.2 ผู้สูงอายุมีสุขภาพแข็งแรง และได้รับการดูแลเพิ่มขึ้น	Data 9.2.1 จำนวนผู้สูงอายุทั้งหมด	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 9.2.2 ร้อยละผู้สูงอายุที่มีมาตรฐานสุขภาพที่ พึงประสงค์	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 9.2.3 ร้อยละผู้สูงอายุที่สามารถดูแลตนเองได้ (ADL)	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัด สิงห์บุรี
		Data 9.2.4 ร้อยละผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ได้รับการจัดสวัสดิการ	มี	รายงาน	รายไตรมาส	สำนักงานพัฒนา สังคมและความ มั่นคงของมนุษย์ จังหวัดสิงห์บุรี

3.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ขาดหายไป (Data Gap Analysis) ของประเด็นปัญหาสำคัญ “เมืองน่าอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี”

สำหรับประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม โดยประเด็นปัญหาสำคัญ คือ “เมืองน่าอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี” มีรายการสถิติทางการที่สำคัญ จำเป็นรวมทั้งสิ้น 63 รายการ โดยในปัจจุบันมีการจัดเก็บจำนวน 63 รายการ ดังนี้

ตารางที่ 25 : สรุปสถานะรายการสถิติทางการผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ “เมืองน่าอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี”

รายการสถิติทางการ (ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น)	จำนวนข้อมูล (รายการ (%))	VC1	VC2	VC3	VC4
		1 CSF 7 KPIs	3 CSF 4 KPIs	1 CSF 3 KPIs	4 CSF 5 KPIs
1. รายการสถิติที่มีการจัดเก็บเป็นปกติ	63 (100%)	17	14	9	23
2. รายการสถิติที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล	-	-	-	-	-
3. รายการสถิติที่ไม่มีการจัดเก็บข้อมูล	-	-	-	-	-
รวม	63 (100%)	17	14	9	23

หมายเหตุ : (-) หมายถึง ไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลมีค่าเป็น 0

ไม่มีกลุ่มรายการสถิติที่มีการจัดเก็บไม่ต่อเนื่อง และมีความถี่ของข้อมูลน้อยกว่าความต้องการของผู้ใช้ และไม่มีกลุ่มรายการสถิติที่ยังไม่มีการจัดเก็บ เนื่องจากการริเริ่มภารกิจใหม่ ต้องมีการมอบหมายผู้รับผิดชอบและพัฒนาระบบการจัดเก็บ

บทที่ 4

บทสรุป ข้อเสนอแนะการพัฒนาสถิติ

4.1 สรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในปัจจุบัน

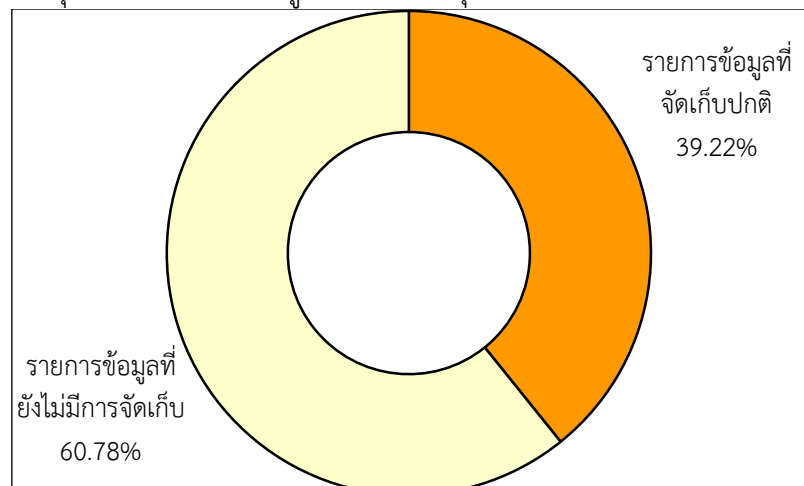
จากการตรวจสอบสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการที่ได้นำเสนอในบทที่ 3 สามารถสรุปสถานภาพรายการสถิติทางการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แยกเป็นกลุ่มรายการข้อมูลปกติ รายการข้อมูลที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บ และรายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บ โดยมีรายละเอียดสรุปในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

4.1.1 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมการเกษตรคุณภาพและอุตสาหกรรม
ที่ต่อเนื่องจากการเกษตรแบบครบวงจร โดยผลิตภัณฑ์ ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ข้าวไรซ์เบอร์รี่” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 51 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 20 รายการ คิดเป็นร้อยละ 39.22

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 31 รายการ คิดเป็นร้อยละ 60.78

แผนภาพที่ 2 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

4.1.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว โดยผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) คือ “ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 35 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

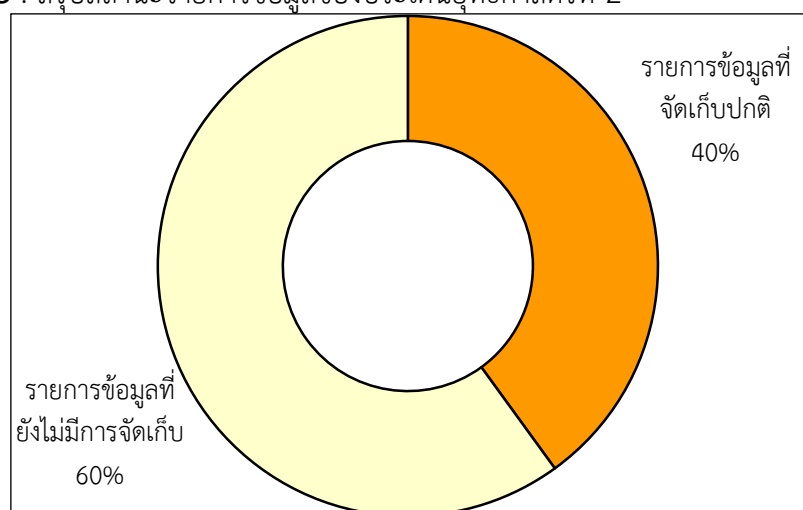
ร้อยละ 40

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 14 รายการ คิดเป็น

- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- รายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล 21 รายการ คิดเป็น

ร้อยละ 60

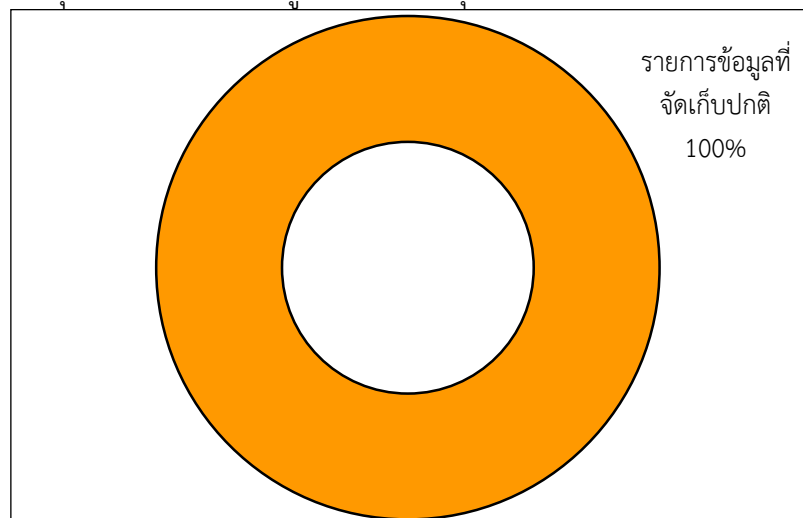
แผนภาพที่ 3 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

4.1.3 ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาคุณภาพชีวิตและทุนทางสังคม โดยประเด็นปัญหาสำคัญ (Critical Issue : CI) คือ “เมืองน่าอยู่ด้านสุขภาวะที่ดี” มีรายการสถิติทางการทั้งหมด 63 รายการ ซึ่งแบ่งสถานะรายการข้อมูลตามแผนผังรายการสถิติทางการ ได้ดังนี้

- รายการสถิติทางการที่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นปกติ 63 รายการ คิดเป็นร้อยละ 100
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ต้องพัฒนาการจัดเก็บข้อมูล
- ไม่มีรายการสถิติทางการที่ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูล

แผนภาพที่ 4 : สรุปสถานะรายการข้อมูลของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

4.2 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลและแผนปฏิบัติการพัฒนาในอนาคต

คณะทำงานขอเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลด้านเศรษฐกิจ และสังคมตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดดังนี้

กลไก/การบริหารจัดการ

- จังหวัดควรให้ความสำคัญกับการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดโดยใช้กลไกการดำเนินการของคณะกรรมการสถิติจังหวัดในการกำกับติดตามการจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นดังกล่าว และควรกำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง อย่างน้อยสองเดือนต่อครั้ง พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะทำงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัด โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงเป็นเจ้าภาพในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ เป็นผู้ดำเนินการจัดตั้งคณะทำงาน เพื่อให้มีหน้าที่ในการจัดทำชุดข้อมูลสถิติและสารสนเทศที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดในด้านต่างๆ ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นนโยบาย/ยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดต่อไป
- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นนั้น การดำเนินการจึงต้องอาศัยการประสานงานและการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานภายในจังหวัดอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกัน ทั้งนี้เพื่อให้การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ได้เป็นไปอย่างครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์
- การจัดทำชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น ควรได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านบุคลากรและงบประมาณ ในการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วนและเป็นปัจจุบันสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม

การพัฒนาการการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ

ในการจัดทำข้อมูลสถิติทางการ ส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติในส่วนที่ยังไม่มีการจัดเก็บซึ่งเป็นข้อมูลที่ขาดหายไป (Data gap) ให้มีการจัดเก็บที่มีความสมบูรณ์ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. รายการข้อมูลที่มีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ไม่มีการจัดเก็บ ควรมีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ดังนี้

1.1 ใช้กลไกคณะทำงาน ร่วมพิจารณาว่ารายการข้อมูลที่ยังไม่มีการจัดเก็บเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับจังหวัดในการที่จะนำมาใช้ในการสนับสนุนแผนยุทธศาสตร์ ของจังหวัดหรือไม่ โดยอาจจะยังคงรายการข้อมูลเหล่านี้ไว้และผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการดำเนินการในเรื่องนี้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลในแต่ละด้าน ประสานการจัดเก็บข้อมูลและทำความเข้าใจกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการร่วมกันให้ชัดเจนเพื่อสร้างเครือข่ายและการยอมรับ ฯลฯ หรือตัดรายการข้อมูลเหล่านี้ออกไปบางรายการเพราะเห็นว่าไม่ได้เป็นข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัด

1.2 หน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์ ควรมีการประสานงานการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานต่างๆ ในจังหวัดอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าในการดำเนินการหรือปัญหาในการจัดเก็บข้อมูล เพื่อที่จะได้นำมาพิจารณาดำเนินการ/หรือนำเสนอต่อคณะทำงานต่อไป

2. การพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลในภาพรวม

2.1 มีการบริหารจัดการการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการการมีส่วนร่วมเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันของทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยอาจใช้รูปแบบการจัดตั้งคณะทำงานขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลต่างๆ ให้ชัดเจน การบริหารจัดการการรับส่งเชื่อมโยงข้อมูลกันระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง สมบูรณ์ทันเวลา สำหรับใช้ในการตัดสินใจ/กำหนดทิศทางของจังหวัด

2.2 กำหนดกรอบในการจัดเก็บข้อมูลให้ชัดเจน โดยระบุผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บและรายงานข้อมูลในแต่ละด้าน กำหนดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลให้หน่วยงานในจังหวัดได้รับทราบเพื่อประโยชน์ที่จะได้มีการนำข้อมูลมาใช้ประกอบการวางแผนและการตัดสินใจในทุกระดับ และป้องกันการจัดเก็บข้อมูลซ้ำซ้อนกัน

2.3 พัฒนาศักยภาพการจัดเก็บข้อมูลของหน่วยงานต่างๆ ให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ ให้มีความสมบูรณ์ ทันสมัย พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา โดยให้มีการจัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล การกำหนดคำนิยาม/คำอธิบายไว้ชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานได้ยึดเป็นแนวทางการดำเนินการ

2.4 ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดเก็บข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานได้รับทราบ/สร้างการยอมรับ

2.5 ดำเนินการอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล ให้มีความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูล และการใช้ข้อมูล ซึ่งการดำเนินการในเรื่องนี้ต้องทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และควรมีการประเมินผล/ติดตามการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ด้วย

การพัฒนาคุณภาพของข้อมูล และการประสานข้อมูลมหภาค

1. การพัฒนาคุณภาพข้อมูลเรื่องที่มีความสำคัญ เพราะจังหวัดจะนำข้อมูลที่ได้จัดทำขึ้นมาใช้ในการตัดสินใจวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดอย่างเป็นองค์รวม ข้อมูลที่ดีต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลมีความครบถ้วน /สมบูรณ์ สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ และเป็นข้อมูลที่ถูกต้องตามเวลา ซึ่งการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนั้น จำเป็นต้องใช้ข้อมูลที่มีคุณภาพ (ถูกต้อง และทันสมัย) ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจ/วางยุทธศาสตร์จึงควรประกอบด้วยข้อมูลทั้งในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง

2. การวางยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดนั้น ข้อมูลควรที่จะต้องมีความหลากหลาย ทั้งเป็นข้อมูลในระดับพื้นที่และระดับมหภาคที่เกี่ยวข้อง แต่การดำเนินการจัดทำข้อมูลสถิติทางการใน ครั้งนี้ เป็นการจัดทำข้อมูลในระดับพื้นที่ เพื่อให้จังหวัดได้รับทราบศักยภาพของตนเองก่อน ในระยะต่อไปจังหวัดอาจใช้กลไกการดำเนินการใน 2 ลักษณะคือ ให้คณะทำงาน จัดทำข้อมูลในระดับมหภาค โดยประสานกับหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาพิจารณา เชื่อมโยงกับข้อมูลในระดับพื้นที่ กำหนดเป็นชุดข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นของจังหวัดหรือหน่วยงานที่ เป็นเจ้าภาพประเด็นยุทธศาสตร์จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดเก็บข้อมูลในระดับมหภาคและ ดำเนินการประสานการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ตารางที่ 26 : แผนปฏิบัติการพัฒนาการจัดเก็บข้อมูลสถิติทางการ ระยะสั้นภายในปีแรก

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	รายละเอียด	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2558											
			เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5	เดือนที่ 6	เดือนที่ 7	เดือนที่ 8	เดือนที่ 9	เดือนที่ 10	เดือนที่ 11	เดือนที่ 12
การจัดทำนิยาม คู่มือและระบบการดำเนินการในการจัดเก็บข้อมูล	คณะทำงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือการจัดเก็บข้อมูล - กำหนดค่านิยามคำอธิบายให้ ชัดเจน - กำหนดผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูลสำหรับรายการข้อมูลตามตัวชี้วัดต่างๆ ให้ชัดเจน - จัดระบบและวิธีการรับส่งเชื่อมโยงกับผู้รับผิดชอบการจัดเก็บข้อมูล - จัดทำระบบการกำกับติดตามให้มีการจัดเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนและมีความถี่สม่ำเสมอ 												
การฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคณะทำงานและบุคลากรในการดำเนินการชุดข้อมูล	สำนักงานสถิติจังหวัด	<ul style="list-style-type: none"> - จัดอบรม/ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเก็บ การประมวลผลข้อมูลและการใช้ข้อมูล 												

[illegible]

บรรณานุกรม

ดร.สุรัชย์ ศรีสารคาม ผู้ว่าราชการจังหวัดนครนายก เอกสารประกอบการบรรยาย “จังหวัดอัจฉริยะ
ต้นแบบ”การพัฒนาจังหวัดนครนายก เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
และเติบโตอย่างยั่งยืน” (พฤศจิกายน 2555)

นิตยสาร eLEADER. ประจำเดือน NOVEMBER 2012. ขับเคลื่อน Smart Province วางเป้าก้าวสู่
โครงการระดับชาติ, (หน้า 50-51)

ฝ่ายเลขานุการ ก.บ.จ., สำนักงานจังหวัดสิงห์บุรี. (2556). แผนพัฒนาจังหวัด 4 ปี (พ.ศ. 2558 –
2561) จังหวัดสิงห์บุรี.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2555). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559). กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2553). แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย พ.ศ. 2554 – 2558.
กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ.

ภาคผนวก ก

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)

การดำเนินงานโครงการคณะที่ปรึกษาได้จัดทำห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) จากการทบทวนประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัดทั้งหมด โดยแบ่งห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ออกเป็น 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับรายการสถิติ 3 ด้าน คือด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งดำเนินการทบทวนรายการสถิติทางการจากสำนักงานสถิติแห่งชาติทั้ง 21 สาขา เพื่อนำมากำหนดรายการสถิติทางการที่เกี่ยวข้อง (Data Mapping) ลงในแต่ละข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปรูปแบบทั้ง 14 รูปแบบ หลังจากนั้นได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์จัดทำห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด โดยการประชุมหารือหรือพร้อมการจัดทำแผนผังสถิติทางการที่แปลงรายการข้อมูลสำคัญและจำเป็นจากการวิเคราะห์ห่วงโซ่มูลค่าประเด็นยุทธศาสตร์และคัดเลือกรายการที่เป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Critical Success Factor : CSF) จึงจะมาจัดทำตารางแผนผังสถิติทางการตัวอย่างระดับจังหวัด โดยห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) มีดังนี้

ตารางที่ 1 : รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC)

เศรษฐกิจ	สังคม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
1. เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) 2. เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์ 3. เกษตร - อุตสาหกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ 4. อุตสาหกรรมการผลิต 5. การค้า การส่งออก และ การลงทุน 6. การบริการและการ ท่องเที่ยว	7. การจัดการโครงสร้าง พื้นฐานเมืองน่าอยู่ 8. การพัฒนาสุขภาวะ 9. การสร้างสังคมแห่งการ เรียนรู้ 10. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ ครอบครัว 11. การสร้างความมั่นคง ชายแดน	12. การอนุรักษ์และพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) 13. การบริหารจัดการน้ำ 14. การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อม ที่ดี

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านเศรษฐกิจ

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ประเด็นด้านเศรษฐกิจครั้งนี้ ดำเนินการทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจที่ได้ตั้งไว้ ดังนี้

1) ด้านการเกษตรกรรม : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเกษตรเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา) จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

- ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ของกรมการข้าว

2) ด้านการปศุสัตว์ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 ของคณะกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3) ด้านการประมง และการเลี้ยงสัตว์น้ำ : ดำเนินการทบทวนเกี่ยวกับการประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ของคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ

- แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ของกรมประมง

- ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4) ด้านอุตสาหกรรมการผลิต : ดำเนินการทบทวนด้านอุตสาหกรรมการผลิต จากแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 ของสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

5) ด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน : ดำเนินการทบทวนด้านการค้า การส่งออก และการลงทุน จากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 ของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

- แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

6) ด้านการบริการและการท่องเที่ยว : ดำเนินการทบทวนด้านการบริการและการท่องเที่ยวจากแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

- แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว ของสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ทบทวนนโยบาย ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจตามแผนงานหรือแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าด้านเศรษฐกิจทั้ง 6 รูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 1 (Generic Value Chain : GVC 1) เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านเกษตรกรรมที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาเกษตรกรรมที่แสดงถึงกิจกรรมที่สำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่มีวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมทั้งมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุล และยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรผู้เพาะปลูกด้วย ซึ่งคณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

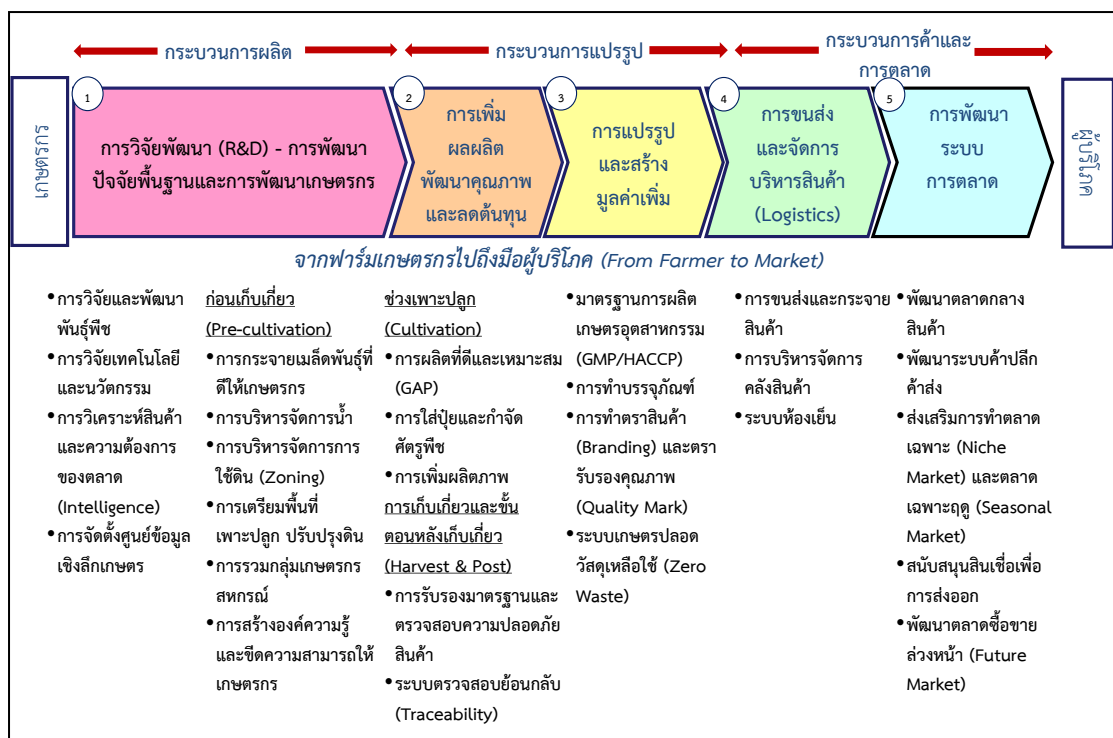
1) ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มธุรกิจเกษตรและอาหาร จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการผลิตและจำหน่ายอาหารที่ปลอดภัย มั่นคง และยั่งยืนต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่วนของประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องนั้น มุ่งเป้าไปที่การผลิตอาหารปลอดภัยทั้งระบบห่วงโซ่มูลค่า การสร้างความมั่นคงทางด้านวัตถุดิบและการพัฒนาสินค้าตลาดเกษตรและอาหาร ซึ่งที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมด้วย

2) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย เป็นยุทธศาสตร์ที่ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ของการผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายข้าวไทยในฐานะผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพ (Product Champion : PC) ของประเทศในปัจจุบัน เพื่อกำหนดเป้าหมาย และสร้างภาพห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain : VC) ข้าวไทยที่ครอบคลุมตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด การทำวิจัยและพัฒนาขั้นตอนก่อนการเพาะปลูก

การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว ขั้นตอนหลังการเก็บเกี่ยว การแปรรูปและสร้างมูลค่า การขนส่งสินค้า ไปจนถึงการทำการตลาดและจัดจำหน่าย อันจะนำไปสู่การระบุมูลค่าสัมพัทธ์ในเชิงยุทธศาสตร์ และบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ทั้งนี้ ที่ปรึกษาได้นำเอาตัวอย่างของห่วงโซ่มูลค่าข้าวมาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าสินค้าเกษตรในภาพรวมครั้งนี้ด้วย

อย่างไรก็ตามการเกษตรกรรมในประเทศไทยไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะในมิติด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรไทยที่ยังมีฐานะยากจน โดยมีตัวแปรที่สำคัญ (Key Policy Parameters) ที่จะต้องส่งเสริม ประกอบด้วย การพัฒนาคุณภาพ (Quality) การเพิ่มผลผลิต (Productivity) และการรังสรรค์มูลค่า (Value Creation) ทั้งนี้ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านคุณภาพสินค้าเกษตรตามเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ตั้งไว้ได้อย่างแท้จริง จากการศึกษาพบว่า กระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรเพาะปลูกของไทย สามารถแบ่งได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 : GVC 1 เกษตร - อุตสาหกรรม เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพารา)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 2 (Generic Value Chain : GVC 2) เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการปศุสัตว์นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์เกษตรกรรม (ด้านปศุสัตว์) ที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาทบทวนการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้าง

ภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศักยภาพการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

โดยจะเห็นได้ว่าหัวใจของยุทธศาสตร์ไม่ได้พุ่งเป้าไปที่การผลิตตัวสินค้าเพียงอย่างเดียว แต่เน้นไปที่คุณภาพชีวิตของเกษตรกรด้วย ซึ่งขณะที่ปรึกษานำเรื่องของการพัฒนาบุคลากรการเกษตรเข้ามาเป็นหนึ่งในข้อต่อของห่วงโซ่มูลค่า ในฐานะของปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญต่อห่วงโซ่มูลค่า

2) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะกรรมการยุทธศาสตร์โคเนื้อกรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาโคเนื้อ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ด้านการผลิตโคเนื้อ (2) ยุทธศาสตร์ด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์ (3) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาระบบตลาด (4) ยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาวิจัย และ (5) ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทั้งนี้ จะเห็นว่ายุทธศาสตร์ให้ความสำคัญกับห่วงโซ่มูลค่าตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการตลาด และแม้จะเป็นยุทธศาสตร์เฉพาะของโคเนื้อ แต่ก็สามารถสะท้อนภาพรวมของปศุสัตว์ได้เป็นอย่างดี

3) แผนยุทธศาสตร์สัตว์ปีกเนื้อระบบฟาร์ม (ไก่เนื้อ) พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำโดยคณะอนุกรรมการยุทธศาสตร์สัตว์ปีกที่เลี้ยงระบบฟาร์มระดับเขต กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการผลิต ที่เน้นการปรับปรุงฟาร์ม โรงฆ่า และโรงงานแปรรูปตามมาตรฐาน (Good Manufacturing Practice GMP) (2) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค โดยเน้นข้อมูลสารสนเทศ ระบบติดตามและตรวจสอบย้อนกลับ และ (3) ยุทธศาสตร์การสร้างนวัตกรรม ที่เน้นการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต เพื่อลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพ การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การสร้างแบรนด์ เป็นต้น

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ คณะที่ปรึกษาสามารถแบ่งห่วงโซ่มูลค่าปศุสัตว์ออกเป็น 5 กระบวนงานหลัก แสดงดังภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 : GVC 2 เกษตร - อุตสาหกรรม ปศุสัตว์

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 3 (Generic Value Chain : GVC 3) เกษตร - อุตสาหกรรมการประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำ

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการประมงและการเลี้ยงสัตว์น้ำนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สำคัญของประเทศ เพื่อศึกษาการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนพัฒนาเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ที่จัดทำขึ้นโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งวิสัยทัศน์ยุทธศาสตร์ฯ เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ที่ครอบคลุมด้านการเกษตรในภาพรวมทั้งหมด เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีทิศทางการดำเนินมาตรการเชิงนโยบายที่สำคัญใน 3 ประเด็นยุทธศาสตร์หลัก ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

2) แผนแม่บทการจัดการประมงทะเลไทย พ.ศ. 2552 - 2561 ที่จัดทำโดยคณะกรรมการนโยบายประมงแห่งชาติ กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงระบบการจัดการประมงทะเลให้มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม กลยุทธ์ที่ 2 การปรับปรุงโครงสร้างและศักยภาพองค์กรภาคประมง กลยุทธ์ที่ 3 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรประมงทะเลอย่างรับผิดชอบและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศและพัฒนาแหล่งประมงทะเลเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและคุณภาพสิ่งแวดล้อมทางทะเล และกลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมและพัฒนากิจการประมงนอกน่านน้ำไทย

3) แผนแม่บทการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 ซึ่งมีวิสัยทัศน์ไปสู่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยั่งยืน ผลผลิตมั่นคงและปลอดภัย อันจะเห็นได้ว่าแผนแม่บทให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลของทรัพยากร ธรรมชาติทั้งระบบ ความมั่นคงของอาชีพเกษตรกร และให้ผลผลิตสัตว์น้ำมีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับการบริโภค ภายใต้กลยุทธ์ทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์ ได้แก่ (1) การเพิ่มผลผลิตการเพาะเลี้ยงจากทุกแหล่งผลิต (2) ฟื้นฟูแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เสื่อมโทรม (3) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (4) พัฒนาการเพาะเลี้ยงให้มีคุณภาพ มาตรฐานและความปลอดภัย (5) ส่งเสริมการพัฒนาตลาดการค้าสัตว์น้ำ (6) สร้างความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร (7) พัฒนาศักยภาพองค์กรและบุคลากรด้านการบริหารจัดการการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ซึ่งจากประเด็นยุทธศาสตร์ทั้งหมดที่มีความครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำนี้ ทำให้คณะที่ปรึกษานำไปใช้เป็นกรอบในการกำหนดห่วงโซ่มูลค่าการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาธุรกิจประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง จัดทำและเผยแพร่โดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เมื่อปี พ.ศ. 2554 โดยมีเป้าหมายจะผลักดันให้ประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการประมงและผลิตภัณฑ์ประมงของโลกอย่างยั่งยืน ผ่านยุทธศาสตร์ 5 ประการ ได้แก่ (1) การสร้างฐานผลิตเพื่อความมั่นคงและยั่งยืน (2) การสร้างโอกาสทางการค้าและการลงทุน (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (4) การปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ (5) การบริหารจัดการ ใฝ่ระวัง และเตือนภัย ซึ่งที่ปรึกษาได้หยิบยกตัวอย่างของกิจกรรมและโครงการสำคัญในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้มาปรับประยุกต์ใช้ เพื่อนำไปเป็นต้นแบบของการทำห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมประมงการเลี้ยงสัตว์น้ำในภาพรวมด้วย

จากการศึกษาทบทวนแผนยุทธศาสตร์ต่างๆ ทำให้คณะที่ปรึกษาพบว่า กิจกรรมในอุตสาหกรรมนี้มีความแตกต่างกันในรายละเอียดเนื่องจากรูปแบบของการได้มาซึ่งสัตว์น้ำนั้น มีทั้งที่มาจาก

- การเพาะเลี้ยงเอง ซึ่งก็มีทั้งการเพาะเลี้ยงในบ่อธรรมชาติ และเพาะเลี้ยงในกระชัง
- การจับจากแหล่งน้ำ ทั้งแหล่งน้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำเค็ม (ประมง)
- การนำเข้าเพื่อบริโภคโดยตรง หรือแปรรูป เช่น กรณีของปลาทูน่า ซึ่งประเทศไทย

นำเข้าก็จริง แต่เป็นการนำเข้าเพื่อแปรรูป ในฐานะผู้แปรรูปปลาทูน่ากระป๋องเพื่อส่งออกอันดับหนึ่งของโลก อย่างไรก็ตาม แม้จะมีรายละเอียดปลีกย่อยที่ต่างกัน แต่ก็สามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยได้ โดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่า การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ คือ การนำสัตว์น้ำประเภทต่างๆ ที่ได้มา ไม่ว่าจะเป็นการเพาะเลี้ยง การจับจากแหล่งธรรมชาติ หรือการนำเข้าไปจัดจำหน่ายโดยตรง หรือแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า ก่อนที่จะนำไปจัดจำหน่ายให้กับผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าของสินค้าประมงสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 : GVC 3 เกษตร - อุตสาหกรรมการประมง การเลี้ยงสัตว์น้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 4 (Generic Value Chain : GVC 4) อุตสาหกรรมการผลิต

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านอุตสาหกรรมการผลิตนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่ แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555 - 2574 จัดทำขึ้นโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการผลิตในประเทศไทย เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ทั้งนี้ ภายใต้แผนแม่บทนี้ มีทั้งแผนยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมในภาพรวมและแผนยุทธศาสตร์รายสาขา ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมยางแปรรูป และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน ซึ่งที่ปรึกษาได้รวบรวมและประยุกต์ใช้ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ มากำหนดเป็นกระบวนการหลักและกิจกรรมสำคัญในแต่ละห่วงโซ่มูลค่าได้อย่างครอบคลุมในทุกขั้นตอน

จากการศึกษาทบทวนแผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรม ทำให้คณะที่ปรึกษาสามารถสรุปกระบวนการหลัก (Core Processes) ในห่วงโซ่มูลค่าเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตโดยภาพรวมของห่วงโซ่มูลค่าอุตสาหกรรมการผลิตสามารถแบ่งออกได้เป็น 7 กระบวนการหลักแสดงดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 : GVC 4 อุตสาหกรรมการผลิต

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 5 (Generic Value Chain : GVC 5) การค้า การส่งออก และการลงทุน

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการค้าการลงทุนนั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการพัฒนาการค้าการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เพื่อกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวนกรอบแนวคิด ได้แก่

1) แผนแม่บทกระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2555 - 2564 จัดทำโดยสำนักนโยบายและแผนสำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์

2) แผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการลงทุนในระยะ 5 ปี พ.ศ. 2556 - 2560 จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI)

กระบวนการการพัฒนาภาคธุรกิจการค้า ไม่ได้มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือพัฒนาผลิตภัณฑ์แต่อย่างใด หากแต่มุ่งเน้นการอำนวยความสะดวก และลดข้อจำกัดในการเข้าถึงสินค้าของผู้บริโภคเป็นหลัก ดังนั้น กิจกรรมหลักจะเกี่ยวข้องกับการยกระดับขีดความสามารถทางการค้าของภาคธุรกิจในพื้นที่ การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเจรจาทางการค้า การส่งเสริมการค้าและระบบการบริหารจัดการ การพัฒนาตลาดและช่องทางการค้า รวมไปถึงการส่งเสริมพัฒนาแรงงาน หรือแรงงานระหว่างประเทศ (ในกรณีของการค้าชายแดน) เป็นสำคัญ ซึ่งจากการศึกษาทบทวนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องสามารถพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าการค้าการลงทุน โดยแบ่งเป็น 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 : GVC 5 การค้า การส่งออก และการลงทุน

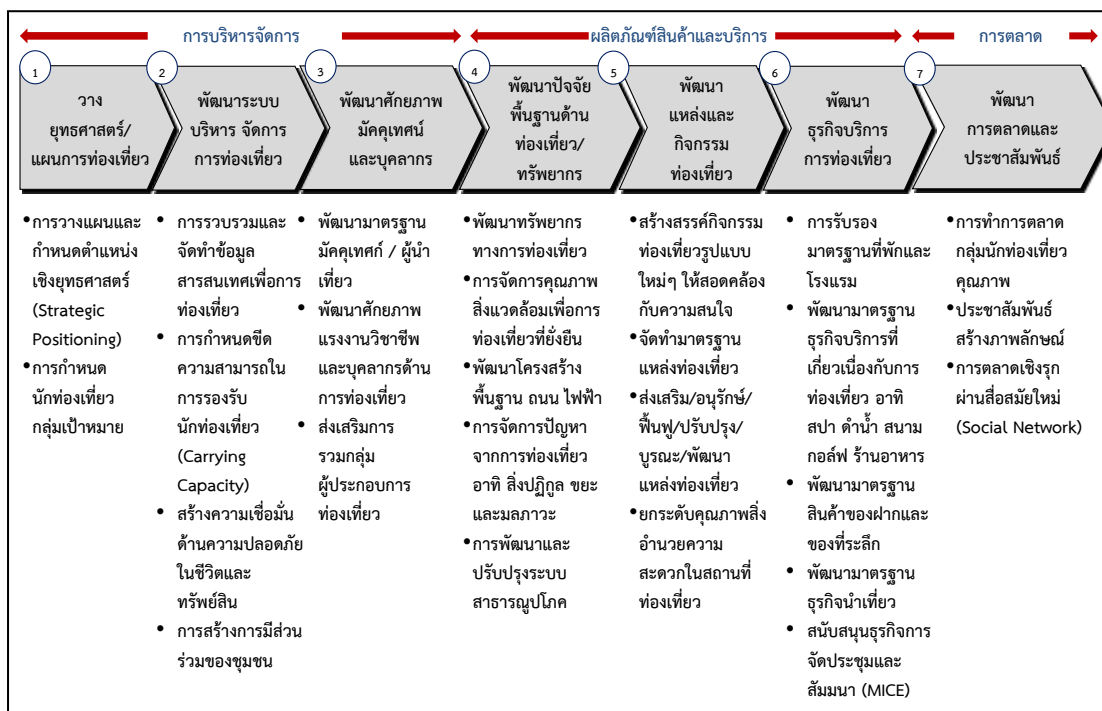
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 6 (Generic Value Chain : GVC 6) การบริการ และการท่องเที่ยว

แนวคิดของการพัฒนาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว นั้น คณะที่ปรึกษาดำเนินการทบทวนแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ เพื่อดูการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้เห็นกิจกรรมสำคัญตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ไปจนถึงปลายน้ำ โดยแผนยุทธศาสตร์ที่คณะที่ปรึกษาศึกษาทบทวน ได้แก่

1) แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวและกีฬา พ.ศ. 2555 - 2559 จัดทำขึ้นโดยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อกำหนดให้ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศเป็นไปในทางเดียวกัน รวมถึงให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการแข่งขันที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์ได้กำหนดกลยุทธ์ไว้ 6 กลยุทธ์ ซึ่งกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ กลยุทธ์ที่หนึ่ง การพัฒนาสินค้าและบริการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและปลอดภัย กลยุทธ์ที่สอง การส่งเสริมนักท่องเที่ยวคุณภาพให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน และกลยุทธ์ที่หก การพัฒนาระบบบริหารจัดการและพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ด้านการท่องเที่ยวและกีฬา

2) ยุทธศาสตร์พัฒนารัฐกิจท่องเที่ยว จัดทำโดยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย โดยมีประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประเด็น คือ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กระตุ้นตลาดการท่องเที่ยวทั้งตลาดภายในและตลาดต่างประเทศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาและพัฒนาศูนย์ท่องเที่ยว รวมถึงยกระดับคุณภาพ สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวไทย ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสในการขยายตลาดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจท่องเที่ยว และยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความมั่นคงในทรัพยากรบุคคลทางการท่องเที่ยว จากการศึกษาห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว สามารถแบ่งได้เป็น 7 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 : GVC 6 การบริการ และการท่องเที่ยว

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านสังคม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านสังคม

การวิเคราะห์ประเด็นด้านสังคมครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย เป็นกรอบในการวิเคราะห์ เนื่องจากเป็นดัชนีที่ใช้ประเมินภาพรวมของการพัฒนาคนระดับจังหวัด เพื่อสะท้อนความไม่เท่าเทียมกันในระดับพื้นที่ โดยจะคัดเลือกจากประเด็นที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อภาพรวมของการพัฒนาคน ชุมชน สังคม เพื่อเป็นกรอบในการประเมิน และวางแนวทางการพัฒนาสังคม ให้เกิดความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

ดัชนีความก้าวหน้าของคนเป็นดัชนีรวม ประกอบด้วยดัชนีย่อย 8 ด้าน 40 ตัวชี้วัด ซึ่งแสดงวงจรชีวิตของคน เริ่มตั้งแต่เรื่องสุขภาพ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ ตั้งแต่ลืมตาดูโลก ต่อจากนั้น คือ เรื่องการศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุดในวัยเด็กของทุกคน เมื่อสำเร็จการศึกษา คนเราจะทำงานเพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะมีที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อมที่ดี มีครอบครัวและชีวิตชุมชนที่ดี และท้ายที่สุด ทุกคนย่อมต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของสังคม แสดงดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 : ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI)

สุขภาพ	• ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด คือ ทารกแรกเกิดที่มีน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์ ประชากรที่เจ็บป่วย ประชากรที่พิการและ/หรือทุพพลภาพ ผู้ป่วยโรคจิตประสาท ประชากรที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ ประชากรที่ออกกำลังกาย และจำนวนประชากรต่อแพทย์
การศึกษา	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ย อัตราการเข้าเรียนรวมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายคะแนนเฉลี่ยการทดสอบ O-Net ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และจำนวนนักเรียนต่อห้องระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ชีวิตการทำงาน	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ การว่างงาน การทำงานต่ำระดับ แรงงานที่มีประกันสังคม และการบาดเจ็บจากการทำงาน
รายได้	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ รายได้ของครัวเรือน สัดส่วนประชากรยากจน อัตราส่วนครัวเรือนที่มีหนี้ และค่าดัชนีความเสมอภาคของรายได้ (จินี)
ที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม	• ประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด คือ ครัวเรือนที่มีบ้านและที่ดินเป็นของตนเอง ครัวเรือนที่มีผู้เย็นครัวเรือนที่ใช้เตาไฟฟ้าหรือเตาแก๊ส ประชากรที่ประสบภัยแล้ง และประชากรที่ประสบอุทกภัย
ชีวิตครอบครัวและชุมชน	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ เด็กที่ประสบภาวะยากลำบาก เด็กอายุ 15-17 ปี ที่ทำงานหัวหน้าครัวเรือนเดี่ยว ผู้สูงอายุที่อยู่คนเดียว คดีอุกฉกรรจ์และละเมิดขวัญที่ได้รับแจ้ง และการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
การคมนาคมและการสื่อสาร	• ประกอบด้วย 6 ตัวชี้วัด คือ หมู่บ้านที่ถนนสายหลักใช้การได้ตลอดทั้งปี จำนวนยานยนต์จดทะเบียน อุบัติเหตุทางถนน ครัวเรือนที่มีโทรทัศน์ ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ และประชากรที่เข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การมีส่วนร่วม	• ประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด คือ ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนองค์กรชุมชน ครัวเรือนที่เป็นสมาชิกกลุ่ม/องค์กรในท้องถิ่น และครัวเรือนที่มีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

จากการศึกษาวิเคราะห์ถึงประเด็นที่สำคัญจากดัชนีดังกล่าวที่เป็นตัวสะท้อนถึงการพัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงของประชาชน สังคม และชุมชน และสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น สามารถแบ่งรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปได้เป็น 5 แบบ ดังนี้

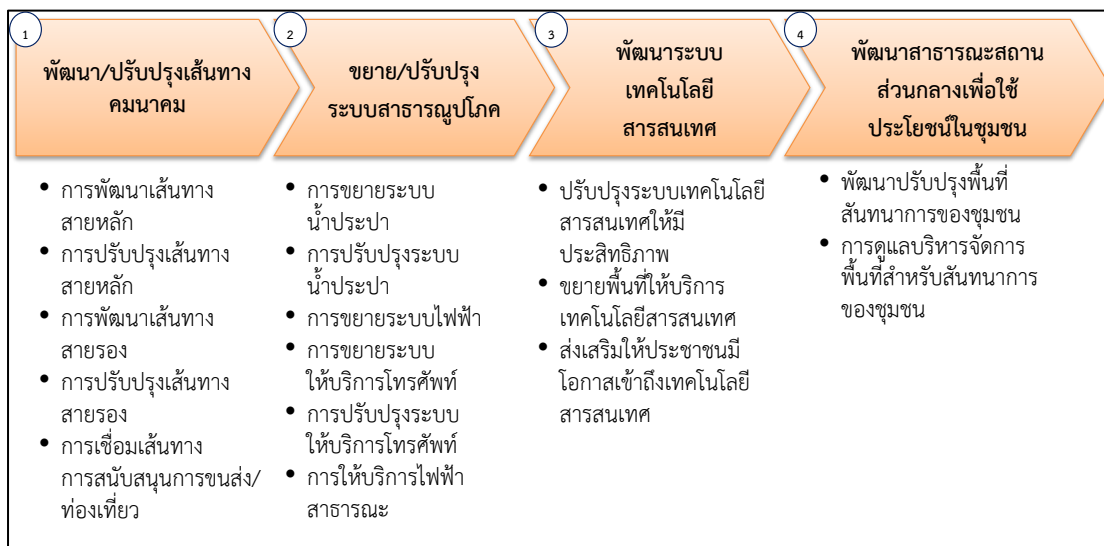
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 7 (Generic Value Chain : GVC 7) การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

โครงสร้างพื้นฐาน เป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นฐานการพัฒนาต่อยอดไปยังเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย เป็นต้น ในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดนั้น ความต้องการโครงสร้างพื้นฐานมีทั้งในรูปแบบของ

- 1) ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทั้งทางสายหลักและรอง พัฒนาเส้นทางคมนาคมใหม่ รวมถึงเส้นทางที่เข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
- 2) การปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ขยายการให้บริการสาธารณูปโภค ไฟฟ้า น้ำประปา ให้สามารถเข้าถึงทุกครัวเรือน รวมถึงระบบไฟฟ้าสาธารณะที่จะเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของคนในชุมชน
- 3) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยี และการขยายพื้นที่ให้บริการเพื่อให้ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงซึ่งข้อมูลข่าวสาร หรือการสื่อสารต่างๆ ได้อย่างทั่วถึง เพราะข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาคน
- 4) การพัฒนาพื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนกลาง เพื่อให้ชุมชนได้อาศัยเป็นพื้นที่สันทนาการ ร่วมกัน

ซึ่งกรอบการพัฒนาต่างๆ เหล่านี้ จะเป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการวางกลยุทธ์ หรือโครงการเพื่อวางแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พื้นที่ดังกล่าวได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่ มีความสะดวกปลอดภัย ในการเดินทาง รวมถึงคุณภาพชีวิตพื้นฐานที่ดีขึ้นต่อไปได้ ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่ แบ่งได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 : GVC 7 การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเมืองน่าอยู่

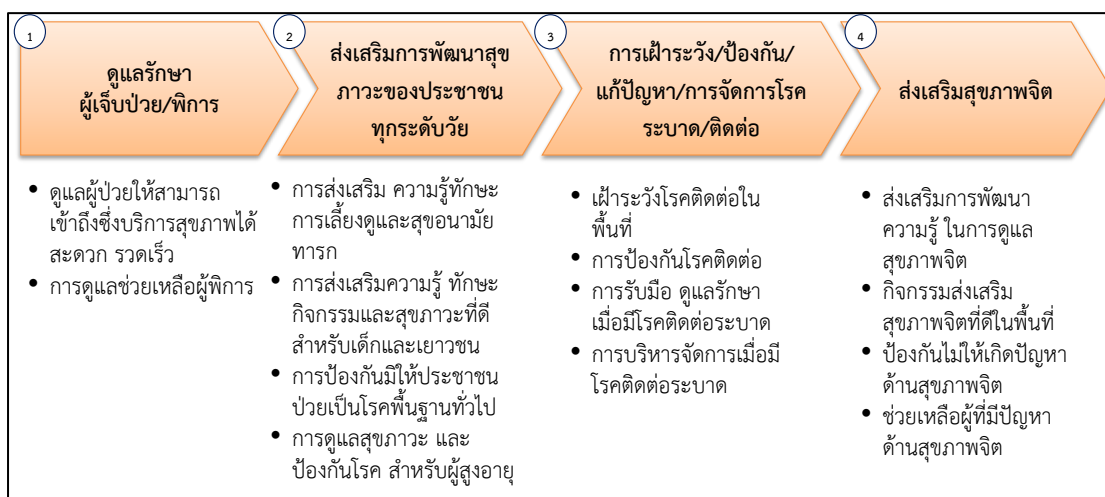
ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 8 (Generic Value Chain : GVC 8) การพัฒนาสุขภาพ

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะมีนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งทำให้เกิดการเข้าถึงซึ่งการรับบริการ ด้านสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะอยู่ในสภาวะสุขภาพดีในทุกคน หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากปัจจุบันโรคภัยไข้เจ็บมีวิวัฒนาการแปรเปลี่ยนในหลายรูปแบบ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ซึ่งจะมีนัยที่สำคัญต่อการเข้าสู่ความมั่นคงด้านสุขภาพ ดังนั้น ประเด็นหลักในด้านสุขภาพคือ

- 1) การดูแลผู้เจ็บป่วยให้สามารถเข้าถึงซึ่งการรักษาและฟื้นคืนสู่การมีสุขภาพดีอย่างครบถ้วน รวมถึงผู้พิการให้สามารถใช้ชีวิตได้เสมอเหมือนประชาชนคนปกติ
- 2) การส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย ป้องกันให้ประชาชนมีโอกาสนในการเจ็บป่วยให้น้อยที่สุด
- 3) การเฝ้าระวัง ป้องกัน หรือมีแนวทางบริหารจัดการด้านโรคระบาดหรือโรคติดต่อที่จะเข้ามาโดยไม่คาดคิด ให้พร้อมรับกับสถานการณ์ได้ทันห่วงที่
- 4) นอกจากสุขภาพกายแล้ว สุขภาพจิตก็เป็นปัจจัยชี้วัดถึงสภาวะที่ดีของประชาชนปัจจัยหนึ่ง ดังนั้นการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีในชุมชนหรือการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพจิตนับเป็นประเด็นหนึ่งในการดูแลสุขภาพของประชาชนให้ครบวงจร

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าด้านการพัฒนาสุขภาพ แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 : GVC 8 การพัฒนาสุขภาพ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 9 (Generic Value Chain : GVC 9) การสร้างสังคมการเรียนรู้

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 ที่จัดทำขึ้นภายใต้กรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555 - 2559 และสอดคล้องเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2552 - 2559) ตลอดจนสภาพปัญหาจากการจัดและพัฒนาศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในระยะที่ผ่านมา พบว่าปัจจุบันระบบการศึกษาทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนของไทย ยังมีปัญหาที่จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาทั้งด้านการส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ด้าน

คุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ตลอดจนการส่งเสริมให้เกิดการศึกษาเรียนรู้นอกห้องเรียนตลอดชีวิต ทั้งในเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป ดังนั้นปัจจัยที่จะเป็นองค์ประกอบของกลยุทธ์ให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาการศึกษาในบทบาทของพื้นที่ จึงไม่ควรละเว้นในประเด็นต่างๆ เหล่านี้ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่

1) ลดปัญหาเด็กขาดโอกาสทางการศึกษา ยังมีปัญหาเด็กและเยาวชนขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากปัญหาครอบครัวและปัญหาเศรษฐกิจในหลายๆ พื้นที่ การส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเข้าถึงซึ่งการศึกษาและสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษา จึงยังเป็นประเด็นสำคัญในปัญหาเด็กและเยาวชน

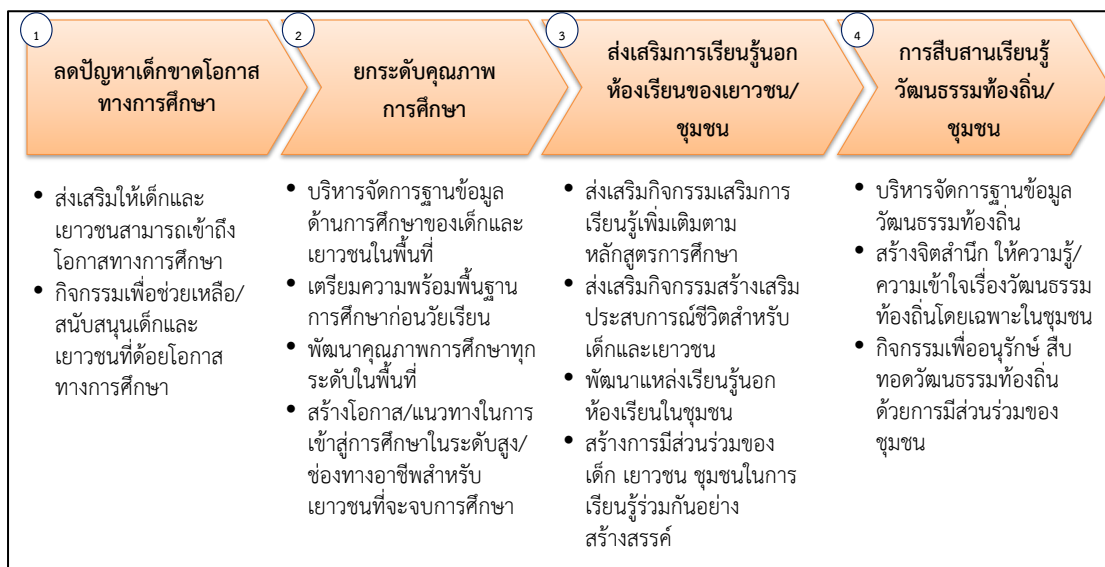
2) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นด้วยการบริหารจัดการฐานข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อให้ทราบถึงศักยภาพของเด็กและเยาวชนในพื้นที่ เมื่อมีข้อมูลด้านการศึกษาของเด็กและเยาวชนในพื้นที่แล้ว การเตรียมความพร้อมพื้นฐานทางการศึกษาก่อนวัยเรียนก็จะเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีให้กับเด็กก่อนเข้าสู่วัยเรียน ประเด็นสำคัญต่อไป คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบโดยตรง เนื่องจากในพื้นที่จะมีประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษาลึกซึ้งและไม่เหมือนกัน นอกจากนี้การสร้างโอกาสและแนวทางในการเข้าสู่การศึกษาในระดับสูงหรือสร้างช่องทางอาชีพสำหรับเยาวชนที่จะจบการศึกษาก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้เยาวชนที่ผ่านจากระบบการศึกษาแล้วออกไปเป็นบุคลากรที่สำคัญในการเข้าสู่การประกอบอาชีพการงานต่อไปในอนาคต

3) ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนของเยาวชน/ชุมชน เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยยกระดับศักยภาพของคนในพื้นที่ กิจกรรมเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตรการศึกษา การส่งเสริมกิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับเด็กและเยาวชน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนในชุมชนซึ่งไม่เพียงแต่เด็กและเยาวชนเท่านั้น ประชาชนทั่วไปก็ควรได้รับการส่งเสริมให้ได้มีโอกาสเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา และสิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ต้องสร้างการมีส่วนร่วมของเด็ก เยาวชน ชุมชนในการเรียนรู้ร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

4) วัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงอยู่ของชุมชน การสืบสานเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือชุมชน เป็นประเด็นหนึ่งที่จะช่วยสร้างความสามัคคีผ่านการมีกิจกรรมจากวัฒนธรรมท้องถิ่นร่วมกัน รวมถึงเป็นการสร้างการเรียนรู้ถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ จากรุ่นสู่รุ่นในท้องถิ่น ดังนั้นจึงควรมี การบริหารจัดการฐานข้อมูลวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นเพื่ออนุรักษ์รักษาไว้ และสร้างจิตสำนึก ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยเฉพาะในชุมชน การมีกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์ สืบทอดวัฒนธรรมท้องถิ่น ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนทุกระดับวัย จะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยทำให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันได้

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ แบ่งออกได้ 4 กระบวนงานหลักแสดงดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 : GVC 9 การสร้างสังคมการเรียนรู้

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 10 (Generic Value Chain : GVC 10) การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ตัวชี้วัดด้านคุณภาพชีวิตที่สำคัญที่เป็นปัจจัยพื้นฐานไปสู่เรื่องอื่นๆ คือ ปัจจัย 4 โดยองค์ประกอบสำคัญของปัจจัย 4 นั้น มีพื้นฐานมาจากเรื่องของเศรษฐกิจ และความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกายและทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วการมีรากฐานของครอบครัวที่อบอุ่นก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยให้ปัจเจกชนมีชีวิตที่มีคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์ สำหรับประเด็นสำคัญที่จะสะท้อนคุณภาพชีวิตและครอบครัวนั้น ประกอบไปด้วย

1) การจัดการแรงงานในพื้นที่ เป็นตัวชี้วัดด้านรายได้ของประชาชน ดังนั้น การเข้าไปเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้ประชาชนในพื้นที่ ประกอบไปด้วย การลดปัญหาการว่างงานในพื้นที่ ลดปัญหาการขาดแคลนแรงงานในพื้นที่ เนื่องจากบางพื้นที่อาจมีปัญหการว่างงานและการขาดแคลนแรงงานไปพร้อมกัน เนื่องจากความรู้ความสามารถของแรงงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การดูแลสุขภาวะของแรงงานในสถานประกอบการ การลดอุบัติเหตุของแรงงานในสถานประกอบการ นอกจากนี้ การส่งเสริมกิจกรรมเสริมสร้างรายได้แรงงานก็เป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดรายได้ที่เพิ่มขึ้นให้กับแรงงานในชุมชนได้

2) การส่งเสริมพัฒนาอาชีพและรายได้ การให้ความรู้และทักษะให้ชุมชนมีอาชีพเสริมเพื่อสร้างรายได้ หรือการสร้างอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ สิ่งแวดล้อมก็จะทำให้ชุมชนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้อย่างสอดคล้องกับความสามารถ ชีวิต และความเป็นอยู่ได้ นอกจากนี้การให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการทางการเงินหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการออมในชุมชน ก็จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนในชุมชนสามารถมีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีเสถียรภาพได้

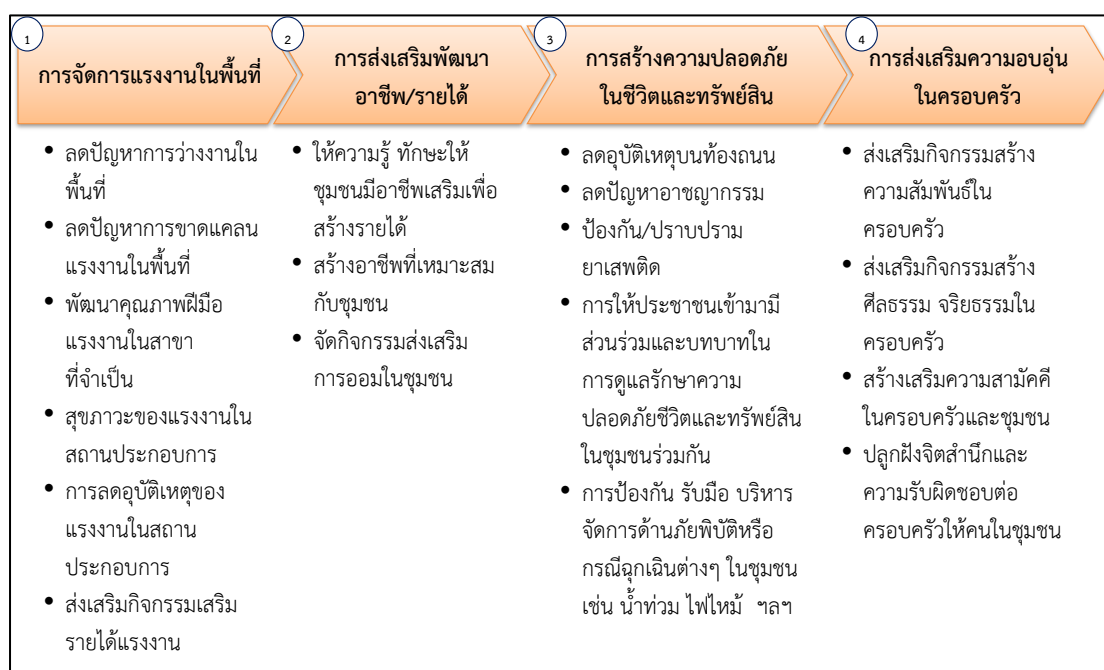
3) การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเป็นตัวชี้วัดสำคัญในด้านคุณภาพชีวิตของคน สำหรับประเทศไทยปัญหาความไม่ปลอดภัยในประเด็นชีวิตและทรัพย์สินในด้านต่างๆ ที่เป็นประเด็นสำคัญ ได้แก่ อุบัติเหตุบนท้องถนน อาชญากรรม ยาเสพติด ดังนั้น การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการดูแลรักษาความปลอดภัยชีวิตและทรัพย์สินในชุมชนร่วมกัน จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสามัคคีและรับผิดชอบ ในสังคมร่วมกัน รวมถึงการมีแผนงานป้องกัน รับมือ

บริหารจัดการด้านภัยพิบัติหรือกรณีฉุกเฉินต่างๆ ในชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟไหม้ ฯลฯ ที่อาจเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถทราบล่วงหน้า ก็เป็นประเด็นสำคัญประเด็นหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงการวางแผน เพื่อคุณภาพชีวิตของคนในพื้นที่

4) การส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัวนั้นเป็นปัจจัยส่งเสริมให้คุณภาพชีวิตในระดับปัจเจกมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังนั้น การส่งเสริมกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว การส่งเสริมกิจกรรมสร้างศีลธรรม จริยธรรมในครอบครัว สร้างเสริมความสามัคคีในครอบครัวและชุมชน รวมถึงการปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อครอบครัวให้คนในชุมชน จึงเป็นประเด็นที่ไม่ควรละเลย เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในพื้นที่

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว แบ่งออกได้เป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 : GVC 10 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและครอบครัว

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 11 (Generic Value Chain : GVC 11) การสร้างความมั่นคงชายแดน

ในประเด็นทางสังคมของพื้นที่จังหวัดที่เป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น นอกจากประเด็นด้านเศรษฐกิจที่จะสามารถเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ประเด็นด้านสังคม ไม่ว่าจะเป็นเชิงพื้นที่ แรงงาน หรือความปลอดภัย ก็เป็นสิ่งที่สำคัญที่ต้องมีการวางยุทธศาสตร์ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัย รวมถึง การรักษาระดับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านให้ราบรื่น และร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ร่วมกันได้

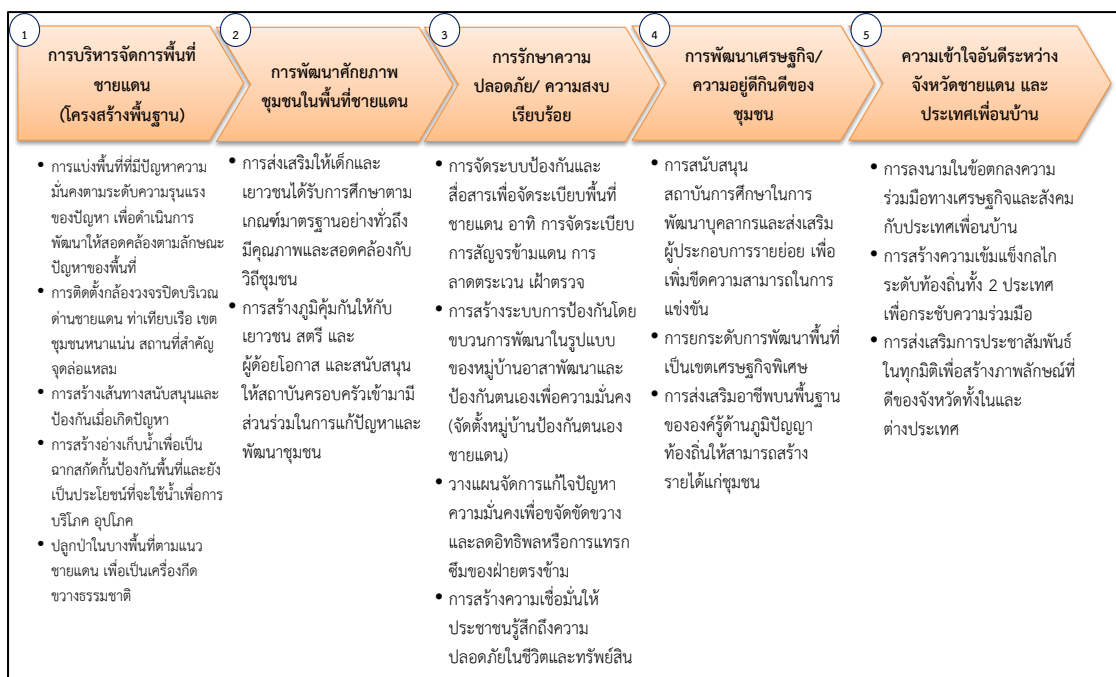
1) การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดน โดยการแบ่งพื้นที่ที่มีปัญหาความมั่นคงตามระดับความรุนแรงของปัญหา เพื่อดำเนินการพัฒนาให้สอดคล้องตามลักษณะปัญหาของพื้นที่ สร้างระบบการป้องกันโดยขบวนการพัฒนาในรูปแบบของหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองเพื่อความมั่นคง จัดระบบป้องกันและสื่อสารเพื่อจัดระเบียบพื้นที่ชายแดน อาทิ การจัดระเบียบการสัญจรข้ามแดน การลาดตระเวน ฝ้าตรวจ เป็นต้น

2) การพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและคนในพื้นที่ชายแดน โดยการพัฒนาคน ชุมชน พื้นที่ ด้วยการมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่ายระหว่างชุมชน หมู่บ้านชายแดน เพื่อร่วมกัน สอดส่องดูแลพื้นที่ชายแดน เร่งรัดการแก้ไขปัญหาสถานะและสิทธิของบุคคลในกรณีของแรงงาน หรือการเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตแดนไทยของประชาชนจากประเทศเพื่อนบ้าน การจัดระบบ/ระเบียบ พื้นที่ทำกินในบริเวณพื้นที่ทับซ้อนหรือพื้นที่ใกล้เขตแดน

3) ประเด็นสุดท้ายคือ การสร้างความสัมพันธ์ระดับท้องถิ่นกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีและความร่วมมือด้านต่างๆ ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ชายแดน การพัฒนาความร่วมมือเศรษฐกิจและการค้า โดยเฉพาะการค้าระดับประชาชน การสร้างความเข้มแข็ง กลไกระดับท้องถิ่นทั้ง 2 ประเทศ เพื่อกระชับความร่วมมือ ซึ่งประเด็นต่างๆ เหล่านี้จะเป็นยุทธศาสตร์ สำคัญในการลดปัญหาพื้นที่ชายแดนและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา ชายแดนต่างๆ ร่วมกันในระดับท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ซึ่งจากการศึกษาทบทวน สามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างความมั่นคงชายแดน แบ่งออกได้ 5 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 : GVC 11 การสร้างความมั่นคงชายแดน

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป
(Generic Value Chain : GVC)
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำหรับการวิเคราะห์ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมนั้น ตัวชี้วัดภายใต้ประเด็นต่างๆ ของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index - HAI) ในรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย ได้กล่าวถึงความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมว่าเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาทั้งในระดับบุคคลและระดับพื้นที่ ซึ่งปัจจัยคุกคามต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภัยธรรมชาติ ป่าไม้ ทะเล น้ำมลภาวะของเสีย อันจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบบนพื้นฐานการดำเนินงานแบบบูรณาการ

การวางแผนการจัดกลุ่มของห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมครั้งนี้ จึงได้ยึดเอากรอบจากรายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 ดังกล่าว¹ เป็นฐานในการวิเคราะห์หาประเด็นสำคัญ รวมถึงให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ข้อมูลระดับยุทธศาสตร์จากหน่วยงานหลักในการบริหารจัดการทรัพยากรของประเทศ คือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาทิ

- 1) แผนแม่บทการฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าและระบบนิเวศ (25 ลุ่มน้ำ) (ภายใต้ยุทธศาสตร์เพื่อการฟื้นฟูและสร้างอนาคตประเทศ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ เงินกู้ 350,000 ล้านบาท)
- 2) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2555 - 2559
- 3) แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2555 - 2559

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 12 (Generic Value Chain : GVC 12) การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

กรอบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไป (Generic Value Chain : GVC) ของดิน ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทะเลและชายฝั่ง เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกัน ดังนี้

- 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ ด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า ป้องกันการพังทลายของดิน ป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเล เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกัน ดูป่าไม้ พื้นดิน และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ทั้งชายฝั่งและใต้น้ำทะเล ป้องกันการบุกรุกพื้นที่ป่า และทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่ให้เสื่อมโทรม
- 2) การฟื้นฟูและปรับปรุงคุณภาพดินโดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรม การฟื้นฟูสภาพป่าระบบนิเวศเพื่อให้ทรัพยากรสามารถพึ่งพาอาศัยกันได้อย่างยั่งยืน ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่าย

¹ รายงานการพัฒนาคนของประเทศไทยปี พ.ศ. 2552 โดยสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (หรือ UNDP) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความเสี่ยงต่อความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อม” ว่า “ความเสี่ยงเหล่านี้เกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ บ้างเกิดจากความไม่มั่นคงทางกายภาพของสิ่งแวดล้อม รวมถึงภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ และการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศในแต่ละปี ซึ่งทำให้เกิดภัยแล้ง น้ำท่วม และอื่นๆ ความเสี่ยงรูปแบบที่สอง คือ การเปลี่ยนแปลงอุปสงค์อุปทานของทรัพยากรอันเนื่องมาจากการเติบโตของประชากรและเทคโนโลยีใหม่ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เช่น พื้นที่ป่าไม้ลดลง น้ำสะอาดหายากขึ้น และการตกตวงใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เช่น ปลาในทะเล ในอัตราที่มากเกินไป ความเสี่ยงรูปแบบที่สาม เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนเมืองทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศ หรืออุตสาหกรรมก่อให้เกิดของเสียปริมาณมหาศาล สุดท้าย คือ ความเสี่ยงที่เกิดจากความขัดแย้งในการแย่งชิงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด จากการขยายตัวของความเป็นเมือง” กรอบแนวคิดเหล่านี้เป็นหนึ่งในกรอบความคิดของคณะทำงานที่ปรึกษาในการกำหนดรูปแบบห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งหมด

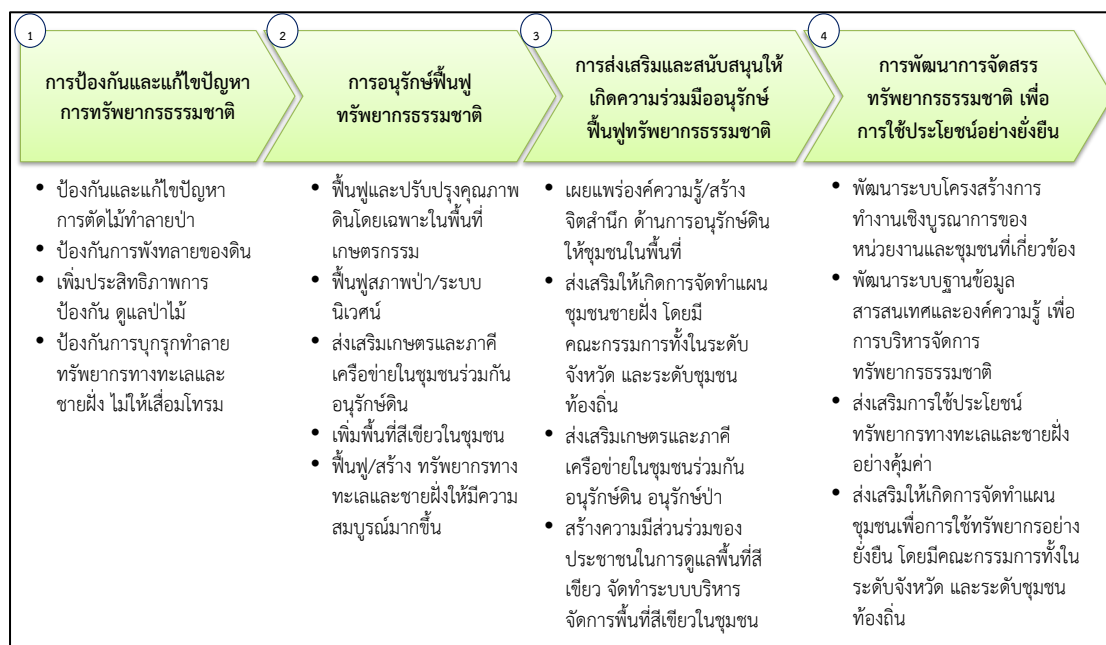
ในชุมชนให้มีส่วนร่วมกันอนุรักษ์ดิน การเพิ่มพื้นที่สีเขียวของป่าไม้และต้นไม้ในชุมชน พื้นฟูและสร้างทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

3) การส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยเริ่มจากการเผยแพร่องค์ความรู้และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติให้ชุมชนในพื้นที่ ส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนชายฝั่ง โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น ส่งเสริมเกษตรและภาคีเครือข่ายในชุมชนร่วมกันอนุรักษ์ดิน อนุรักษ์ป่า สร้างความมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแลพื้นที่สีเขียว จัดทำระบบบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวในชุมชน

4) พัฒนาจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการสร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างการทำงานเชิงบูรณาการของหน่วยงานและชุมชนที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศและองค์ความรู้ เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างคุ้มค่า รวมถึงการส่งเสริมให้เกิดการจัดทำแผนชุมชนเพื่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยมีคณะกรรมการทั้งในระดับจังหวัด และระดับชุมชนท้องถิ่น

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล) โดยแบ่งออกเป็น 4 กระบวนงานหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 : GVC 12 การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ (ดิน ป่าไม้ ชายฝั่ง ทะเล)

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 13 (Generic Value Chain : GVC 13) การบริหารจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำนอกจากปัญหาน้ำเสีย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญสำหรับทรัพยากรน้ำของไทยที่มีการสะสมกันมานาน จากปัจจัยทางด้านโรงงานอุตสาหกรรม บ้านพักอาศัยและชุมชน หรือในภาคเกษตรเองก็ตาม ปัจจุบันยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญในการแก้ไขอย่างจริงจัง คือ ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง ซึ่งที่ผ่านมาได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าประเทศไทยต้องมีแผนสำหรับการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจังและบูรณาการทุกภาคส่วน เนื่องจากเรื่องแหล่งน้ำนั้นเป็นประเด็นที่ครอบคลุมในหลายภาคส่วนทั้งในเชิงพื้นที่และเชิงภารกิจ หน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน แนวทางของห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำที่ยั่งยืนนั้น ในกรอบการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

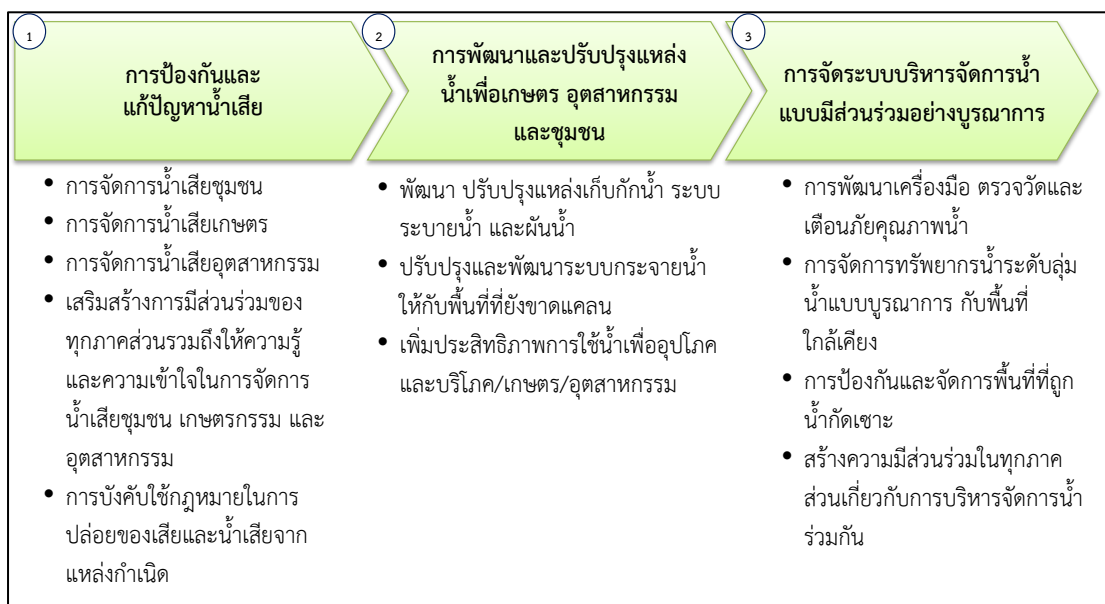
1) การป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำเสีย ด้วยการจัดการน้ำเสียชุมชน/เกษตร/อุตสาหกรรม การป้องกันโดยการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนรวมถึงให้ความรู้และความเข้าใจในการจัดการน้ำเสียชุมชน เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม รวมถึงการบังคับใช้กฎหมายในการปล่อยของเสีย และน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด

2) การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และชุมชน ในหลายๆ รูปแบบ อาทิการพัฒนา ปรับปรุงแหล่งเก็บกักน้ำ ระบบระบายน้ำ และการผันน้ำ ปรับปรุงและพัฒนา ระบบกระจายน้ำให้กับพื้นที่ที่ยังขาดแคลน เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค ในการเกษตร และอุตสาหกรรม เป็นต้น

3) การจัดระบบบริหารจัดการน้ำด้วยการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการ ด้วยการพัฒนา เครื่องมือ ตรวจวัดและเตือนภัยคุณภาพน้ำ การจัดการทรัพยากรน้ำระดับลุ่มน้ำแบบบูรณาการกับ พื้นที่ใกล้เคียง การป้องกันและจัดการพื้นที่ที่ถูกน้ำกัดเซาะ การสร้างความมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วน เกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำร่วมกัน

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการบริหารจัดการน้ำ แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังภาพแผนที่ 14

แผนภาพที่ 14 : GVC 13 การบริหารจัดการน้ำ

ห่วงโซ่มูลค่าทั่วไปแบบที่ 14 (Generic Value Chain : GVC 14) การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

การบริหารจัดการเพื่อให้เกิดสิ่งแวดล้อมที่ดีนั้นมีหลายประเด็นที่สำคัญ ทั้งในเรื่องของมลพิษทางอากาศ เสียง กลิ่น และเพื่อให้การดำเนินงานครอบคลุมทั้งในด้านการป้องกันและพัฒนา จึงได้วางกรอบการศึกษา ดังนี้

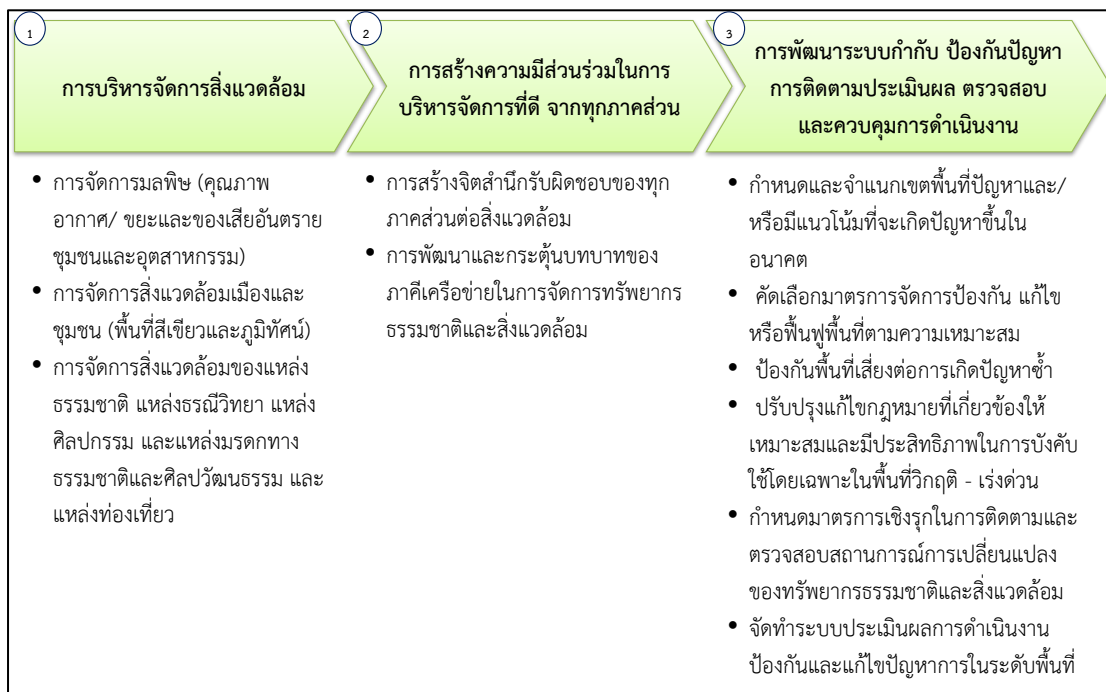
1) การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและบูรณาการในทุกมิติ ควรเริ่มจากการจัดการมลพิษ (คุณภาพอากาศ/ขยะ และของเสียอันตรายชุมชน และอุตสาหกรรม) การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน (พื้นที่สีเขียวและภูมิทัศน์) การจัดการสิ่งแวดล้อมของแหล่งธรรมชาติ แหล่งธรณีวิทยาแหล่งศิลปกรรม และแหล่งมรดกทางธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม และแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น

2) สร้างความร่วมมือในการบริหารจัดการที่ดี จากทุกภาคส่วน ด้วยการสร้างจิตสำนึกรับผิดชอบของทุกภาคส่วนต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระตุ้นบทบาทของภาคีเครือข่ายในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และรับผิดชอบต่อร่วมกัน

3) การพัฒนาระบบกำกับ ป้องกันปัญหา การติดตาม/ประเมินผล ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงาน ด้วยการกำหนดและจำแนกเขตพื้นที่ปัญหาและ/หรือมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาขึ้นในอนาคต จากนั้นคัดเลือกมาตรการจัดการป้องกัน แก้ไข หรือฟื้นฟูพื้นที่ตามความเหมาะสม วางแผนป้องกันพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาซ้ำ และท้ายที่สุดคือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้ โดยเฉพาะในพื้นที่วิกฤติ/เร่งด่วน กำหนดมาตรการเชิงรุกในการติดตามและตรวจสอบสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ทราบสถานะและวางแผนรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาและพัฒนาอย่างบูรณาการและยั่งยืนควรจัดทำระบบประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่

ซึ่งสามารถจัดทำห่วงโซ่มูลค่าการสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี แบ่งออกเป็น 3 กระบวนการหลัก แสดงดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 : GVC 14 การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบตัวชี้วัดจังหวัดอัจฉริยะ
(Smart Province)

ตัวชี้วัดคุณภาพชีวิต (PIDHE)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ผลผลิตมวลรวมของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (P : Gross Provincial Product)			
ตัวชี้วัดที่ 1 : ผลผลิตมวลรวมเพิ่มขึ้น			
1. การลงทุนภาครัฐเพิ่มขึ้น (ส่วนกลาง, ภูมิภาค, ท้องถิ่น)			
2. การลงทุนภาคเอกชนเพิ่มขึ้น		อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้า และบริการ
		นนทบุรี	มูลค่าการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น
		นครพนม	อัตราการขยายตัวภาคการค้าการลงทุนในจังหวัด
3. คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มขึ้น	อัตราการย้ายถิ่น		
	อัตราการย้ายถิ่นสุทธิ		
	ร้อยละของการย้ายถิ่น จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่น		
2. รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี ของจังหวัดต้องเพิ่มขึ้น (I : Per Capita Income)			
ตัวชี้วัดที่ 2 : รายได้ประชากรต่อหัวต่อปี เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)	ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. ประชาชนพึ่งพาตนเองได้ (ต่อ)	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	ร้อยละของพนักงาน		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
2. การจ้างงานเพิ่มขึ้น (ภาครัฐและเอกชน)	จำนวนอาคารโรงเรียนที่ได้รับอนุญาตก่อสร้างใหม่ (หลัง)		
	อัตราการขยายตัวของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่		
	อัตราการขยายตัวของสิ่งก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการขยายตัวของพื้นที่ก่อสร้างอาคารโรงเรียนใหม่ (ร้อยละ)		
	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน		
3. การซื้อขายสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชากร 6 ปีขึ้นไปที่เคยจองหรือซื้อสินค้า และบริการทางอินเทอร์เน็ต		
	มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (ล้านบาท)		
	มูลค่ารายรับของการประกอบธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ	บึงกาฬ อยุธยา	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้า
4. จำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่เดินทางท่องเที่ยว		
	จำนวนครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคนต่อปีเดินทางท่องเที่ยว		
	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่อครั้ง/ทริปเฉลี่ยต่อคน	สิงห์บุรี	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อหัวของนักท่องเที่ยว
5. จำนวนผู้เสียภาษีเพิ่มขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
3. การกระจายรายได้ของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (D : Distribution of Income)			
ตัวชี้วัดที่ 3 : การกระจายรายได้เพิ่มขึ้น			
1. ประชาชนพึ่งพาซึ่งกันและกันในรูปแบบสหกรณ์ตำบล สหกรณ์เทศบาล และสหกรณ์จังหวัด			
2. การผลิตสินค้าและบริการของสหกรณ์เพิ่มขึ้น			
3. การซื้อสินค้า บริการ และการจ้างงานของสหกรณ์ เพิ่มขึ้น			
4. การสนับสนุนทรัพยากรการผลิต ล่างสู่บน และบนสู่ล่าง เพิ่มขึ้น			
5. การพึ่งพาซึ่งกันและกัน ระหว่างสหกรณ์จังหวัดแต่ละ จังหวัด และภูมิภาคอาเซียน เพิ่มขึ้น			
4. ความผาสุกมวลรวมของประชาชนในจังหวัดต้องดีขึ้น (H : Gross Happiness Index)			
ตัวชี้วัดที่ 4 : ดัชนีความผาสุกเพิ่มขึ้น			
1. สุขภาพแข็งแรง	สุขภาพกาย		
	ร้อยละของผู้ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือนก่อนวัน สัมภาษณ์		
	จำนวนครั้งเฉลี่ยที่ป่วยหรือรู้สึกไม่สบายระหว่าง 1 เดือน ก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของผู้ได้รับบาดเจ็บระหว่าง 1 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคเบาหวาน		
	ร้อยละของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่ตอบสัมภาษณ์ ด้วยตนเองที่เป็นโรคความดันโลหิตสูง		
	ร้อยละของประชากรที่มีการตรวจสุขภาพประจำปี		
	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรที่อายุ 60 ปี		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สุขภาพแข็งแรง (ต่อ)	อายุคาดเฉลี่ยของประชากรแรกเกิด		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องมีคน/อุปกรณ์ช่วย จำแนกตามประเภทกิจกรรม		
	<u>สุขภาพจิต</u>		
	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	<u>พฤติกรรมสุขภาพ</u>		
	ร้อยละของผู้สูบบุหรี่		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	อายุเฉลี่ยที่เริ่มสูบบุหรี่ (ปี)		
	จำนวนบุหรี่ที่สูบเฉลี่ยต่อวันต่อคน (มวน)		
	ร้อยละของผู้ดื่มสุรา		
	- กลุ่มเยาวชน		
	- กลุ่มวัยทำงาน		
	- กลุ่มสูงอายุ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไป ที่ออกกำลังกาย		
	จำนวนวันเฉลี่ยที่ออกกำลังกายต่อสัปดาห์ (ไม่รวมไม่สม่ำเสมอ)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป จำแนกตามความถี่ในการทานอาหารในแต่ละกลุ่มต่อสัปดาห์ (มีประโยชน์)		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ที่บริโภคอาหารมื้อหลักครบ 3 มื้อ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. มีความรู้สอดคล้องกับทักษะ	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานต่ำกว่าระดับด้านการศึกษา		
3. ใช้ชีวิตแบบพอเพียง	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย		
4. ประกอบอาชีพพึ่งพาตนเองได้	อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน (ร้อยละ)		
	รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	ราชบุรี	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
		ร้อยเอ็ด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยของประชาชน
		สมุทรปราการ	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนจากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.)
		นราธิวาส	รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น
	รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อเดือน (บาท)		
	สัดส่วนครัวเรือนที่ไม่เป็นหนี้		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการออม		
5. มีปัจจัย 4 และสิ่งอำนวยความสะดวกตามความจำเป็น	ร้อยละของครัวเรือนที่มีที่อยู่อาศัยเป็นวัสดุถาวร		
	ร้อยละของครัวเรือนที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีส้วมถูกสุขลักษณะ		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด		
	สัดส่วนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าภูมิภาค
		เลย	การเข้าถึงไฟฟ้า (ร้อยละ)
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย		
	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
6. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
7. ไม่มีหนี้สิน	สัดส่วนครัวเรือนที่เป็นหนี้		
	อัตราส่วนหนี้สินต่อรายได้		
8. มีทรัพย์สินสืบทอดวงศ์ตระกูลตามสถานะ	ร้อยละของประชากรที่เป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย และที่ดิน		
	ร้อยละของผู้ถือครองทำการเกษตรที่เป็นเจ้าของเนื้อที่ถือครอง		
9. มีสาธารณูปโภค สาธารณูปการพอเพียง	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปา	เลย	การเข้าถึงน้ำประปา
		บุรีรัมย์	ครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปาเพิ่มขึ้น
10. มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน	ระนอง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงน้ำประปา
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่าไม่แหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
11. อยู่ในสภาพสิ่งแวดล้อมดี			
12. มีกัลยาณมิตรและพึ่งพาซึ่งกันและกัน			
13. ไม่มีความผิด			
14. ได้รับการยอมรับในสังคมมากขึ้น			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
15. ได้รับการบริการของรัฐที่ดี	ร้อยละของประชากรที่มีสวัสดิการค่ารักษาพยาบาล		
	- บัตรประกันสุขภาพ (บัตรทอง)		
	- ประกันสังคม/กองทุนเงินทดแทน	ปัตตานี	ร้อยละของสัดส่วนผู้อยู่ในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้น
		เลย	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		บุรีรัมย์	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		สุรินทร์	ร้อยละของประชาชนที่อยู่ในระบบประกันสังคม
		กำแพงเพชร	สัดส่วนของผู้อยู่ในระบบประกันสังคม
		อุทัยธานี	ร้อยละของกำลังแรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม
	- สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ		
16. ได้รับการคุ้มครองรักษาสีต	สัดส่วนของครัวเรือนที่มีเครื่องโทรศัพท์พื้นฐาน (ต่อ 100 ครัวเรือน)		
	ร้อยละของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ		
	ร้อยละของคนพิการที่ได้เบี้ยคนพิการ		
	ร้อยละของประชากรอายุ 6 - 15 ปี ที่เข้ารับการศึกษภาคบังคับ (ม.ต้น)		
17. มีจิตอาสา	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม้ไม่ใช่ญาติ		
18. เลี้ยงลูกได้ดี	ขณะตั้งครรภ์		
	ร้อยละของสตรีที่ฝากครรภ์		
	ร้อยละของสตรีอายุ 15 - 49 ปี ที่ได้รับการดูแลระหว่างตั้งครรภ์โดยผู้มีความชำนาญ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของสตรีตั้งครรภ์ที่ได้รับการตรวจครรภ์อย่างน้อย 1 ครั้ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่มีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับประทานยาบำรุงเลือด (ยาธาตุเหล็ก) ตามแพทย์สั่ง		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) และได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาการติดเชื้อ HIV		
	ร้อยละของหญิงเคยสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่ฝากครรภ์ขณะตั้งครรภ์บุตรคนสุดท้อง (ที่ยังมีชีวิตอยู่ต่ำกว่า 1 ปี) ที่สามีได้รับคำแนะนำและความรู้เกี่ยวกับการดูแลแม่และบุตรจากบุคลากรสาธารณสุข		
	การคลอด		
	ร้อยละของสตรีสมรสอายุ 15 - 49 ปี ที่คลอดโดยผู้มีความชำนาญ		
	ร้อยละของสตรีที่คลอดบุตรโดยบุคลากรทางสาธารณสุข		
	ร้อยละของหญิงอายุ 15 - 49 ปี ที่มีบุตรคนสุดท้องที่ยังมีชีวิตอยู่อายุ 2 - 11 เดือนได้รับการดูแลหลังคลอดครบ 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	วัยทารก		
	ร้อยละของทารกที่มีน้ำหนักแรกคลอดต่ำ		
	ร้อยละของทารกอายุ 0 - 5 เดือน ที่ดื่มนมแม่อย่างเดียว		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
18. เลี้ยงลูกได้ดี (ต่อ)	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 59 เดือน ที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของทารกแรกเกิดอายุ 2 - 11 เดือน ที่รับการดูแลหลังคลอด 2 ครั้งตามเกณฑ์		
	อัตราการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่อย่างเดียว (เฉพาะเด็กอายุต่ำกว่า 6 เดือน)		
	ร้อยละของเด็กอายุ 12 - 23 เดือนที่ได้รับวัคซีนป้องกันโรค		
	ร้อยละของสตรีที่ให้นมลูกภายในชั่วโมงแรกหลังคลอด		
	วัยเด็ก/วัยรุ่น		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนอายุ 3 - 24 ปี ที่กำลังเรียนในระบบ		
	ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ไม่เรียนต่อ		
	อัตราการอ่านหนังสือของประชากร		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปีที่เป็นเด็กกำพร้า		
	ดัชนีพัฒนาการของเด็กปฐมวัย		
19. ครอบครัวอบอุ่น	ร้อยละของเด็กที่สมาชิกในครัวเรือนทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่พ่อทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก		
	ร้อยละของเด็กที่ถูกปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดีพอ		
	ร้อยละของเด็กอายุ 0 - 17 ปี ที่อยู่อาศัยกับพ่อแม่		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
20. จิตใจเบิกบาน	คะแนนสุขภาพจิตคนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไป (มาตรฐานคนทั่วไป 27.01 - 34 คะแนน)		
	ร้อยละของประชากรที่มีคะแนนสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไป		
5. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานภาครัฐของจังหวัดต้องลดลง (E : Government Expense)			
ตัวชี้วัดที่ 5 : ค่าใช้จ่ายการบริหารงานลดลง			
1. บุคลากร			
2. มอบอำนาจและกระจายอำนาจ			
3. ให้ประชาชนสามารถบริการตนเอง			
4. ลดการใช้ครุภัณฑ์วัสดุอุปกรณ์			
5. ลดการเดินทาง			
6. ลดเวลาการปฏิบัติ			
7. จ้างงานผ่านสหกรณ์และภาคเอกชน (Outsource - Contact out - PPP)			
8. ปรับเปลี่ยนและลดบุคลากร			

ตัวชี้วัดสังคมคุณภาพ (PARKS)

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
1. สันติภาพและสันติสุข คือ เป้าหมายร่วม : Peaceful			
1. P : สันติสุข คือ เป้าหมาย			
1. เข้าใจในสัจธรรมทุกคนเป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น			
2. เชื่อในกฎแห่งกรรม			
3. ยอมรับความแตกต่างในสถานะ			
4. สามัคคีและความพร้อมเพรียงกัน			
5. โอบอ้อมอารี ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ให้ความช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือแม่ไม่ไยญาติ		
6. ปลอดภัยเสพติด และอบายมุข	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนที่ระบุว่ามีแหล่งมั่วสุม/การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้าน		
	ร้อยละของประชาชนระบุว่ามีการหาซื้อยาเสพติดได้ง่ายในชุมชน/หมู่บ้าน		
7. ปลอดภัยอาชญากรรม และโจรผู้ร้าย	ร้อยละของการประสบเหตุอาชญากรรม	ลพบุรี	ร้อยละของการจับกุมผู้กระทำความผิดในคดีร้ายแรง
8. มีความกตัญญู และรักถิ่น	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ตอบแทนผู้มีพระคุณหรือช่วยเหลือเรา		
9. ร่วมกันรับผิดชอบให้สังคมอยู่ได้ เราจึงจะอยู่ได้	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน/หมู่บ้าน		
10. ตระหนักถึงการไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไปที่ไม่แข่งคิว		

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
2. ปรับตัว คือ สิ่งที่ต้องกระทำ : Adjustment			
2. A : ทุกคนต้องปรับตัวเพื่อรักษาสันติสุข			
1. กำหนดกฎและวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกัน			
2. ยอมรับผิดและแก้ไขปรับปรุง			
3. มีความกรุณาและให้อภัย	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงจัง		
4. มีความเมตตาและให้ความช่วยเหลือ	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเกี่ยวกับเงินบริจาคเพื่อสาธารณกุศลของศาสนาพุทธต่อคนต่อปี (บาท)		
5. ชื่นชมยินดีในความสำเร็จของเพื่อนบ้าน			
6. มีความสงบกาย สงบใจ และยอมรับกับทุกขัณภัยที่ประสบ	ร้อยละของประชากรที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา		
7. เอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่เอาแต่ใจตนเอง			
8. มีการประนีประนอมและใช้สันติวิธี			
9. ไม่หุบปาก กล้าเผชิญความจริง ทุกอย่างพูดจากันได้			
10. ทุกปัญหามีทางออกด้วยสันติวิธี ถอยกันคนละก้าว			
3. เหตุผลและสัจธรรม คือ จิตใจของทุกคน : Reason			
3. R : ใช้เหตุผลยึดความถูกต้อง			
1. ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก			
2. ใช้หลักประชาธิปไตยเคารพเสียงส่วนใหญ่			
3. ไม่ละเลยเสียงส่วนน้อย ปรับความเข้าใจ ให้ความช่วยเหลือเยียวยา			
4. ค้นหาสาเหตุ แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด			
5. ยอมรับความเห็นที่แตกต่าง			
6. ค้นหาข้อมูล วิเคราะห์ หาทางออก และประเมินผลกระทบ			
7. ให้ความรู้และโอกาสแก่ทุกฝ่ายโดยเท่าเทียมกัน			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
8. เคารพในสิทธิของแต่ละบุคคล			
9. ประเมินสถานการณ์และวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค อยู่ตลอด			
10. ชี้แจงข้อมูลและประชุมร่วมกันอยู่เป็นเนืองนิจ			
4. เรียนรู้และสร้างสรรค์ คือ หลักดำเนินชีวิต : Knowledge			
4. K : หมั่นศึกษาหาความรู้และเป็นผู้ใฝ่การเรียนรู้			
1. จำนวนและระดับการอ่านออกเขียนได้ภาษาไทย	ร้อยละของประชากรที่อ่านออกเขียนได้		
2. จำนวนและระดับการศึกษาในแต่ละชั้น	ร้อยละของประชากร จำแนกตามระดับการศึกษา		
3. จำนวนและระดับการพูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ	ร้อยละของประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้		
	ร้อยละของประชากรที่สามารถอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้		
4. จำนวนและระดับการใช้ Internet	ร้อยละของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	นครนายก	อัตราการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของประชาชนเพิ่มขึ้น
		ระนอง	ร้อยละของประชากรที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
		เลย	อัตราการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตของประชากร (ร้อยละ)
5. จำนวนและระดับการศึกษาต่อผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต			
6. จำนวนและระดับการเป็นผู้รักการอ่าน			
7. จำนวนและระดับรักการคิดและเขียน			
8. จำนวนและระดับการค้นหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ			
9. จำนวนและระดับการเข้าฝึกอบรมเพิ่มเติม			
10. จำนวนและระดับการศึกษาดูงานเพิ่มเติม			

รายการ/ตัวชี้วัด	รายการข้อมูล/ตัวชี้วัดสนับสนุน	ข้อมูลเปรียบเทียบ	
		จังหวัด	รายการ/ตัวชี้วัด
5. พอเพียง คือ วิถีชีวิตและอาชีพ : Sufficiency			
5. S : การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงและก้าวสู่ชีวิตที่เจริญ			
1. มีอาชีพเหมาะสมกับความรู้	ร้อยละของผู้จบด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่ทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
	ร้อยละของพนักงานตำแหน่งระดับด้านการศึกษา		
2. มีการลงทุนประกอบอาชีพสอดคล้องกับทรัพย์สินที่มีอยู่			
3. ประกอบอาชีพที่ถูกกฎหมายและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			
4. มีรายรับสุทธิเหมาะสมกับการดำรงชีพ	สัดส่วนคนจน		
5. มีเงินออมไว้ใช้ในยามจำเป็น	ร้อยละของผู้สูงอายุที่มีเงินออม		
	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่เก็บออมเงิน		
6. เป็นสมาชิกวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อทำธุรกิจร่วมกัน			
7. ให้อภัยและปลดปล่อยศัตรู	ร้อยละของประชากรที่อายุ 13 ปีขึ้นไป ที่ยกโทษและให้อภัยอย่างจริงใจ		
8. เลี้ยงลูกด้วยปัญญา			
9. จัดทำมรดกไว้อย่างเหมาะสม			
10. ระลึกถึงความตายและเตรียมพร้อมสู่ความตาย			

ภาคผนวก ค

รายละเอียดสถิติทางการ

(Official Statistics Metadata : OS Metadata)

รายละเอียดสถิติทางการ
(Official Statistics Metadata : OS Metadata)
อยู่ระหว่างการจัดทำโดยสถิติจังหวัด

แบบฟอร์ม
OS Metadata
รายละเอียดสถิติทางการ

1. สถิติทางการและรายการสถิติทางการ

- ด้าน :
- สาขา :
- หมวด :
- หมู่ (ถ้ามี) :
- หมู่ย่อย (ถ้ามี) :
- ชื่อสถิติทางการ :

รายการสถิติทางการ	หน่วยนับ	วิธีการคำนวณสถิติทางการ (ถ้ามี)
1.		
2.		
3.		

- ปีเริ่มต้นที่มีการจัดทำข้อมูล :
- ระดับการนำเสนอ :
 - ☐ ประเทศ ☐ ภาค ☐ จังหวัด ☐ อำเภอ ☐ ตำบล
 - ☐ เขตการปกครอง ☐ อื่นๆ (ระบุ)

2. การเผยแพร่

- 1) ความถี่ในการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ รายชั่วโมง ☐ รายวัน ☐ รายสัปดาห์ ☐ รายเดือน
 - ☐ รายไตรมาส ☐ ราย 6 เดือน ☐ รายปี ☐ ราย 2 ปี
 - ☐ ราย 3 ปี ☐ ราย 5 ปี ☐ ราย 10 ปี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....
- 2) เงื่อนไขการเผยแพร่
 - ☐ เผยแพร่ได้ ☐ เผยแพร่ได้เมื่อมีคำขอและอนุมัติ
- 3) วัน/เดือน/ปี ที่คาดว่าจะเผยแพร่ (ระบุ)
- 4) วิธีการเผยแพร่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ เอกสาร/รายงาน/สิ่งพิมพ์ (ระบุ).....
 - ☐ เว็บไซต์/URL ที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยตรง (ระบุ)
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 5) ภาษาที่ใช้ในการเผยแพร่
 - ☐ ไทย ☐ อังกฤษ ☐ ไทย - อังกฤษ

6) นิยามที่เกี่ยวข้อง

คำนิยาม	ความหมาย	กฎหมาย/กฎระเบียบ/มาตรฐานที่อ้างอิง
		☐ กฎหมาย กฎระเบียบ ระบุ ☐ มาตรฐานที่อ้างอิง ระบุ ☐ กำหนดเอง

3. การผลิต/การจัดทำข้อมูล

- 1) ชื่องาน/รายงาน/ทะเบียน/โครงการ
- 2) วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ สัมภาษณ์
 - ☐ สำรวจ (ให้ระบุรายการดังต่อไปนี้ ด้วย)
 - ☐ ระเบียบวิธีทางสถิติ (ระบุระเบียบวิธีในการเลือกตัวอย่าง).....
 - ☐ ขนาดตัวอย่าง.....
 - ☐ อื่นๆ (เช่น วิธีประมาณค่า.....)
 - ☐ ทะเบียน
 - ☐ รายงาน
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
- 3) รายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - ☐ คัดรวม/ขอบเขตของประชากร.....
 - ☐ คาบเวลาอ้างอิง/วันที่สรุปข้อมูล.....
- 4) ความถี่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 5) ความถี่ในการประมวลผลข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ รายชั่วโมง	☐ รายวัน	☐ รายสัปดาห์	☐ รายเดือน
☐ รายไตรมาส	☐ ราย 6 เดือน	☐ รายปี	☐ ราย 2 ปี
☐ ราย 3 ปี	☐ ราย 5 ปี	☐ ราย 10 ปี	☐ อื่นๆ (ระบุ)...
- 6) รูปแบบการจัดเก็บข้อมูล (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบเอกสาร/รายงาน (ระบุ)
 - ☐ จัดเก็บในรูปแบบไฟล์ข้อมูล (เช่น doc, xls, pdf, txt ฯลฯ)
 - ☐ .doc, docx ☐ .xls, .xlsx ☐ .csv ☐ .pdf ☐ .txt
 - ☐ อื่นๆ (ระบุ)
 - ☐ ฐานข้อมูล (ชนิดของฐานข้อมูล เช่น oracle, MySQL ฯลฯ)
 - ☐ Oracle ☐ DB2 ☐ MS SQL ☐ My SQL
 - ☐ อื่นๆ (ระบุชื่อ)
 - ☐ รูปแบบอื่นๆ (ระบุ)

4. หน่วยงานรับผิดชอบ

กระทรวง :
 กรม/หน่วยงาน :
 สำนัก/ศูนย์/กอง :
 กลุ่ม/ฝ่าย :
 ชื่อผู้รับผิดชอบ :
 ตำแหน่ง :
 โทรศัพท์ :
 โทรสาร :
 E-mail address :

5. รายละเอียดมาตรฐานการจัดจำแนกที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรที่มี การจัด จำแนก	รายการรหัส การจัดจำแนก (Code list)*	มาตรฐานการจัดจำแนกที่นำมาอ้างอิง			
		ชื่อมาตรฐานที่อ้างอิง	หน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการจัดทำมาตรฐาน อ้างอิง	ลักษณะการใช้งาน	ตารางเปรียบเทียบ ระหว่างการจำแนกที่ใช้ กับมาตรฐานที่อ้างอิง * (Mapping Table)
1)		☐ ไม่มี ☐ มี (ระบุมาตรฐานการจัด จำแนกทั้งหมดที่ใช้ เช่น TSIC 2009, ISO- 316)	ระบุชื่อหน่วยงาน : โทรศัพท์ : เว็บไซต์ : e-mail :	☐ ใช้เหมือนมาตรฐานที่อ้างอิง โดยไม่เปลี่ยนแปลง ☐ นำมาตรฐานที่อ้างอิงมา ปรับบางส่วนแต่สามารถ เปรียบเทียบได้ทั้งหมด ☐ นำมาตรฐานมาปรับโดยไม่ สามารถเปรียบเทียบได้	
2)					

หมายเหตุ * แนบเอกสารหรือ Attach file

ติดต่อสอบถาม : สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักบริหารจัดการระบบสถิติ

ด้าน	Email	โทรศัพท์
กลุ่มประสานสถิติด้านสังคม (สาขาสถิติด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	pechtida.p@nso.go.th, suwannika@nso.go.th, natpatson@nso.go.th	02-141-7445-6 091-774-6962
กลุ่มประสานสถิติด้านเศรษฐกิจ (สาขาสถิติด้านเศรษฐกิจ)	umaporns@nso.go.th, aphon@nso.go.th, nattanan.w@nso.go.th	02-141-7443 02-142-1311 091-774-7309
กลุ่มมาตรฐานสถิติ	pstand@nso.go.th	02-141-7447

ภาคผนวก ง

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- รายงานการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด
- ประมวลภาพการประชุมคณะกรรมการสถิติจังหวัด

CD File ข้อมูลเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

อยู่ระหว่างรอไฟล์ข้อมูลเพื่อบันทึกลง CD

